

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

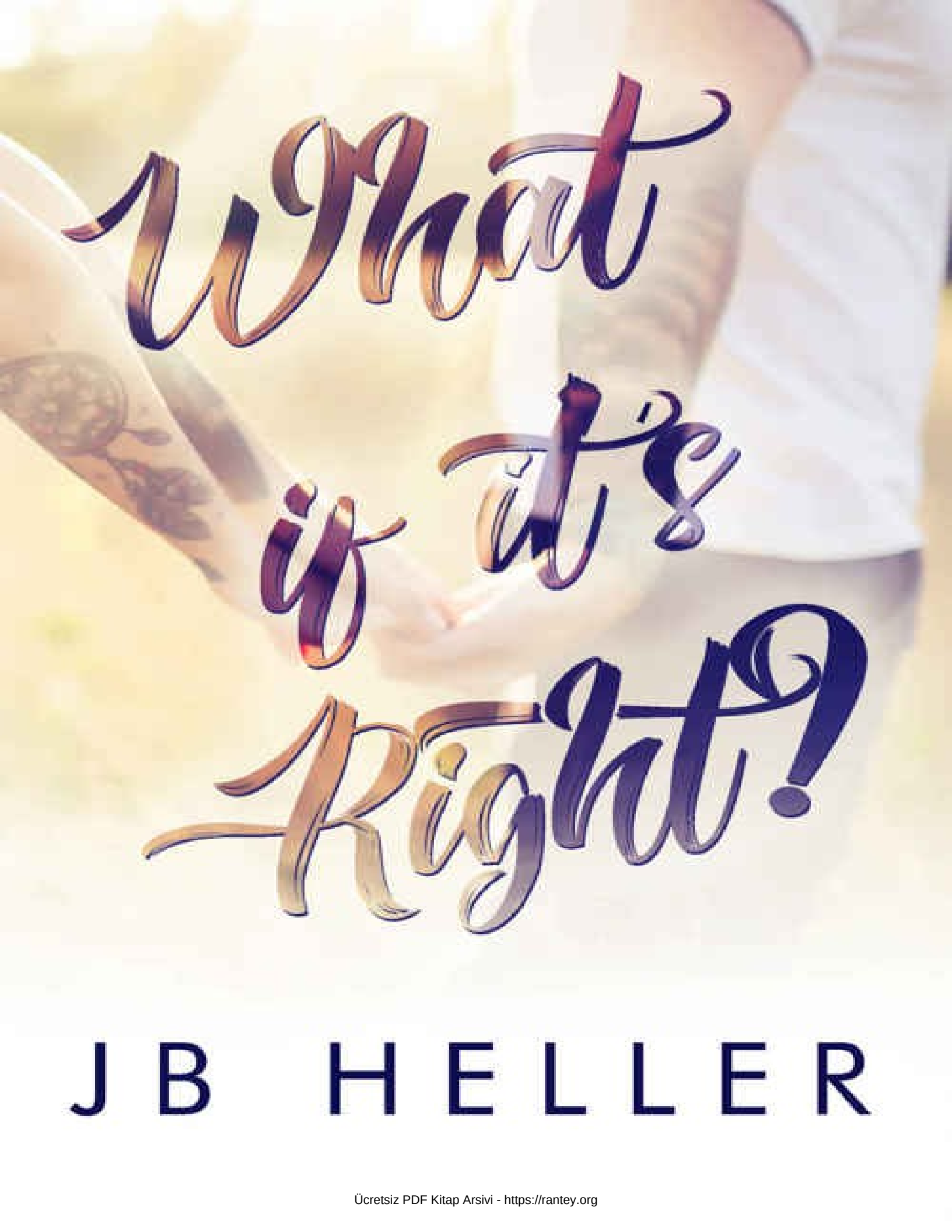
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover features a close-up of a person's arm with a detailed tattoo of a dreamcatcher and floral patterns. A hand is holding a lit match, with a small flame visible. The text 'What if it's Right?' is written in a large, elegant, cursive script with a metallic, 3D effect. The word 'What' is at the top, 'if it's' is in the middle, and 'Right?' is at the bottom, all in a dark blue or purple color with a gold-to-copper gradient.

What if it's Right?

J B HELLER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

What
if it's
Right?

J B HELLER

Copyright © 2016 by JB Heller

Tüm hakları saklıdır.

JBs posta listesine katılarak yeni sürümlerden haberdar olun- <http://www.subscribepage.com/jbtheindie>

OceanofPDF.com

TABLE OF Contents

<u>İthaf Önsöz</u>
<u>Birinci</u>
<u>Bölüm İkinci</u>
<u>Bölüm</u>
<u>Üçüncü Bölüm</u>
<u>Dördüncü Beşinci</u>
<u>Beşinci Altıncı</u>
<u>Altıncı Bölüm</u>
<u>Bölüm Bölüm On</u>
<u>Dördüncü Yedinci</u>
<u>Sekizinci</u>
<u>Dokuzuncu Bölüm</u>
<u>Bölüm Bölüm</u>
<u>Bölüm Bölüm On</u>
<u>Bölüm On Bölüm</u>
<u>On Bölüm On</u>
<u>Bölüm On Onuncu</u>
<u>On Birinci Bölüm</u>
<u>On İkinci On</u>
<u>Üçüncü Yedinci</u>
<u>Sekizinci</u>
<u>Dokuzuncu</u>

Yirminci İkinci Bölüm

Yirmi Birinci Bölüm

Yirmi Yirmi Bölüm

BölümÜçüncü Yirmi

Dördüncü Sonsöz

YazarAyrıca J.B.

Heller Hakkında

OceanofPDF.com

Dedication

*Bu kitabı, birlikte olmak için mücadele etmek zorunda kalan tüm çiftlere
adanmıştır.*

Olumsuzlukların ve yüzüne bakan ve sevgilerinde dimdik duranlara.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Prologue

Weston

boğuk bir inilti çıkardı, "Weston," dudaklarında benim adım, bu yumuşak nefesli inilti mantıklı düşüncelerime bir şeyler yaptı ve kapıyı kapattım. dudaklarımız arasındaki açtım ve o dudağa yapmak için can attığım her şeyi yaptım.

Tory bana sarılırken elleri saçlarıma doğru kaydı. Sadece fısıldayarak çektim, "Beni bekletme, Tory." Nefes aldım.

altında ürperdi, sonra gözlerini öyle sıkı kapattı ki burnu kırıştı. "Weston, bu çok yanlış."

Başparmağımı tekrar dudağının üzerinde gezdirerek gözlerinin açılmasını sağladıktan sonra ona sııttım, "Ama ya doğruysa?"

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

CHAPTER ONE

Victoria

On Dört Yıl Ago . . .

Rüzgâr saçlarımı savurup etrafımda uçuşmasına neden olurken yüzümdeki sırtışı silemedim. Midem alçalıp yükselse de gülümsemem daha da büyüdü. Yeğenim Finn'e baktım, göğsünün etrafına kilitlenmiş güvenlik çubuğunu can tutuyordu. Ama onun gülümsemesi de en az benimki kadar genişti.

"Woo!" diye sevinçle bağırdı. Hız treni son dalışını ben de ona katıldım.

Araç durduğunda koltuğundan kalkmasına yardım ettim, bacakları altından sallanıyordu. "Bu çok havalıydı! Tekrar yapabilir miyiz?" Kocaman kahverengi gözleri kalbimi eritti.

"Tabii ki yapabiliriz. Ama önce anneni kontrol etsek iyi olur. Muhtemelen şu anda kalp çarpıntısı geçiriyordur, gidip ona hayatta kaldığını haber versek iyi olur." Güldüm.

Finn gözlerini devirdi, "Tam bir tavuk."

Saçlarını karıştırdım, "Biliyorum ama ben bunun için varım. Seninle tüm havalı şeyleri yapmak için." Göz kırparak söyledim, sonra elini tutup araçtan çıktık ve kız kardeşimi kapıda bizi beklerken bulduk.

Elleri parmaklıklara o kadar sıkı kenetlenmişti ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Bizi gördüğünde rahatlamış bir iç çekti ve elini kalbinin üzerine koydu. "Aman Tanrım! Asla bir yere gitmiyorsun

Yine böyle bir ölüm tuzağı! Finn'in o şeye binmesine izin vermem için benimle konuşmana izin verdiğime inanamıyorum." Finn'i kollarına çekip ona sıkıca sarılırken söyledi.

Gözlerimi devirme sırası bendeydi, "Sakin ol Jacq, çocuğun biraz yaşamasına izin ver.

Ona bak, o iyi."

Finn başını kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı, "Çok harikaydı anne. Tekrar gidebilir miyim? Lütfen!"

Jacq oğluna gülümsedi ve içini çekti, "Eminim harikaydı ama bir daha o şeye binmene imkân yok. En azından bugün olmaz. Kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı."

"Ama anne ..." Finn sızlandı.

Başını salladı, "Belki gelecek yıl. Hadi gidip onları atlatalım. arabalar!"

Fin'in yüzü aydınlandı ve hevesle başını salladı, sonra da o yöne doğru gitti.

kaçmaya çalışıyordu. Jacq ve ben onu yakından takip ediyor, kalabalığın içinde gözden kaybolmamaya dikkat ediyorduk. Kolumu kız kardeşimin koluna doladım, "Bu yüze nasıl hayır diyebilirsin?" Ona gerçekten ilgilenerek sordum.

Bana güldü, "Çocukların olana kadar bekle, Tory."

"Dostum, hayır. bir şey olmayacak. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman." Kıkırdayarak söyledim.

Biletlerimizi aldık ve her birimiz bir araba bulduk. Zil Finn'in arabasının yan tarafına çarptım ve mavi arabası bana doğru gelene kadar dönmeye başladı. Küçük hınzır gülümsemesi parladı ve ayağını yere vurarak üzerime geldi, beni geriye doğru uçurdu.

İstesem de daha fazla gülemezdim. Jacq da aksiyona dahil oldu ve mor arabasının bana kaç kez çarptığını sayamadım. Kız kardeşimi seviyordum, ne kadar sinirli olsa da aynı zamanda harikaydı.

Günün geri kalanı sosisli sandviçler, kahkahalar ve çok fazla şekerleme ile geçti.

Finn eve dönerken neredeyse komaya girmişti, koltuğuna yığılmıştı, küçük elleriyle karnını tutuyordu, "Ahh, karnım ağrıyor." Diye yakındı.

"Sana yemeyi bırakmanı söyledim ama hayır, beni dinlemedin. Bunu kendine sen yaptın, Finn." Ablam azarladı.

"Biliyorum, . Ben bir asiyim, değil anne." Finn karşılık verdi.

Kahkahalarımı durdurmak için ağzımı kapatmak zorunda kaldım ve Jacq bana yan gözle baktı. Omuz silktim, "Çocuk çok komik, bu benim suçum değil."

Jacq gözlerini devirdi ama başka bir şey söylemedi. Hava kararmak üzereydi ve bütün günü şehir gösterisinde geçirdikten sonra hepimiz çok yorulmuştuk. Gözlerimi kapatıp başımı koltuk başlığıma yasladım ve hemen uykuya daldım.

Sonra bir de baktım ki başım yana savrulmuş, camı kıracak kadar büyük bir güçle cama çarpıyor.

Yönümü bulmaya çalıştım ama her şey bulanıktı ve kontrolüm dışında dönüyordu. Gözlerim nihayet odaklanabildiğinde çığlık attım ve Jacq'ın vücudunun garip bir açıyla sarktığını gördüm, güzel yüzünün yarısı kanla kaplıydı. "Jacq," diye bağırdım, "Jacq, uyan!"

Arka koltuktan bir inilti duyuldu, Tanrım, Finn. Onu görmek için arkamı dönmeye çalıştım ama kolum sıkışmış, hareketimi kısıtlıyordu. "Finn, dostum, iyi misin?" Ona seslendim.

"Tory," diye bağırdı, "Annem hareket etmiyor, annem neden hareket etmiyor!" nefes nefese kaldı ve sonra "Annem!" diye çığlık attı.

"O dostum, her şey yoluna girecek." Sesim eforla titriyordu. Kelimeler dudaklarımdan dökülürken göğsüm daraldı. Bu şimdiye kadar söylediğim en büyük yalandı.

Jacq yoldaki bir yağ tabakasına çarparak aracın kontrolden çıkmasına ve karşıdan gelen trafikle çarpışmasına neden olmuştu. Çarpışmanın etkisiyle arabanın kendi tarafı ağır hasar almış ve anında ölmüştür.

Finn kırık camdan birkaç sıyrık ve kırık bir bilekle kurtuldu.

Ön kolum koltuğumla arabanın çerçevesi arasına sıkışmıştı. İtfaiyeci beni kurtarmak için Jaws of Life'ı kullanmak zorunda kaldı. Kolum o kadar kötü hasar görmüştü ki kırık derinin arasından çıkan kemiği görebiliyordunuz.

O günün duygusal izleri, kemiklerimiz iyileştikten ve yaralarımız iyileştikten sonra da peşimizi bırakmayacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER Two

Victoria

On Üç Yıl Ago . . .

"Finn, seninle bu konuda tartışmayacağım. Okula gitmek zorundasın!" Sesimi yükseltiyordum, ona karşı sesimi yükseltmekten nefret ediyordum ama bu sabah gerçekten damarıma basıyordu.

"HAYIR!" diye bağırdı. "Herkes bana tuhaf bakıyor, bundan nefret ediyorum."

İç çekerek masaya oturdum ve parmaklarımı saçlarımın arasına soktum. Daha on dokuz yaşındaydım, dokuz yaşında bir çocuk yetiştirecek kadar donanımlı değildim. Kendim de çocuk sayılırdım. "Sana neden tuhaf baktıklarını düşünüyorsun Finn?" Kızgınlıkla sordum.

Benimkinin karşısındaki sandalyeye çöktü, "Çünkü artık bir annem yok."

Sesindeki acı kalbimi delip geçti ve kendimi tutmaya çalıştım. onun karşısında soğukkanlılığını korudu. "Finn, dostum, annene her zaman sahip olacaksın. O artık sadece kalplerimizde yaşıyor."

Gözyaşlarına karşı koymasını izledim, bunu yaşamak zorunda kalması hiç adil değildi. Küçük yumruklarını sıkı ve masaya vurdu, "Onu kalbimde istemiyorum! Onu burada istiyorum!" Sonra ayağa kalktı ve koridordan odasına doğru koştu, saniyeler sonra kapısının çarparak kapandığını duydum.

Kilidinin açılma sesini duyar duymaz . Bugün odasından çıkmayacaktı. Ve ben de gitmeyecektim.

İş. Alnımı masaya dayadım, "Bunu yapabileceğimi düşündüğünü biliyorum Jacq, ama yapamam. Senin yerini alamam." Ahşaba karşı sessizce hıçkırdım ve ölü kız kardeşime bana bir işaret göndermesi için yalvardım, oğlunu bana emanet etme kararını anlamlandırmama yardımcı olacak herhangi bir şey.

Finn'in babası, ikinci doğum gününden bir hafta sonra bir patlamada öldü.

petrol platformunda . Jacq yıkılmıştı ama Finn'e sahip olmak iyileşmesine yardımcı oldu.

İşte cevabım buydu, birbirimizin iyileşmesine yardımcı olmamız gerekiyordu.

Kalktım ve yüzümü yıkamak için banyoya gittim. Yansıma baktığımda koca bir hayat olan on dokuz yaşında bir kız görmüyordum. Hayır, üzgün, kendinden emin olmayan ve doğru kararlar verdiğini umut eden bir kız gördüm. Artık tüm kararlarım sadece kendimi değil, aynı zamanda

Daha da önemlisi, Finn.

Kurulamadan önce ellerimi tekrar yüzüme sürdüm ve patronumu aramak için dışarı çıktım. Son on iki ay boyunca iş yerim şaşırtıcı derecede destekleyici ve anlayışlı olmuştu. Ama bana karşı sabırlarının tükenmekte olduğundan endişeleniyordum. Bana hiçbir zaman böyle hissettirmemiş olsalar da, Finn ne zaman bir sinir krizi geçirse beni korumanın kolay olduğunu düşünemiyordum.

Kurumsal bir şirket bu kadar hoşgörülü olmazdı ve Finer Furnishings'in bir aile işletmesi olduğu için şanslı yıldızlarıma şükrettim. Orada çalışmaya başlamıştım.

Yıllar önce okul sonrası ilk işim olarak başladım ve hiç ayrılmadım. Liseden mezun olduğumda bana tam zamanlı bir yöneticilik pozisyonu teklif ettiler, ben de kaldım.

"Merhaba Maz, geç haber verdiğim için özür dilerim ama Finn bugün pek iyi değil. Gelemeyeceğim." Telefonda konuşurken bir yandan da tırnaklarımı yiyordum, bugünün benden bıktıkları gün olacağından emindim.

"Tamam tatlım, sen ilgilen. Burada bir şeyler buluruz."

İçimi çektim, "Teşekkürler Maz, özür dilerim."

"Aptal olma. O çocuğun sahip olduğu tek şey sensin. Finn hakkında ne düşündüğümüzü biliyorsun, sen ona göz kulak ol, ben de buradaki işlerle ilgileneyim." diye cevap verdi.

"Teşekkür ederim." Mırıldandım ve telefonu kapattım.

Finn'in odasına kapısını çalmadan önce kendimi toparlamak için bir dakika daha bekledim. "İçeri girebilir miyim?" diye sordum.

"Hayır." diye bağırdı.

"Lütfen Finn, beni içeri al dostum. Sadece seninle oturmak istiyorum." Başımı kapıya yaslayarak söyledim.

Bir dakika geçti, sonra kilidin açıldığını duydum ve içeri girmek için kolu ittim, kapıyı arkamdan . Finn yine iki duvara yaslanmış yatağının köşesinde oturuyordu. Çok küçük, çok çaresiz görünüyordu.

Sürünerek yanına gittim ve onu yanıma çektim. "Ne yapacağız, dostum?"

"Bilmiyorum." diyerek omuz silkti.

Saçlarını karıştırarak içimi çektim, "Ben de dostum, ama bir yolunu . Söz veriyorum."

"Biliyorum Tory, ama keşke bunu zorunda olmasaydık." Omzuma doğru hıçkırarak ağladı ve ben de onu daha sıkı sıktım.

İçimde Finn'e benim gibi bakabilecek başka kimsenin olmadığını . Başka bir ailemiz kalmamıştı. Finn'in baba tarafından büyükanne ve büyükbabası yoktu, fırsatım varken onlara ne olduğunu öğrenmeye hiç zahmet etmemiştim. Kendi anne ve babam da ben on beş yaşındayken, birbirlerinden birkaç ay sonra vefat etmişlerdi. Ben bir hayat değişikliği bebeğiydim, annem beni doğurduğunda elli beş yaşındaydı, babam ise altmışlı yaşlarının başındaydı.

Sonraki yarım saat boyunca sessizlik içinde oturduk, sonra Finn'in küçük bedeninin bana karşı gevşediğini ve nefes alış verişinin hissettim. Tacına bir öpücük kondurdum, benim güzel oğlum. Jacq'ın onu neden benimle bıraktığını biliyordum, birbirimize ihtiyacımız vardı. Finn'e sahip olduğum sürece kız kardeşime de sahip olacaktım. Ve Finn bana sahip olduğu sürece, annesine de sahip olacaktı.

OceanofPDF.com

CHAPTER Three

Victoria

On İki Yıl Önce . . .

Finn ve ben kahvaltıda coco puffs yerken "Peki, bu yıl doğum gününde ne yapmak istiyorsun?" diye sordum.

Kısa bir süre bana baktı, sonra kâsesine döndü, "Gitmek istiyorum." Fısıldadı.

Onu doğru duymuş olamazdım, burası Jacq'ın eviydi ve o taşınmak mı istiyordu? Anlamamıştım. "Özür dilerim, seni duymadım dostum."

İri kahverengi gözleri benimkilerle buluştu ve sertçe yutkundu, "Hareket etmek istiyorum," diye tekrarladı.

Şokumu belli etmemeye çalışarak ağızma bir kaşık mısır gevreği daha attım. Yutkunduğumda, hâlâ bana bakıyordu, tepkimin ne olacağından emin değildi. Kaşığı yere bıraktım ve ellerimi kâsem üzerinde birleştirdim. "Neden?" Yüzü düştüğünde devam ettim: "Hayır demiyorum, sadece nedenini soruyorum, hepsi bu."

Omuzları gevşedi ve benim duruşumu taklit etti, "Gitmek istiyorum Anneme ne olduğunu kimsenin bilmediği bir yere. Normal bir çocuk olmak istiyorum ama insanlar hala benim için üzülüyor ve bana farklı davranıyor."

Başımı salladım, çünkü ne demek istediğini biliyordum, iki yıl olmuştu ve hala alışveriş yaparken ya da yürürken bize sempatik bakışlar atılıyordu.

Ana caddeye. Belki de yeni bir başlangıç ikimiz için de iyi olurdu. "Nereye gitmek istersin?"

Finn çenesini kaşıdı, "Uzaklarda bir yerde."

Kaşlarımı çattım, "Finn'in taşınması fikrine açığım ama yeni bir başlangıç yapmak için çok uzaklara gitmemize gerek yok, biliyorsun. Hatta burada kalabiliriz ve sen de istersen okulunu değiştirebilirsin."

Başını iki yana salladı. "Hayır, bu işe yaramaz. Komşular hala biliyor, tüm mahalle . Kimsenin bilmediği bir yere gitmek istiyorum. Ve sen benim gerçek annemmişsin gibi davranmak istiyorum."

"Oh, tamam." Mırıldandım. Finn zeki ve karizmatik bir çocuktur. Jacq ölmeden önce herkesin arkadaş olmak istediği bir çocuktur. Ama sonra insanlar onun yanında, bizim yanımızda nasıl olacaklarını bilemediler. Ve arkadaşları, onlar sadece çocuktur ve Finn hiçbirinin asla anlayamayacağı bir şey yaşamıştı. Zamanla hepsi ondan uzaklaştı.

"Demek bir süredir bunu düşünüyordun, ha?" Ona sordum.

Başını salladı, "Evet, doğum günüm için istediğimin bu olduğuna karar verdim. Parti ya da pasta istemiyorum. Sadece hareket etmek istiyorum."

Finn için her şeyi yapardım ve eğer hareket etmek ona yardımcı olarsa yapacağımız şey buydu. "Pekâlâ dostum, bir harita çıkarayım mı? Yoksa nereye gitmek istediğini çoktan düşündün mü?"

Finn genişçe gülümsedi, "Google'da birkaç yeri araştırdım."

Uzun zamandır onda gördüğüm ilk gerçek gülümsemeydi bu. Tekrar böyle, normal bir on yaşındaki çocuk gibi gülümseyeceği anlamına gelse, istediği yere giderdim.

Kalktım ve dizüstü bilgisayarımı alıp yanına oturmak için geri getirdim. "Tamam, hadi birkaç yere bakalım."

Finn bana gülümsedi, sonra kollarını boynuma dolayarak sıktı, "Teşekkür ederim, Tory."

Altı hafta sonra . . .

"Bu son kutu Bayan Dixon, yapmamızı istediğiniz başka bir şey var mı? Yola çıkmadan önce etrafı gezebilir miyiz?" diye sordu nakliyecisi, içinde televizyon olan büyük kutuyu taşıırken.

"Hayır teşekkürler, sanırım böyle iyiyiz." Yeni evimize bakarak tam bir daire çizerken ona söyledim.

"Tamam o zaman, biz . yerleştirirken iyi eğlenceler," dedi. TV'yi güç noktasının yanında yere koydu. Sonra o gitti ve sadece Finn ve ben kaldık.

"Finn, yatak odanı seçtin mi?" Onu bulmak için koridorda seslendim.

"Evet," sesi beni koridorun sonundaki son kapıya doğru yönlendirdi.

Kapı çerçevesine yaslanarak kollarımı kavuşturdum, "Neden bu?"

Pencereden dışarı bakıyordu, "Ağacı sevdim," dedi çenesiyle çitle evin arasında duran büyük ağacı işaret ederek.

Gülümsedim, Jacq'ı kaybetmeden önce her zaman ağaçlara tırmanırdı. "Belki bana nasıl tırmanılacağını gösterebilirsin..." Şaka yaptım.

Hafifçe güldü, "Hayır, sen çok yaşlısın. Kalçanı kıracaksın. düşmek."

Nefes nefese kaldım, "Ben yaşlı değilim! Bunun bedelini ödeyeceksin, seni küçük serseri."

Üzerine atılmadan hemen önce söyledim, onu belinden yakaladım ve eski moda bir gıdıklama işkencesine girişmek için yere çektim.

"Özür dilerim! Özür dilerim! Sen yaşlı değilsin! Sözümü geri alıyorum!" diye bağırdı parmaklarım göğüs kafesinde çalışmaya başladığında.

Durakladım, "Ciddi misin?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Finn sinsice gülümsedi, "Hayır," dedi yüzüme gülerek. "İşte bu kadar! Şimdi alacaksın!" Tehdit ettim.

Ama tam saldıracakken evin ön kapısından bir ses geldi. Finn'in gözleri rahatladı, "HA!" dedi, sonra ayağa fırladı ve odadan dışarı koştu.

Ben ön kapıya ulaştığımda o çoktan kapıyı açmıştı. Diğer tarafta elinde bir tabak kurabiye tutan bir kadın duruyordu.

"Merhaba, ben Vera." Dedi, sonra Finn'in yaşlarında bir çocuğu göstererek kenara çekildi, "Bu da Weston. Yan evde oturuyoruz. Gelip mahalleye hoş geldiniz diyelim dedik."

"Merhaba. Ben Tory, bu da Finn." Elimi Finn'in omzuna koyarak söyledim. "Henüz eşyalarımızı yerleştirmedik, o yüzden size bir şey ikram edemem ama içeri gelebilirsiniz."

Vera gülümsedi, "Hayır, sorun değil aşkım. Sen ve Finn bu akşam yemeğe gelmeye ne dersiniz? Bugün için endişelenmen gereken bir şey daha azalır," dedi göz kırparak, "Taşınalı uzun zaman oldu ama ne kadar zor bir iş olduğunu hâlâ hatırlıyorum."

Güldüm, tamamen haklıydı. Bu taşınma işi . "Buna amin derim! Teşekkürler, bu harika olurdu."

Vera bana gülümsedi, "Tamam, beşten sonra istediğin zaman gel. Sağınızdaki evde oturuyoruz," dedi göz kırparak ve sonra gitmek için döndü.

"Teşekkürler," diye seslendim arkasından.

Weston adındaki çocuk hâlâ verandada duruyordu, Finn'e baktım, merakla çocuğa bakıyordu. Yanını dürttüm, "Neden sen odanı boşaltırken Weston takılmak istiyor mu diye bakmıyorsun?"

Weston'ın gözleri parladı, Finn'e "Yardım etmekte bir sakınca görmüyorum," dedi.

Finn'in ağzının kenarından küçük bir gülümseme yükseldi, "Tamam. Bu ," çenesiyle Weston'a kendisini takip etmesini işaret etti ve Weston da takip etti.

Birkaç saat sonra nihayet mutfağı boşaltmayı bitirmiştik ki, aklıma nakliyecilere fazladan para verip benim için boşaltmalarını sağlamam gerektiği geldi. Tam son bardağı buzdolabının yanındaki rafa koymak için uzanıyordum ki çocuklar kendi aralarında hararetli bir şekilde sohbet ederek mutfaka geldiler.

Saf, tatlı bir rahatlama içimi doldurdu. Finn bir arkadaş edinmişti ve buradaki ilk günümüzdü.

"Bir şeyler içebilir miyiz, Tor-ah Anne?" Finn söyledi. Bana öyle bir *gözle* bakıyordu ki, sadece devam etmemi söylüyordu.

Kaşlarımı çattım, sonra insanların benim onun gerçek annesi olduğumu düşünmelerini istediğini hatırladım. Boğazımı tıkayan duygu yumağını yuttum, "Sadece musluk suyumuz var dostum, market alışverişine gitmemiz gerekecek yarın."

Başını salladı, "Ah, evet, unutmuşum." Weston'a dönerek, "Üzgünüm, görünüşe göre su ya da başka bir şey." dedi.

Weston omuz silkti, "Sorun değil. Su iyidir." Finn genişçe gülümsedi, "İki su alalım lütfen."

Dağınık saçlarını karıştırmadan duramadım, "Hemen ." Sonra onlara içeceklerini getirmeye başladım.

Saatime baktığımda beşe çeyrek olduğunu gördüm, "İçkini bitirdiğinde hızlıca bir duş almalısın Finn. Birazdan akşam yemeği için Weston'ın evine gideceğiz."

Weston Finn'e gülümsedi, "Bende tüm İntikamcı figürleri var, evime gittiğimizde oynamak ister misin?"

Finn'in gözleri büyüdü, "Harika! Ben Thor'u istiyorum, o en havalısı."

Boğazımı temizledim, "Görgü kurallarını unutuyorsun, Finn. Onlar Weston'ın oyuncakları, ona oynayacağını söylemezsin. sor."

Yanakları utançtan pembeleşti, "Özür dilerim," diye mırıldandı başını sallayan Weston'a, "Yok, sorun değil. Zaten en çok Kaptan Amerika'yı seviyorum."

"Pekâlâ, şimdi duş al Finn." Talimat verdim, sonra Weston'a döndüm, "Eve gidip annene yarım saat içinde burada olacağımızı söyler misin?"

"Tamam, yakında görüşürüz Finn." diyerek başını salladı. Sonra arka sürgülü kapıdan koşarak çıktı.

Kendi nasıl geri döndüğünü kontrol etmek için yanına gittim ve daha önce fark etmediğim iki bahçeyi birleştiren bir kapı gördüm. Bu

çocuklar için uygun olur.

Finn duştan çıkıp temiz giysiler aramaya başladığında, "Tory, giysilerim nerede?" diye seslendi.

O ben de giysi kutularını arıyordum. "Bana bir saniye ver Bud, şimdi bakıyorum." Geri seslendim ve gözlerim Finn'in el yazısıyla işaretlenmiş, üzerinde 'Finn's Threadz' yazan bir kutuya takıldı.

Gülerek kutuyu aldım ve onun odasına götürdüm. *threadz.*" Alay ettim.

Gülümsedi, "Kulağa kıyafetlerden daha havalı geliyor." Kutuyu yatağının ucuna bırakırken omuz silkti.

"Eve gittiğimizde yatağını yapacağım, tamam mı?" Odasından çıkarken omzumun üzerinden ona söyledim ve bir kez daha kendi kıyafetlerimi aramaya başladım.

Yirmi dakika sonra Vera'nın verandasında yeni giysilerimizle duruyorduk, benim elimde o öğleden sonra mutfak eşyalarını yerleştirirken bulduğum bir şişe şarap vardı. Şarapla yanlış yapamazdık, değil mi?

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

CHAPTER four

Victoria

On Yıl Önce . . .

"O çok güzel!" Çocuklar mutfak tezgâhına oturup öğleden sonra atıştırmalıklarını beklerken Weston şöyle diyordu.

"Kim bu kadar güzel?" Sandviçleri için ekmek ve malzemeleri hazırlarken sordum.

Vera çoğu gün beş buçuğa kadar çalışıyordu, bu yüzden Weston her öğleden sonra okul sonrası gitmek yerine bizim eve gelmeye başlamıştı. Çocukları akşam yemeğine kadar oyalamak için atıştırmalık bir şeyler hazırlardım, sonra XBOX'a gitmeden önce birlikte ödevlerini yaparlardı.

Finn öfkeyle kızardı, "Hiç kimse," diye mırıldandı.

Gözlerim parladı, hoşlandığı biri mi vardı? Son zamanlarda bana hiçbir kızıdan bahsetmemişti. "Yeni bir kız arkadaşın mı var?" Alay ettim.

"Anne!" diye inledi.

Weston güldü, "Carrie Tate bugün Finn'e çıkma teklif etti."

"Öyle mi?" Sandviçlere son rötuşları yaparken söyledim. "Peki sen ne dedin?" Finn'e sordum, cevap vermeyince tabağını rehin aldım, "Söyle yoksa bu lezzetli sandviçi yerim."

"Hayır dedim," diye homurdandı.

Tabağını uzattım ve önündeki tezgâha düşer düşmez yemeye izledim. "Neden hayır dedin?" Finn Weston'a tanıdığım bir bakış attı, "Dökül!" "Dök!" dedim.

Finn başını Weston'a doğru salladı ve iyi bir önlem olarak ters ters baktı ama Weston onu görmezden geldi. "Kelly Kimmons'tan hoşlanıyor."

Nefesim kesildi, gerçekten şok olmuştum. "Kelly'nin on dört yaşında olduğunu söylediğini sanıyordum?"

Her iki çocuk da omuz silkti, "Yani?" Weston her ikisinin de düşündüklerini dile getirdi.

Burnumu kıvırdım, "Ama siz daha on iki yaşındasınız. Bu iğrenç değil mi? O senden daha yaşlı."

İkisi de kahkahalarla gülmeye başladılar, hala dolu olan ağızlarından marul parçaları fışkırdı, "Bu sadece daha büyük göğüsleri olduğu anlamına geliyor." Finn gülmeyi bitirdiğinde, belli ki bu konudaki utanç nöbetini atlattığını söyledi.

Ellerim kulaklarımı tıkamak için havaya kalktı, "Ewww!" diye bağırdım ve onlar da tezgahтан kalkıp okullarına giderken gülmeye devam ettiler. çantalarını masaya bırakıp ödevlerine başladılar. Ürperdim, on iki yaş meme gibi şeyleri fark etmek için çok küçük değil miydi?

Yani, yakında kızlara ilgi göstermeye başlayacaklarını biliyordum, ama on iki? Bu konuda endişelenmem gerekmeden önce en az iki yılım daha olduğunu sanıyordum. Bu yeni gelişmeyi düşünürken mutfağı toparladım. Bu, *konusmamız* gerektiği anlamına mı geliyordu? Tanrım, umarım değildir, buna hazır değildim.

Vera o gece işten eve döndüğünde küçük bir ebeveyn tavsiyesinin gerekli olduğuna karar verdim.

Çocuklar Finn'in XBOX'u için aldığım en yeni oyunu oynamak için salona çekilene kadar bekledim ve sonra konuyu Vera'ya açtım. "Weston ile *konuştun* mu?"

Vera elindeki tabağı yıkamayı bıraktı ve bana baktı, "*Konuşma mı?*" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Başımı salladım, "Evet, *The Talk*."

Tabaktaki köpükleri yavaşça duruladıktan sonra diğerleriyle birlikte kurutma rafına koydu. Ellerini kuruladıktan sonra şarap kadehlerinin dolaba gitti ve iki kadeh indirdi, sonra ikisini de ağzına kadar doldurdu. Ne yaptığını açıklamasını bekleyerek sessizce onu izledim.

İşi bittiğinde bana döndü ve bir kadeh uzattı. "Sanırım bu büyüklükte bir konuşma için buna ihtiyacımız olacak," dedi neredeyse dolup taşan şarap kadehlerimizi göstererek, "ve muhtemelen en iyisi meraklı çocukların duyamayacağı bir yerde içmek."

Son kısmı geçiştirdim, "Yeni oyuna o kadar dalmışlar ki doğum ve regl hakkında konuşuyor olabilirdik ve fark etmezlerdi."

Teorimi kontrol etmek için çocuklara doğru baktık ve eminim ki, en ufak bir irkilmeleri bile olmamıştı. Önlerindeki televizyon ekranına odaklanmışlardı.

Vera kaşlarını çatı, "Yeterince makul, ama yine de dışarı çıkalım. Ben paranoyak." Hafifçe güldü ve ben de onu arka sürgülü kapıdan küçük verandamıza kadar takip ettim.

Kapıyı arkamdan kapatırken içimi çektim, "Bugün memelerden bahsediyorlardı." "Memeler!" diye sızlandım. Sadece 12 yaşındalar. Onlara sahip olmak zorunda mıyım? Onunla şimdiden *konuştun* mu? Çünkü o V için hazır olduğumu , gerçekten." Evi satın aldığımızda satın aldığım ahşap dış mekan sandalyelerinden birine otururken söyledim.

Vera da içini çekti, sonra şarabından büyük bir yudum aldı. "Bu günün er ya da geç geleceğinden korkuyordum. Wes'in babasının ama ikimiz de biliyoruz ki o zavallı orospu çocuğu muhtemelen çocuğa dışarı çıkmasını ve mümkün olduğunca çok ve sık yaban yulaı ekmesini söyleyecektir. Ben de kırk yaşına gelmeden büyükanne olurum."

İkimiz de güldük ama durumun gerçekliği Vera için çok gerçek bir olasılıktı. Eski sevgilisi, Weston daha küçük bir bebekken onu terk eden birinci sınıf bir pislikti.

Şarabımdan bir yudum aldım, "Peki ona ne söylemem gerekiyor?"

Vera omuz silkti, "Henüz endişelenmeye degeceğini sanmıyorum. Yani, çocuklar çocuktur ve bu aşamada bu tür şeyleri yeni yeni fark ediyorlar. I

Şimdilik güvende olduğumuzu düşünüyorum. Ailenin sana ne dediğini düşünmeye başla."

"Ben sürpriz bir bebekmişim, annem beni doğurduğunda ellili yaşların ortasındaymış. Yani kesinlikle beklenmedik bir şeydi. Jacq benimle seks konuşması yaptığında

Sanırım on üç yaşlarındaydı. Şöyle bir şeydi: "Bir erkekle asla yalnız kalma yoksa penisini vajinana sokmaya çalışır. Sonra şişmanlarsın ve minicik vajinandan koca bir bebeği çıkarmak zorunda kalırsın."

Vera bir kahkaha patlattı, ağzından çıkan şarap verandanın her tarafına yayıldı. "Vay canına, bu grafikti." Şarabından boğulmayı bitirdikten sonra soluk soluğa kalmayı başardı.

"Şaka yapmıyorum, dünyadaki her erkeğin beni döllemek istemediğini fark edene kadar erkeklerle yalnız kalmaktan korktuğumu söylememe gerek yok." Gülümseyerek söyledim. Küçük vajinamdan koca bir bebeği dışarı itme ihtimalinin beni dehşete düşürdüğünü hâlâ hatırlıyorum. Bu düşünce hala midemi bulandırıyor.

Vera gülerken devam etti, "Kabul etmelisin ki, ergen hamileliğini önlemek için iyi bir yöntemdi."

Başımı salladım, "Evet, öyleydi." On dört yaşındayken beni öpmeye çalışan ilk çocuğa nasıl çıldırdığımı hatırlayarak kıkırdadım. Penisini pantolonundan çıkarmayı aklından bile geçirirse onu taşaklarını tekmelemekle tehdit etmiştim.

"Belki de zamanı geldiğinde benzer bir açılış yapmalısın. Şöyle bir şey- Bir kızla asla yalnız kalma yoksa bebeğini doğurabilmek için pantolonuna girmeye çalışır ve bir zamanlar özel bir yer olduğunu düşündüğün yerden bebeğin çıkışını izlemek zorunda kalırsın. Ve bu her şeyi mahveder. sonsuza dek senin için vajinalar." Vera kendi kendine güldü.

Verdiğim tek yanıt yüksek sesli bir homurtu ve histerik bir kahkaha oldu.

OceanofPDF.com

CHAPTER *five*

Victoria

Yedi Yıl Önce...

"Anne, güneş gözlüğüm nerede?" Finn odasından seslendi.

"En son nereye koyduysan oraya." O akşam için yemek hazırlıklarını tamamladığım mutfaktan seslendim.

Finn koridorda sinsice ilerledi, "Onları bulamıyorum." Ellerini kalçalarına dayayarak ofladı. "Her yere baktım!" dedi eliyle tüm evi işaret .

Ona sırtarak, ukalalık etmekten kendimi alamadım, "Peki ya ayna?"

Kaşlarını çattı, "Ne?"

"Onları aynada mı aradın?" İhtiyatlı davrandım.

Gözleri önce kısıldı, sonra farkındalık ve utançla parladı. Başının üstünü yoklamak için elini yavaşça kaldırdı ve güneş gözlüğünü buldu. Koridora geri dönmek üzere arkasını dönerken "Teşekkürler," diye homurdandı.

"İlk randevun için biraz gerginsin, ha?" seslendim. Bütün gün bu kadar gergin olması çok sevimliydi.

Olduğu yerde durdu ve yavaşça bana döndü, gözleri yerdeydi. "İyi görünüyor muyum?" diye sordu sessizce.

Ona doğru yürüdüm ve yanına vardığımda çenesini kaldırarak bana bakmasını sağladım, gerçekten ihtiyacım olmamasına rağmen, altı ay önce beni geride bırakmıştı. "Finn, sen bir aygırsın dostum." Kıyafetini kontrol ettim, "Hem de modaaya uygun bir kıyafet. Herkes senin giyim sektöründe bağlantıların olduğunu düşünebilir." Sırıttım.

Yanakları kızardı, "Teşekkürler. Sörf dükkanını senin işletiyor olman çok kullanışlı."

Omuz silktilim, "Orada işe girmek zorundaydım. Çok hızlı büyümeye başladığından beri sana almak zorunda kaldığım tüm kıyafetleri karşılayabilmek için çalışan indirimine ihtiyacım var. Son zamanlarda seni ölçtük mü?"

Finn'in göğsü gururla kabardı, "Wes dün spor salonunda beni ölçtü. Bir metreye ulaştım."

Gözlerim yuvalarından fırladı, "Steroidler paketini küçültür, biliyorsun. Meyve suyunu bırak, dostum."

Finn bana gözlerini devirdi, ama bana kendi gözleriyle vuramadan Weston arka sürgülü kapıdan içeri girdi. Omzumun üzerinden ona baktım, "Oğlum bir aygır mı ne?" Çenemle Finn'i işaret ederek söyledim.

Weston ağzını tıkadı, "En iyi arkadaşımı ya da herhangi bir erkeği kesmek gibi bir alışkanlığım yok, bilginiz olsun. Ama eğer yapsaydım," Finn'e yukarıdan aşağıya baktı, "sanırım yapardı."

Finn Weston'a ters ters baktı, "Ben bir avım ve bunu biliyorsun."

Güldüm ve onları tartışmalarıyla baş başa bıraktım. Finn'e itiraf etmedim ama ilk randevusu için çok gergindim. Yanında bir kız götürüyordu. sinemaya götürmemi istedi. Bana onları bırakıp sonra alıp sorduğunda memnuniyetle kabul ettim, çünkü onu kendim kontrol etmek ve oğlum için yeterince iyi olduğundan emin olmak istiyordum. Ve film sırasında oğluma sürtünmeye çalışacak küçük bir sürtük olmadığından emin olmak için.

Onu almaya giderken arabada *konusmak* için doğru zaman olduğuna karar verdim. "Bu senin ilk randevun olduğu için seks ve içerdiği her şey hakkında bilgi sahibi olduğundan emin olmak zorundayım."

Finn sakızını çiğnerken boğuldu, "ANNE!" diye bağırdı, bana ikinci bir kafam çıkmış gibi bakıyordu.

"Ne?" diye sordum. "Sakin bana bu konuşmanın olacağını tahmin etmediğini söyleme Finn." diye sordum. Ben de karşılık verdim.

Yüzü kıpkırmızıydı, kulakları da öyle ve tırnaklarını karıştırmaya başladı. "Onunla seks yapmayacağım, sinemaya gidiyoruz, otele değil."

, "Seks yapmak için otele gitmek zorunda değilsin. Ayrıca, benim söylediğim bu değil. Sadece *işin iç* yüzünü bildiğinden emin olmaya çalışıyorum ve bu benimle konuşabileceğini bilmeni istiyorum. Bana istediğin her şeyi sorabilirsin, ne zaman istersen. Tamam mı? Tek söylediğim bu."

Başını salladı ve pencereden dışarı baktı, "Evet, biliyorum. Ve hazır olduğumda yapacağım. Ama henüz hazır değilim. Daha bir kızı bile öpmedim. Her seferinde bir adım, tamam mı?"

bir rahatlama kapladı, henüz seks yapmayı düşünmüyordu. Tanrı'ya şükrederek sessiz bir dua gönderdim. "Tamam." Yumuşak bir sesle karşılık verdim ve konuyu orada bıraktım.

Çıktığı kızın bir inek olması beni çok şaşırtmıştı. Gözlük takan, dişleri telli, çift örgülü ve çorapları uyumsuz bir inek gibi. Taşıdığı çantada en az bir kitap olmasaydı gerçekten şok olurdum.

Ondan hemen hoşlandım.

Finn gidip kızın evinin kapısını çalarken ve babasıyla konuşurken ben arabada bekledim. Gergin olduğu belliydi, gözlerini yere indirdi ve sürekli başını salladı. Sonra kız kapıya geldi, babasını yanağından öptü ve Finn'in uzattığı eli tuttu, sonra babasını açık kapı aralığında yüzünde bir çatık kaşla bıraktı.

Adam için , gerçekten. Ama Finn'in yüzündeki gülümsemeyi görmek içimde olup biten her şeyin durulmasını sağladı.

Finn birlikte arka koltukta oturmayı tercih etti ve kendimi şoför gibi hissetmeme neden oldu.

"Anne, bu Nixie. Nixie, bu da annem Tory." Ben arabayı sürerken Finn bizi tanıştırdı.

Dikiz aynasından onlara baktım, "Tanıştığımıza memnun oldum Nixie." Öfkeyle kızarıyordu ama yüzündeki gülümseme Finn'inkine uyuyordu.

"Ben de memnun oldum, Tory." O da fısıldayarak karşılık verdi.

Sinemaya giden on dakikalık yolun geri kalanında aralarında sessizce konuştular. Ön tarafa yanaştığımda Finn'e bir ellilik uzattım, "Bütün iyi şeyleri al, bol çikolata, hatunlar çikolataya bayılır." Göz kırptım ve Finn güldü.

"Sağ ol anne, film iki saat sonra bitiyor. Seninle burada buluşuruz, tamam mı?"

Başımı salladım, "İyi eğlenceler. Benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma." Sözlerimin üzerine kapıyı kapatırken seslendim.

Kaldırıma çıkar çıkmaz yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü, o kadar hızlı büyüyordu ki. Jacq'ın burada olup onun ne kadar harika bir genç adam olduğunu görmesini isterdim. Onunla çok gurur duyardı.

Sonraki birkaç hafta boyunca Nixie'yi çok gördüm. Yürümeye başladı. Öğleden sonraları çocuklarla birlikte okuldan eve gelir ve onlarla birlikte ev ödevlerini yapardı. Sonra benimle bir fincan çay içer ve kütüphaneden aldığı yeni kitap hakkında konuşurdu.

Ondan gerçekten hoşlanmıştım, sevimli bir kızdı. Finn'in peşinde olduğunu bildiğim onca kız arasından Nixie'yi seçmesine hâlâ şaşıırıyordum. Güzeldi, ama sıradan bir kız değildi. Finn'in yüzeyselliği aşıp onun gerçekten ne kadar güzel olduğunu görebilmesi kalbimi gururla doldurdu. Dışa dönüktü ama kendine aşırı güvenmiyordu. Ve en güzeli de Finn'e sanki güneş onunla doğup onunla batıyormuş gibi bakıyordu.

Finn'le olan ilişkisi yüzünden okuldaki diğer kızların Nixie'ye sataştığını öğrendiğimde yaklaşık üç aydır çıkıyorlardı. Popüler değildi ve hiçbir gruba uymuyordu. İlişkileri, popüler çocukların sadece diğer popüler çocuklarla çıkmasına ilişkin eski lise kurallarına meydan okuyordu.

Finn popülerdi, o ve Weston pratikte sınıflarını yönetiyorlardı. Bunu nasıl başardılar bilmiyorum ama başardılar. İkisi de futbol takımının önemli oyuncularıydı, bu yüzden popülerliklerinin ardında bunun ve yakışıklılıklarının olduğundan şüpheleniyordum.

Ve sadece önyargılı davranmıyordum, Finn de Weston da gerçekten yakışıklı çocuklardı. Ve okullarındaki kızlar bunu fark etmişti. Weston ilgiye bayılırdı ama Finn pek hayranı değildi.

Zavallı Nixie, diğer kızlardan gelen tepkilerle baş edemeyince Finn'den ayrılmıştı. Finn yıkılmıştı, hiçbir fikri yoktu. Onun yüzünden her gün işkence görüyordu. Çocuklar acımasız . Finn bundan hoşlanmasa da Nixie'nin gitmesine izin verdi.

O öğleden sonra Finn eve geldiğinde, daha tek bir kelime bile etmeden ondaki değişimi hissedebiliyordum. "Ne oldu Finn?" İçeri girdiğinde ve her zaman yaptığı gibi beni selamlamadan kanepeye uzandığında sordum.

Kanepeye doğru uzandı ve kolunu gözlerinin üzerine attı. "Nixie artık buralara gelmeyecek. Özür dilerim. Ondan hoşlandığını

biliyorum." Kaşlarımı çattım, " oluyor Finn?" Titreyerek iç geçirdi, Kanepenin kenarına oturdum ve gözyaşlarını görmek için kolunu yüzünden kaldırdım. gözlerinin toplanmıştı. Onu yıllardır ağlarken görmemiştim.

Adem elması sallanıyordu, "Benden ayrıldı." Tek bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü.

Kalbim onun için kırıldı. Bu haber beni de en az kadar üzmüştü. "Ah Finn," dedim başımı göğsüne yaslayıp kollarımı ona sararken. "Çok ama çok üzgünüm tatlım."

Finn de kollarını bana doladı, "Ben de," diye mırıldandı sessizce.

Duygularını kontrol etmeye çalışırken göğsünün kabardığını hissettim ve içim biraz daha parçalandı.

Weston o öğleden sonra gelip Finn' neşelendirmeye çalıştı ama Finn bunu kabul etmedi. Ve onu suçlamadım. Başa çıkmak için zamana ihtiyacı vardı.

Weston'ı eve gönderdi ama o gitmeyi reddetti. "Hayır dostum, sadece ."

Onlara atıştırma lık götürmeye gittiğimde aralarındaki konuşmayı duydum, kısmen açık olan kapıda durdum ve dinledim.

"Bu gece Chelsea ile randevun var, onu yıllardır oyalayıp duruyorsun. Git ve zavallı kızın acısına son ver." Finn söyledi.

Weston alay etti, "Aylardır benden bir parça istiyor, bunu ona vermem için bir gece daha bekleyebilir. Sen benim kardeşimsin, şu anda senden daha önemli ne olabilir ki? İstediğim zaman dokunabileceğim bir kık parçası değil. istiyorum."

Gözlerim büyüdü, az önce şey inanılmaz derecede tatlıydı, sonra bunu gerçekten bilmek istemediğim bir tomar bilgiyle takip etti. Girişimi duyurmak için boğazımı temizlerken kapıyı iterek sonuna kadar açtım.

İkisinin de kafası bana doğru döndü, Weston bana sırtıttı, "Hey, Tory," dedi sırtarak.

Gözlerimi küçük piç kurusuna diktim, konuşmalarını duyduğumu biliyordu. Hem gizlice dinlediğim için utanmış hem de on beş yaşındaki Weston'ın seks yaptığı düşüncesiyle iğrenmişim.

Kaşlarımı kaldırarak ona sert bir bakış attım, "Seni küçük sürtük." Suçladım.

Ve daha geniş sırtıttı, "Merak etme Tory, hiçbir liseli kız seninle boy ölçüşemez."

Yüzüm , "Eww. Bu çok . Bana şeyler söyleme. Garip ve iğrenç."

Finn'in yumruğu fırladı ve Weston'ın omzuna bir yumruk indirdi, yarım ağızla gülerken, "Dostum! O benim annem seni aptal."

Weston onun ovuşturdu ve kıkırdadı, "Ateşli bir annen olması benim suçum değil dostum."

Atıştırma lık tepsisini Finn'in masasına bıraktım ve Finn yumruklarını sıkmış ve en iyi arkadaşını dövmeye hazır bir şekilde Weston'a doğru uçarken odadan çıktım. "Ben çıkıyorum." Odadan çıkarken gülümseyerek şöyle dedim

koridorda yürüyordu. Weston, Finn'in aklını birkaç dakikalığına da olsa Nixie'den uzaklaştırmıştı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER Six

Victoria

Altı Yıl Önce . . .

Yan masadaki kaseden anahtarlarımı alarak ön kapıyı açmaya gittim. Aslında değişiklik olsun diye zamanında açmıştım. Ama kapıyı açtığımda Weston diğer tarafta duruyordu. "Finn evde değil, bugün fazladan bir vardiyaya çağrıldı." Yanından geçerken ona söyledim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Büyük omuzları düştü, "Kahretsin," diye mırıldandı nefesinin altında ve yenik bir iç çekti.

Dönüp ona baktım, Finn'le ikisinin de boyu 1.80'in üzerindeydi, bense 1.80'in biraz üzerindeydim. Bu beni son derece rahatsız etti. Üzerinizde yükselen on altı yaşındaki iki çocukla otoriter duruş sergilemeye çalışmak kolay değildi.

Ama yüzüne gerçekten baktığımda bir şeylerin yolunda gitmediğini fark ettim. Saatile baktım, eğer hemen gitmezsem geç kalacaktım. İçimi çektim, "H" dedim ve onu pazusundan tutup arabama doğru yönlendirdim. "Şimdi gitmezsem randevumu kaçıracağım ve yıllardır bunu bekliyordum. Ben arabayı sürerken sen de konuşabilirsin, tamam mı?"

O başını ön yolcu koltuğuna otururken ben de kaputu yuvarlayıp aşk böceğimin direksiyonuna geçtim. Çocuklar genellikle

küçük arabam için benimle dalga geçti, ama Weston bugün içine sığmak için kendini ikiye katlamak zorunda kalmasıyla ilgili ukalaca yorumlar yapmadı.

Garaj yolundan çıkarken endişeyle ona baktım, "Ne koca adam? Bugün canavar arabam hakkında şaka yapmayacak mısın?"

Kucağında kavuşturduğu ellerine bakıyordu. Bu beni korkutuyordu. Weston hiç bu kadar sessiz olmamıştı. "Jessie hamile olduğunu düşünüyor" diye ağzından kaçırıldığında koluna dokunmak için uzandım.

Ayağım gaz pedalından kaydı ve arabam şiddetli bir şekilde sarsıldı, sonra kendime geldim ve vitesi yavaşlayan hızıma uygun hale getirdim. "Özür dilerim, az önce ne dedin sen?"

"Jessie, geçen ay çıktığım bir kız, hamile olduğunu düşünüyor."

Bilgiyi işlerken elimden geldiğince önümdeki yola odaklandım. Neden Vera'yla değil de benimle konuşuyordu? Bu kesinlikle bir anne oğul konuşmasıydı. "Annene söyledin mi?" Yumuşak bir sesle sordum.

Başını salladı, "Henüz değil, geç saate kadar çalışıyor," omuzlarını silktiler ve sonra tekrar omuzlarını düşürdü, "Ne yapacağım Tory?" dedi sesinde bir aksaklıkla.

Sakinleştirici birkaç nefes alarak göz ucuyla ona tekrar baktım, elleri kucağında yumruk olmuş, çenesi . Vücudundaki her kas kaskatı kesilmişti. Ona tekrar uzandım ve eline dokundum, "Her şey yoluna girecek, ne olursa olsun çöz."

Gözleri kısa bir an için benimkilerle buluştu, sonra pencereden dışarı bakmadan önce bir kez başını salladı.

Elimi onunkinden çekmeye çalıştığımda parmaklarını benimkilere doladı ve sıkıca tuttu. "Weston, ciddiym, bir yolunu bulacağız. Ayağının altından paspas çekilen ilk kişi siz değilsiniz. Ayağını tekrar yere basacaksın. Güven bana. Yani, bana bak, annene bak, ikimiz de bekâr anne olmayı beklemiyorduk ama işte hayatın bize verdiklerini en iyi şekilde değerlendiriyoruz." Dedim ve elini sıktım.

Sertçe yutkunurken adem elması sallanıyordu, "Tamam," diye fısıldadı, sonra boğazını temizledi, "Nereye gidiyoruz bu arada?" dedi bana dönerek.

Parlak bir şekilde gülümsedim, "Dövme yaptırıyorum!" Heyecanımı belli ederek ona söyledim.

Gözleri büyüdü, "Ne? Sen bir annesin. Anneler dövme yaptırmaz."

Gözlerimi devirdim, arabamı The House'un önündeki park yerine çektim.

Twisted Turtle dövme dükkânına girdim ve kapıyı kapatırken yüzümü ona döndüm.

Ateşleme. "Sana normal bir anne gibi mi görünüyorum?" diye sordum.

Kaşlarını çattı ve başını salladı, "Hayır. Kesinlikle hayır." Sonra dudakları sinsî bir sırıtışla kalktı.

Kaşlarımı kaldırdım, "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum, öyle demek istemiş olsan da olmasan da. Demek istediğim, bunu uzun zamandır istiyordum ve kendim için nadiren bir şey yaparım. O yüzden bunu yapıyorum. Şu anda. Seninle ya da sensiz." Kapımı açtıktan sonra Aşk Böceği'nden dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım.

Weston bir an sonra gülünç derecede kocaman bir sırıtışla dışarı çıktı. "sırıtıyorsun?" Tersledim. Sözlerinin beni etkilemesinden nefret ediyordum, ben çok iyi bir anneydim. Yani normal bir anne değildim ama Finn ve benim durumum herkesinki gibi değildi.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi, lanet gülümsemesini kaybetmeden.

"Her neyse," diye tekrar tersledim ve anahtarlarımın kilit düğmesine bastıktan sonra Weston'la birlikte dükkânın girişine doğru yürümeye başladım.

Weston, ön koluma, her gördüğümde Jacq' kaybettiğimiz günün acı hatırasını canlandıran yara izinin üzerine güzel rüya yakalayıcımın dövmesini yaptırırken oturma alanında oturmuştu. Kabuslar hala sık sık rüyalarım giriyordu. Özellikle canlı bir kabustan sonra rüya yakalayıcıyı almaya karar verdim. Jacq'ın arabasının dikiz aynasında asılı küçük bir tane vardı ve o rüyada nedense dikkatimi çekmişti.

Bittiğinde, dövmeci sarmadan önce bakması için Weston'ı çağırdım. "Beğendin mi?" diye sordum.

Parmak ucuyla desenin üzerinde hafifçe gezindi, sonra gözlerimin içine baktı, "Yara izin mi?"

salladım, "Evet," gözlerinde parlayan şefkat çok , başka tarafa bakmak zorunda kaldım. Weston içimi görebiliyordu ve bu beni korkutuyordu. Bu tür bir bağ kurmak için çok gençti.

İşim bittiğinde arabama geri döndük ve sessizce içeri girdik. Park ettiğim yerden çıkarken Weston'a baktığımda az önceki gülümsemesinin çoktan kaybolduğunu fark ettim.

Sessizce eve döndük.

Arabayı garaj yoluna çektiğimde, ben daha kontağı kapatmadan arabadan çalışırken kolundan tuttum. "Bekle," dedim ve durakladı ama bana dönmedi. İçimi çektim ve koltuk başlığıma yaslandım. Az önce onu terslediğim için mi yoksa hamile olma ihtimali olan hatun için mi üzgün olduğunu bilmiyordum.

"Benimle konuşabilirsin, bunu biliyorsun değil mi?" Sadece beni duyabileceği kadar yüksek sesle söyledim.

Kapısını açık bırakarak, bir ayağını hala beton yolda tutarak, koltuğuna geri yaslandı. "Evet Tory, biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, bu konuyu annemden çok seninle konuşmayı tercih ederim. Sen daha çok bir arkadaş gibisin.

Annemin muhtemelen yapacağı gibi sikimi koparmadan tavsiyelerde bulunabilirim. Ve biliyorsun ki seninle konuşabileceğimi düşünmeseydim Jessie hakkında hiçbir şey söylemezdim."

Doğru, tabii ki. "Şimdi konuşmak ister misin?" diye sordum.

Elini şekillendirdiği saçlarında gezdirdi, "Bilmiyorum. Yani, yapabileceğim hiçbir şey yok. Bu konuda konuşmanın ne yararı olacak ki?"

"dökmüş olursun," diye önerdim. "Peki, ne zaman söyledi Sen?"

"Bu öğleden sonra, okuldan sonra. Bana mesaj attı. ve bu gerçekten önemliydi, bu yüzden onunla tanıştım ve o da bunu bana bıraktı." Dedi.

"Tamam, bu aptalca bir soru olabilir ama hamile emin misin ve eğer hamileysen bebeğin senden olduğuna emin misin?" İlk baştaki şaşkınlığımı atlatmıştım.

şoka girmiş ve tamir moduna geçmişti.

Weston boynunun yan tarafını kaşıdı, "Seks yaptık, o yüzden evet sanırım benim olabilir. Ama yemin ederim her seferinde katranla kapladım."

"Prezervatiflerin %100 etkili olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Şakayla karışık söyledim. Yüzü soldu, "Ne?"

Dudaklarımı yaladım ve koltuğumda daha dik oturdum, "Her zaman küçük bir ihtimalle kırılabilirler, bu tür şeyler."

Başını salladı, gözle görülür bir şekilde rahatlamıştı, "Evet ama benim başıma hiç böyle bir şey gelmedi."

Alt dudağımı çiğneyerek düşündüm, "Peki bunun Seninki o zaman? Ya da gerçekten hamile olduğunu? Sen mi ondan ayrıldın yoksa o mu senden ayrıldı?"

Yüzünü buruşturdu, "Tam olarak çıkmıyorduk, bu yüzden tam olarak ayrılmadık."

Ellerimle yüzümü kapattım, "Tam bir sürtüğüm." Nefesimin altında mırıldandım.

Weston belli ki beni duydu çünkü şöyle cevap verdi: "Neden *ben* sürtüğüm oluyorum? Onlar istiyor ve ben de onlara veriyorum. Bu karşılıklı bir şey. İkimiz de boşalıyoruz, sonra ben gidiyorum."

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti, "İğrenç."

"Ne var? Bunda iğrenç olan ne? Herkesin inmesi gerekiyor Bazen Tory, hatta sen. Bunda iğrenç olan ne anlamıyorum." Samimiyetle söyledi.

"İğrenç olan on altı Weston yaşında olman ve kaç kızla yatmış olman? İğrenç olan bu. Ve sen seksin sadece boşalmak olduğunu sanıyorsun. Değil, bilgin olsun. Öyle olduğunu düşünmen de yapmaman gerektiğini kanıtlıyor. Bir daha asla aynı cümle içinde benden ve senin boşalmandan bahsetme, bu çok iğrenç." Yine ürperdim.

Şimdi bana gözlerini devirdi, "On altı yaşındayken seks sadece boşalmayla ilgilidir. Bu kızların hiçbirine aşık olmayı beklemiyorum."

sadece dört kişiyle yattım. Her seferinde ikimiz de skoru biliyorduk."

"Her neyse, seks hayatın hakkında fazla şey bilmek istemiyorum. istediğim, sen mi onunla yatmayı bıraktın yoksa o mu seninle yatmayı bıraktı?"

Boynunun arkasını kaşıdı, "Durdum. Çok yapışkan olmaya başlamıştı. Sürekli mesaj atıp ne yaptığımı ve Finn'le benimle takılıp takılamayacağını soruyordu. Ben böyle biri değilim ve o da bunu biliyordu. Ben de onunla ilişkimi kestim."

"Onun hakkında konuşma şeklin beni derinden rahatsız ediyor, bilesin diye söylüyorum." Ve gerçekten de öyleydi. Onu kesip atmış mıydı? Yattığı kız hakkında konuşmak nasıl bir şeydi? "Kadınlara olan saygısızlığını başka bir zaman konuşuruz ama şimdilik sana durumla ilgili dürüst fikrimi söyleyeceğim."

Weston bana aktardığı her şeyi değerlendireceğimi merakla bekleyerek başını salladı. "Tamam, anlat bakalım."

"Git bir hamilelik testi al, ona götür ve kapının dışında falan yanına almasını söyle. Bence onu incittin ve intikam almak istiyor ya da ondan ayrıldığın için üzgün ve seni geri istiyor, bu yüzden aklına gelen tek yolla seni geri almaya çalışıyor."

Kaşlarını çattı, "Ciddi misin? Benimle dalga geçtiğini mi düşünüyorsun? Bu oldukça berbat bir durum."

Kaşlarımı kaldırdım, "Onu becerip sonra da telefonlarına çıkmamak da öyle."

"Touché," dedi, sonra Love Bug'dan çıktı, ama eve dönmeden önce kafasını tekrar içeri soktu, "Teşekkürler, Tory."

Göz kırptım, "Bir değil, nasıl gittiğini bana haber ver."

Ön kapıyı açıp Finn'in çıplak kıcıyla yüz yüze geldiğimde "Ne oluyor Finn!" diye bağırdım. Ona sırtımı döndüm ve kapalı kapıya baktım, "Ne yapıyorsun? Lanet olası pantolonunu giy."

"Ah, bize bir dakika izin verir misiniz?" Finn'in sesi küçük ve mahcup geliyordu.

"Evet, emin olabilirsin. Uygun olduğunuzda , kıyafetler tekrar giyildiğinde ciddi bir konuşma yapacağız." Sonra ben

ön kapıyı tekrar açtı ve verandaya çıktı.

Bir iki dakika sonra Finn'in "İyi" diye seslendiğini duydum. Kolu çevirdim ve tekrar içeri girdim.

Nixie'yi kanepede Finn'in yanında otururken gördüğümde çenem düştü. Yüzü onunki gibi kıpkırmızıydı. "Kafam çok karıştı." Kekeledim. "Keşke az önce gördüğüm şeyi görmemiş olsaydım ama seni gördüğüme sevindim Nixie."

Omuzları rahatlayarak gevşedi ve bana küçük bir parmak yaptı, "Seni görmek de güzel Tory. Kusura bakma-" diyerek eliyle "Bu," diye bitirdi. "Ben de," diye mırıldandım.

Finn ıslıl ıslıl gülümsüyordu ve ben de az önce seks yaparken görmediğim kanepeye ona ters ters baktım. "Para ödüyorsun o kanepeyi temizlet." Ona söyledim. "O kanepede Netflix izliyorum!" Mızızlandım. "Yatak odana götüremez miydin? Yani cidden, kanepenin ikinizin çirkinleşmesi için iyi bir yer olduğunu düşündüren neydi?"

Nixie'nin gözleri Finn ve benim aramda gidip gelirken güzel yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Ayağa kalktım, "Biliyor musun, buna cevap verme, bugün bununla uğraşamam. Çok yorgunum. Bu arada harika bir dövme yaptırdım. Bil diye söylüyorum. Sana sürpriz yapacaktım ama dövmeyi göremezsin. daha sonraya kadar." "Sen ne?"

Finn sordu.

Elimi yüzüne doğru kaldırdım, "Elinle konuş çünkü yüzün beni dinlemiyor. Şimdi izin verirseniz, sakıncası yoksa gözbebeklerimi çamaşır suyuyla ovmaya gidiyorum." Koridorda yürürken ona söyledim. Lanet olası gözlerimi her kapattığımda Finn'in Nixie'ye sokuluşunu görüyordum ve kusmak istiyordum.

Günüm daha da kötüleşemezdi. Weston'la seks ve bebekler hakkında konuştuktan sonra Netflix koltuğumda eski kız arkadaşına pompalayan Finn'in kışını gördüm. Tüm bunları unutmak için kocaman bir kadeh şaraba ve sıcak bir banyoya ihtiyacım vardı.

Ertesi sabah Weston yanıma geldi ve bana Jessie dün gece ağlayarak yıkılmış ve onu geri kazanmaya çalışmak için uydurduğunu itiraf etmişti.

"Sana söylemiştim," dedim bana durumu anlatmayı bitirdiğinde. "Umarım bu sana kızlara nasıl davrandığın konusunda bir tür ders olmuştur."

Başını salladı, "Elbette. Onu bir süre elimle aramda tutacağım."

"Senin sınırlarla ilgili bir sorunun var Weston."

Güldü, "Hayır, sadece seksten ya da sikimden bahsettiğindeki ifadeyi görmek hoşuma gidiyor."

Ellerimi havaya kaldırdım, "Tamam, bu konuşma gerçekten sona erdi. Şimdi evimden defol seni küçük sapık." Onu kovaladım ve o da yol boyunca kıcıyla gülererek gitti.

"Wes miydi o?" Finn'in sesi arkamdan geldi ve beni yerimden sıçrattı.

Elim kalbime gitti, "Tanrım, Finn! kopardın." Dün gece onu oturma odasında bıraktığımdan beri onu görmemiştim.

Güldü, "Özür dilerim. Neden bu kadar gerginsin?"

"Bilmiyorum, dün gece seni eski kız arkadaşınla seks yaparken yakaladım ve Weston'la seks ve bebekler hakkında konuşmak zorunda kaldım çünkü sen seks yapmakla meşguldün!" diye alay ettim. diye haykırdım. Sonra ekledim, "Bu arada bu da ne demek oluyor? Sen ve Nixie ne zamandan beri birliktesiniz? Ve ne zaman seks yapmaya başladınız!"

Finn kızardı, "Bir süredir tekrar bir araya sayılır. Sadece sessiz kaldık."

Kaşlarımı çattım, "Neden bana söylemedin?"

İçini , "Kimseye söylemedik. Wes bile bilmiyor. O sürtüklerin ona tekrar ulaşmasına izin veremem. Daha önce de onun hayatını cehenneme çevirdiler ve hepsi benim arkamdan iş çevirdi. Hiçbir fikrim yoktu. Bu riski tekrar alamam. Benimle tekrar konuşmasını sağlamak bile aylarımı aldı." Konuşurken ses tonu değişmiş, ona karşı ne kadar güçlü hisler beslediğini ortaya koymuştu.

Gülümseyerek ona doğru yürüdüm ve kollarımı beline doladım, "Tamam, anlıyorum. Ama bir dahaki sefere kanepemde otururken pantolonunun içinde tut."

Güldü ve kollarını bana doladı, "Anlaştık."

"Hâlâ temizletmek için para ödüyorsun. Tüm vücut sıvılarından arındığından emin olana kadar üzerine ." Ona tüm ciddiyetimle söyledim.

Finn yine güldü, "Ne kadar garip olduğumuzu biliyor musun? Sen bana kanepede sperm olmadığından emin olmamı söylerken biz sarılıyoruz."

Şimdi güldüm, küçük bir adım geri çekildim ama kollarımı ona dolayarak dürüstçe söyledim, "Sen ve ben, asla herkes gibi olmayacağız. Her zaman biraz tuhaf olacağız. Sen her zaman benim oğlum olacaksın, ama önce benim küçük dostumdun. Seni seviyorum ve mutlu olmanı istiyorum. Cinsel olarak aktif olduğun için çıldırmamın ikimize de bir faydası olmayacak. Keşke bana söyleseydin."

Gülümsedi, "Bu gerçekten garip bir konuşma olurdu," diye kıkırdadı.

Alay ettim, "Dün gece içeri girdiğimden daha kötü değil. Bir daha asla çıplak kışını görmek istemiyorum, özellikle de benimle seks yaparken. kanepe." Abartılı bir ürpertiyle karşılık verdim.

Finn sırtıttı, "Bunun için

üzgünüm" Gözlerimi devirdim,

"Elbette öylesin."

"Tuhaflığımızı seviyorum." Sonra beni tekrar kollarına çekti ve beni bırakmadan önce hızlıca sıktı ve kahvaltı için dolapları karıştırmak üzere mutfığa yöneldi.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

CHAPTER Seven

Victoria

Beş Yıl Önce . .

Makyaj benim arkadaşım değildi. O şeyden nefret ederdim. Ama öldürücü bir sinüs enfeksiyonu yüzünden son bir haftadır iyi uyuyamadığınızda ve gözlerinizin altında kocaman siyah torbalar olduğunda, bu gerekli bir kötülüktür. Çalışan arkadaşlarımı korkutmayayım diye.

Gözlerimin altına bol miktarda kapatıcı sürdükten sonra banyoda aynanın karşısında dururken, panda gözlerimi gizlemeye yardımcı olması için makyaj masasındaki bir sonraki ürünü aldım.

"Yüzüne ne yaptın böyle?"

Arkamı döndüm ve Weston'la yüz yüze geldim. "Burada ne var?"

Böyle görüldüğüm için utanarak tersledim.

Bana baktı, "Bok gibi görünüyorsun, Tory. Neden yataktan çıktın?"

Kaşlarımı kaldırdım, "İşe gitmem gerekiyor. Ve sen bana cevap vermedin,

Ne yapıyorsun burada? Saat sabahın yedisi bile değil."

"Saatin kaç olduğunu biliyorum, Finn'le benim bu sabah okuldan önce erken bir antrenmanımız var. Ama , bok gibi görünüyorsun, hasta olduğunu söylemelisin." Dedi, gözlerindeki bakış benim için endişelendiğini gösteriyordu.

İçimi çektim, "İnanın bana, şu anda yatağıma geri dönebilseydim dönerdim. Ama zaten bir hafta iznim vardı ve personel sayımız da az." Döndüm

Ona sırtımı döndüm ve makyaj masasının üstüne yayılmış makyaj malzemelerini uygulamaya devam ettim.

Aynaya dönüp baktığımda Weston'ın hâlâ arkamdaki açık kapı aralığında durduğunu, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturduğunu görebiliyordum. "Merak etme, günün büyük bölümünde ofisimde saklanacağım." Hissetmediğim küçük bir gülümsemeyle söyledim.

Yansımama hafifçe başını salladı ve sonra dönüp uzaklaştı. Bir dakika sonra elinde bir bardak su ve birkaç hapla döndü, "Al, bunları iç. Eğer şimdi alırsan, ilaçların etkisini göstermesi için zaman kazanmış olursun. zorundayım. Bu kadar hastayken araba kullanmamalısın."

Bana uzattığı suyu, ağrı kesicileri ve antibiyotikleri minnetle aldım. "Teşekkürler," diye mırıldandım ve hepsini tek seferde mideye indirdim.

"Antrenmana giderken seni işe bırakacağım, mesain kaçta bitiyor?" diye sordu.

Benimle ilgilenmeye çalışıyordu ve bu jestini takdir ediyordum ama buna ihtiyacım yoktu. Özellikle de on yedi yaşında bir çocuktan. Tanrı aşkına ben yetişkin bir kadındım, onlara bakmak benim işimdi. Tam tersi değil. "Sorun değil Weston, kendim sürebilirim. Haplar için teşekkürler."

Başını salladı ve banyodan tekrar çıktı, ancak bu sefer geri dönmek için uyukulu bir Finn'le vakit geçirdi. Weston beni işaret etti, "Ona araba kullanamayacağını söyle." Finn'den bunu istedi.

Finn gözlerini ovuşturduktan sonra yüzüme odaklandı ve "Yüzünde ne var?" diye sordu.

Gözlerimi devirdim, "Buna makyaj deniyor."

Burnunu buruşturdu, "Ne zamandan beri bu saçmalığı giyiyorsun?"

Sinirlenmeye başlamıştım, arkamı döndüm ve ellerimi kalçalarımaya koyarak sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana bakan çocuklara ters ters baktım. "İş için saygın görünmeye çalışıyorum, tamam mı? Lanet olası bir kanguruyla kavgaya etmiş ve yüzüme vurulmuş gibi görünemem."

"Bok gibi görünüyorsun anne. Belki de yine evde kalmalısın?" Finn dedi.

Başım bu konuşmayı tekrar yapamayacak kadar ağrıyordu. "Bay Meraklı'ya zaten açıkladım," diye elimi Weston'a doğru salladım, "Ben bugün gitmek zorunda. Personel sayımız az. Günün büyük bölümünde ofisimde olacağım."

Weston Finn'e doğru eğildi ve 'in kulağına fısıldarken dudaklarını okuyamamam için yüzünü başka tarafa çevirdi. Finn başıyla onayladıktan sonra tekrar bana baktı, "Seni . Araba kullanmamalısın. Bırak direksiyonu, yataktan bile çıkmamalısın."

Huysuz bir çocuk gibi ayağımı yere vurdum, şu anda rollerin tersine dönmesinden memnun değildim, "Burada ebeveyn kim? Ben, sen değil. Ben seninle ilgileniyorum. Benimle ilgilenmene gerek yok Finn. Senin de öyle Weston." Bakışlarım ikisi arasında gidip geldi.

Çok mutlu olmadığım bir başka şey de şu dev şeydi bu ikisi ediyordu. Kendimi cüce gibi hissediyordum. Kelimenin tam anlamıyla onlara bakmak zorunda kaldığımda onları azarlamak zordu.

Finn bana başını salladı, sonra saçımı karıştırdı, "Biz seni götürürüz." Tekrar söyledi, sonra ikisi de beni öfkeli bir halde bırakarak çıkıp gittiler.

Yüzümü biraz daha saygın bir görünüme kavuşturmayı bitirip banyodan çıktığımda tüm kavga beni terk etmişti. Onlarla tartışamayacak kadar yorgundum, bu yüzden beni işe bırakmalarını kabul ettim ve Finn'e öğleden sonraki antrenmanlarından sonra beni alabileceğini söyledim.

Ancak o öğleden sonra Weston Finn olmadan beni almaya geldi. Ön yolcu koltuğuna tırmanırken kaşlarımı çattım, "Finn nerede?"

"Nix'e sakso çekerken. Başka nerede olabilir ki?" diye cevap verdi. Gözler.

Başımı salladım, "Kulağa doğru geliyor." İçimi çektim ve başımı arkaya yasladım. gözlerimi kapatarak baş desteğine yaslandım. Yorgunluğun ötesindeydim.

Birkaç dakika sonra irkilerek uyandım. Weston'ın elinin üst koluma dolandığını ve beni hafifçe hissettim. "Eve geldik." Sessizce söyledi.

Zihnimdeki uykuyu dağıtmak için başımı sallayarak boğazımı temizledim, "Bıraktığın için teşekkürler." Arabadan inerken mırıldandım ve

kendi evime doğru yol aldım.

Weston arkamdan geldi ve yürürken kolunu omuzlarıma doladı. "Bugün evde kalmalıydın. Bu sabah olduğundan daha da kötü görünüyorsun, Tory."

Yanına eğildim, "Ne kadar da çekicisin, kızlar sana nasıl karşı koyuyor?" Bir esnemeyle alay ettim.

"Sadece senin için açıyorum Tor, sen benim kızımsın." Gözlerinde hınzır bir parıltıyla söyledi ve sonra bana göz kırptı.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadım, "Ve pürüzsüz de."

Omzunu silkti, ". Kadınlar konusunda doğuştan yetenekliyim. On yaşımdan beri senin üzerinde çalışıyorum." Sırıttı.

Yorgun gözlerimi devirdim, "Bilmiyor muyum?"

Çantamdan anahtarları çıkaran Weston onları benden aldı ve kapıyı açtı. Beni içeri, doğruca kanepeye götürdü. "Sen otur, sana bir fincan çay yapayım."

"Umm, tamam ..." Mırıldandım. Ama şikâyet etmeyecektim. Silinmişim ve sıcak bir fincan çay kulağa harika geliyordu. Yumuşak minderlere yaslandım ve gözlerimi kapattım.

Değişiklik olsun diye ilgilenilmek hoşuma gidiyordu, iyi hissettiriyordu.

Çocukların yaklaşan büyük bir maçı vardı ve koçları bu hafta boyunca onlara çift antrenman . Yani bu, şanslı benim her sabah on yedi yaşındaki oğlumla birlikte işe gideceğim anlamına geliyordu. kendim sürebilecek kadar iyiydim.

İşte böyle zamanlarda Vera'nın çalışma saatlerinden nefret ederdim. Eğer normal olsaydı, onunla otostop çekebilirdim.

OceanofPDF.com

CHAPTER eight

Victoria

Dört Yıl Önce . .

"Peki on sekizinci yaş gününde ne yapıyoruz?" Finn'e büyük günden yaklaşık bir ay önce akşam yemeğinde sordum.

Ağızına bir çatal dolusu biftek daha attı ve çiğnerken sorumu düşündü. Yutkunduktan sonra, "Nixie ile takılmayı düşünüyordum," dedi.

Bu acıttı. "Parti istemiyor musun?" Ona her zaman harika doğum günü partileri düzenlerdim.

"O kadar üzülme," diye güldü, "sadece Nix'le biraz takılmak istiyorum, hepsi bu. Kalabalıklar arasında nasıl olduğunu bilirsin. Rahatsız olacak ve ben de ona bunu yaşattığım için kendimi bir pislik gibi hissedeceğim."

Finn ve Nixie tekrar bir araya geldikten sonra bir yıl boyunca ilişkilerini bir sır olarak . İlk kez bir araya geldiklerinde yaşadıklarından sonra Finn'e açılmaktan çok korkmuştu. Ve bunca zaman sonra bile, Finn'in hâlâ kendisini aştığını düşünüyordu.

Finn onu aksi yönde ikna etmek için elinden geleni yapmıştı ama Finn onun bir hiç olduğunu düşünüyordu. Finn için her şey olmasına rağmen.

Özsaygı ve özgüvenle mücadele ediyordu ve Finn eline geçen her fırsatta onu geliştiriyor ve ona gerçekten ne kadar harika olduğunu gösteriyordu. Onun dönüştüğü bu adamla inanılmaz gurur duyuyordum.

O artık bir erkekti, ona bakarken gözlerime inanamıyordum. O artık benim küçük oğlum değildi. Finn tam bir erkekti. Boyu iki metreydi ve lise boyunca oynadığı futbol ona kas üstüne kas kazandırmıştı.

Takımı eyalete gitmiş ve kazanmıştı. Finn, A sınıfı takımlardan birinde oynamak izlenmişti ama teklifi geri çevirmişti. Bana futbolun hayali olmadığını söylemişti. Ve bu benim için yeterince iyiydi.

"Evet, tamam, . Küçük bir parti yapsak nasıl olur? Birkaçımız mı? Yakın arkadaşların ve Weston'ın şu anda çantasında ne varsa?" Ben önerdim.

Finn'in ağzının bir tarafı kalktı, "Tamam, kulağa hoş geliyor. Wes'e söylerim." Sonra ayağa kalktı ve tabaklarımızı masadan kaldırdı.

"Bulaşık makinesi neredeyse doldu, tabakları yerleştir ve . Ben diğer işleri elimle yaparım." Arkasından seslendim.

Finn'in doğum günü, Weston'ın zamparalığı dışında fazla gürültü patırtı olmadan geldi ve geçti. Weston Candy adında bir kız ve adı kadar aptaldı. Finn'i süpürdüğünde sersemlemiş bir kefal gibi görünüyordu. Nixie'yi kollarına aldı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Onun kız arkadaşı gibi bir şey mi?" diye sormuştu.

Ona baktım ve gerçekten kafasının karışık olduğunu fark ettim. "Sadece son iki yıldır birlikteler. Yani evet, onun kız arkadaşı."

"Ama kim o?" diye sorduğumda gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Ona ters ters baktım, "Kız arkadaşı. Az önce söyledim ya."

Başını salladı ve güldü, "Hayır , kim *ki* o? Hiç kimse. Finn gibi seksi birini nasıl tavladı?"

İşte o zaman ona kapıyı gösterdim, Weston da hemen onu daha sonra aramasına gerek olmadığını, işinin bittiğini söyledi.

Weston da en az Finn ve benim kadar Nixie'ye karşı korumacıydı. Finn'in doğum günü kutlamasına böyle aptal bir inek getirdiği için gerçekten şok olmuşum. "Ne oluyor, Weston?" Sevgilisinin arkasından kapıyı kapatır kapatmaz ona ateş ettim.

Omuz silkti, "Harika kafa veriyor," diye sırıttı.

Gözlerimi ona diktim, "Her zaman aşırı paylaşımcı. Neden?" Mızımızlandım.

Weston gülerek başını arkaya attı, sonra kolunu omzuma doladı ve beni Luke, okuldan bir arkadaşı, Finn ve Nixie'nin Finn'in isteği üzerine hazırladığım pizzaları yedikleri oturma odasına götürdü. "Hadi, sevdiğini biliyorsun." Biz yürürken öyle demişti.

"Gerçekten bilmiyorum." Mırıldandım. Ama öyle sayılırdı. Açıkçası buna . Weston hep böyleydi. Onun macera dolu seks hayatı hakkında Finn'den daha çok şey bildiğime eminim.

"Bu sürtükleri nereden buluyorsun?" Ona sordum. Yine omuz silkti, "Ne diyebilirim ki, ben bir piliç mıknatısıyım."

Bu sefer güldüm, "Kendini çok beğeniyorsun."

"Benimle dolu olmak ister misin, Tory?" dedi kaşlarını zıplatırken.

Elimdeki pizza dilimiyle boğulmaya başladım ve Finn'in kafası tabağından fırladı, "Dostum! Anneme asılmayı kes!"

Nixie ve Luke gülmeye başladılar, "Bence Tory'nin pantolonunun içine girmek için Wes'in bayat repliklerinden daha fazlası gerekir bebeğim. Endişelenmen gereken bir şey olduğunu sanmıyorum." Nixie Finn'i rahatlattı.

Weston kalbini tuttu, "Yaralıyım. Beni yaraladın Nix. Repliklerim beni birçok güzel kadının pantolonunun içine soktu."

Finn'in gözleri kısıldı, "Evet, repliklerini annem olmayan kadınlar için sakla."

Weston gözlerini devirdi, "Annenin tam bir MILF olması benim suçum değil."

Weston daha önce hiç görmediğim bir hareket yaparak Finn'i sırtüstü yatırıp yere yapıştırdığında Finn koltuğundan kalkmış, Weston' üzerine çıkmış ve yumruğunu kaldırıp suratına indirmeye hazırlanıyordu. "Dostum, bu senin için yeni bir şey değil." Finn'e öyle demişti.

"Bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmez." Finn karşılık verdi.

Aralarında ne olup bittiğine dair hiçbir fikrim yoktu ama bu tür olayların etrafını saran her zamanki eğlenceli atmosfer kaybolmuştu ve hava şimdi gerginlikle doluydu. "Pekâlâ çocuklar, bu gecelik bu kadar yeter. Weston oğlumu bırak da yemeğimizi bitirelim. Ben açım."

Weston ayağa kalktı ve elini isteksizce tutan Finn'e uzattı. Finn ayağa kalkarken "İyi miyiz?" diye sordu.

Finn başını salladı ve "Her zaman" diye homurdandı.

Erkekçe el sıkışıp kucaklaştılar ve beş dakika geçmeden hiçbir şey olmamış gibi davrandılar.

Çocuklar, onları asla anlayamam.

Yıllar boyunca pek kimseyle çıkmamış, vibratörümün arkadaşlığını tercih etmiştim. Finn benim önceliğimdi ve biriyle ilişkiye girmek odağımı dağıtacaktı. Bunu yapmaya hazır değildim, ta ki şimdiye kadar.

Finn artık on sekiz yaşındaydı ve evde giderek daha az zaman geçiriyordu. Ve ben yalnızlaşıyordum.

"V, bir yılı aşkın süredir seks yapmadım." Arka verandamda bir kadeh şarap içerken üzgün bir şekilde itiraf ettim. Ve o zaman bile, bir gece kapanışta dükkana gelen ateşli biriyle tek gecelik bir ilişkiydi. İşim bitmek üzereyken bana bir şeyler içmek için çıkma teklif etmişti ve ben de kabul etmiştim. Finn o gece Weston'la dışarıdaydı ve kim bilir ne yapıyordu. Daha fazlasını hatırlamıyorum bile.

Bir şekilde içkiler barın arka tarafındaki duvara karşı sıcak ve terli bir sekse dönüşmüştü. Yalan söylemeyeceğim, harikaydı. Ama bir daha asla . Tek gecelik ilişkilere uygun değilim.

Vera'nın yüksek sesle homurdanması beni hafıza şeridinden çekti, "Ha! Üç yıldır seks yapmadım." diye karşılık verdi.

"Bu beni biraz daha iyi hissettirdi." İtiraf ettim.

Vera kaşlarını kaldırdı, "Olmamalı. Ben yirmi sekiz yaşında Hala diri göğüsleri olan seksi bir kadın. Hareketsizliğin için hiçbir mazeretin yok."

Nefes nefese kaldım, "Ben de istiyorum! Ve sende hala var, V. Kesinlikle dışarıda bir şeyler toplamalısın."

Alay etti, şarabından bir yudum daha aldı ve kısık gözlerini bana dikti, "Dinle beni kızım, senden on üç yıl öndeyim ve sen bana dışarıda birilerini toplamam gerektiğini mi söylüyorsun? Kendine bir bak, neden dışarıda bir şeyler toplamıyorsun?"

Omuz silktim, "Kırkın yeni yirmi olduğunu duydum." Vera homurdandı, "Yalan, hepsi yalan."

İkimiz de kıkırdamaya başladık, sonra Finn ve Weston sürgülü kapıyı açıp kafalarını dışarı çıkardılar, "Bu kadar komik olan ne?" Finn sordu.

Son şarabımı da bitirdikten sonra kadehimi doldurmak için şişeye uzandım ve boş olduğunu fark ettim. "Senin şişende hiç kaldı mı?" Vera'ya sordum, böyle akşamlar için birer şişeye ihtiyacımız olduğunu artık biliyorduk.

Vera'nın sarhoş kaşları bana döndü, "Ben ."

Dikkatimizi hala açık olan sürgülü kapıda duran çocuklara çevirdik, "Şarap! Daha fazla şaraba ihtiyacımız var!" Ben talep ettim.

Finn kollarını tahta göğsünün üzerinde kavuşturdu, "Gerçekten mi? Bundan emin misin? Bana doğru düz bir çizgide yürü ve sana biraz daha şarap getireyim."

"Acılarımda boğuluyorum." diye homurdandım. Ağladım.

Yüz ifadesi endişeli bir ifadeye dönüştü, "Neden? Sorun ne?"

Bir saatten kısa bir süre içinde koca bir şişe şarap tüketmemiş olsaydım çenemi kapalı tutardım. Ama bir şişe yeni tüketmişim, bu yüzden ona "Seks hayatım hiç yok. İç karartıcı. Vajinam bir yılı aşkın süredir gerçek bir penis görmedi."

Finn'in yüzü tekrar değişti ama bu sefer tiksintiye dönüştü. "Uh! Konuşmayı kes. Eğer konuşmayı kesersen daha fazla şarap alacağım. Ve bir daha asla benim yanımda penis ya da vajina kelimelerini kullanma."

"Penis, penis, ." Sonra şarkı söylemeye başladım, "Büyükler, küçükler, bazıları kafan kadar büyük!"

Weston gülmekten beli bükülmüştü ve Finn yeşile dönüyordu. Topuğunun üzerinde döndü ve içeri yöneldi, "Şarabı getiriyorum! Şimdi kapa çeneni!"

"Teşekkür ederim!" Arkasından seslendim.

Weston bu fırsatı değerlendirerek vajinama hizmetlerini sundu: "Vajinanla tanışmaktan çok mutlu olacak çok iyi bir penisim var, Tory." Kahkahalarını tutmak için umutsuzca çabalayarak neşeyle söyledi.

Vera yedek sandalye minderini aldı ve azgın oğluna fırlattı, "Weston Banks, seni pis küçük piç!" diye bağırdı.

Finn elinde soğuk bir şişe şarapla dönüp önce benim, sonra Vera'nın kadehini doldurana kadar Weston gülmeye devam etti. "Eğer annem olmasaydın muhtemelen bunu komik bulurdum. Ama annemsin. Ve bir daha asla seks hayatın hakkında bir şey duymak istemiyorum." Yakışıklı yüzünü kaplayan sert bir ifadeyle söyledi.

Ona elimi salladım, "Seninkini bilmek istemedim ama bu seni Netflix koltuğumda seks yapmaktan alıkoymadı, değil mi?"

Yüzü kıpkırmızı oldu, sonra gözleri kısıldı, "Böyle devam edersen seni ." Şarap şişesini bahçeye doğru uzatarak tehdit etti, doldurmaya hazırlanıyordu.

"Tam bir vızılı öldürücüsün." Şikayet ettim.

Ertesi sabah tüm bu konuşmadan pişmanlık duydum. Tükettiğim şarap miktarından da pişmanlık duydum. Akşamdan kalma gibiydim ve nihayet sabah onda odamdan dışarı çıktığımda Finn yüzüme güldü, başım o kadar sert çarpıyordu ki gözlerimin patlayacağını sandım.

OceanofPDF.com

CHAPTER nine

Victoria

İki Yıl Önce . . .

Gerçek bir randevuya çıkacaktım. Bir erkekle gerçek bir randevu gibi, vibratörümle değil.

Gerginlik nasıl hissettiğimi anlatmaya yetmiyordu. Midem düğüm düğümdü ve randevu cumartesi akşamına kalmıştı. Tam iki gün vardı.

Vardiyam bittiğinde eve gidip duş aldım ve yeni bir kot pantolon, atlet ve bir çift sandalet giydim. Yeni bir kıyafetin yaklaşan randevum hakkında daha iyi hissetmemi sağlayacağına karar vermiştim.

Ön kapıya doğru adım atıp elimi kapı koluna arka kapının sürgüyle açıldığını duydum. Omzumun üzerinden baktığımda Weston'ın içeri girdiğini gördüm. "Kötü bir zaman mı?" diye sordu beni ön kapıda görünce.

"Sayılır. Ben de tam dışarı çıkıyordum. Gece geç saatte alışveriş." Açıkladım.

Yüzü aydınlandı, "Ben de geleceğim. Yeni bir kot pantolona ihtiyacım var. Tek başıma alışveriş yapmaktan nefret ediyorum, kendimi ezik gibi hissediyorum."

"Sen bir eziksin." Şaka yaptım.

Başını sallayarak kaşlarını kaldırdı, "Ezik bir hakaret Tory. Bundan daha iyisini yapabilir."

Sol tarafa baktım ve dudağımın kenarını kemirerek daha iyi bir şey bulabilirdim. Ama ben bunu yapamadan Weston hışımla ileri atıldı, beni belimden yakaladı ve omzuna attı.

Çılgılık attım ve güldüm, "Ne yapıyorsun?" Ağladım.

"Çok uzun sürdü." Ön kapıyı açıp dışarı çıktı ve kapattı. Ben hâlâ omzunda asılı dururken.

Bilinçsizce dudaklarımı yalayarak aşağı baktım, çok güzel bir kıcı vardı. Aniden uzanıp ona bir tokat atma isteği duydum. Öyle de yaptım.

Weston garaj yoluna park ettiği kamyonuna doğru yürürken güldü, "Böyle devam edersen iyiliğinin karşılığını veririm, Tory."

Sertçe yutkundum. Çünkü Weston'ın bana şaplak atması fikri tüylerimi diken diken etmemeliydi.

Kamyonetinin yolcu kapısına ulaştığında beni tekrar kaldırdı ve ayaklarım yere değene kadar yavaşça vücudundan aşağı indirdi. Gözlerinin içine bakarak tekrar yutkundum. Dudaklarımı yalayarak mırıldandım: "Sanırım arabayı sen kullanıyorsun, ha?"

Dudakları sırtarak kıvrıldı, "Seni nereye gitmek istersen oraya götürürüm Tory."

Gözlerindeki bakış kalp atışlarımı hızlandırdı. Etrafımda döndüm ve kapının kolunu tutarak açtım, "Plaza İyi." Taksiye tırmanırken omzumun üzerinden söyledim.

Emniyet kemerimi gözlerimi kucağımda birbirine kenetlenmiş ellerime diktim. Bende böyle tepkiler uyandırmamalıydı. O Weston. Neyim var benim böyle?

Weston arabayı sürerken radyonun sesini açtı. Hands to myself (Eller kendime) şarkısı çalmaya başladığında Weston'ın gözlerini yüzümün yan tarafında hissettim. Göz ona bakarken, uzanıp kaburgalarımı dürtmeye başlamadan hemen önce yüzündeki sırıtışı yakaladım.

"Ellerimi kendime saklayamıyorum," diye avazı çıktığı kadar bağırırken ciyakladım ve yerimde zıplayıp kendimi kapıya yapıştırdım.

Kahkahalar midemden fişkırdı ve nefes almakta zorlanırken kendi içime çöktüm. Yakışıklı yüzünde kocaman bir sırıtışla şarkıya eşlik etmeye devam etti, gözleri yolda olmadığı her saniye bana kayıyordu.

Şarkı bittiğinde sahte bir selam verdi, "Teşekkür , teşekkür , lütfen alkışlarınızı tutun."

"Tam bir pisliksin." Güldüm.

"Yüzündeki sefil ifadeyi yok etti, değil mi?"

Kırmızı ışıkta durmuş beni izlerken ona baktım. Usulca gülümsedim, "Öyle oldu."

Alışveriş merkezine giden yolun geri kalanında radyodaki her şarkıya avazı çıktığı kadar eşlik etmeye devam etti. Arada biraz Bieber bile vardı. Ve ben gülmeye devam ettim, arabayı park edip kontağı kapattığında midem bambaşka bir şekilde düğümlenmişti.

Ona sırtarak emniyet kemerimi çözdüm, "Hadi Bono, ateşli randevum için bir kıyafet almalıyım."

Yüz ifadesi bir anda gülümsemeden kızgınlığa dönüştü. Ama koltuğundan kapıyı çarparak kapatırken hiçbir şey söylemedi.

Kahretsin. Bunu neden söyledim ki?

Arabanın yanından aşağı atladım ve ona yetişmek için koşmaya başladım. Yanına varır varmaz anahtarlarının düğmesine basarak kamyonetini kilitledi, sonra da anahtarları cebine soktu.

"Weston, bekle." Ofladım.

Hızını yavaşlattı ve bana ters ters baktı, "Neden? Başka bir adam için giydiğin yeni seksi kıyafet hakkında fikrimi almak için mi? Hayır, teşekkürler."

"Şımarık bir velet gibi davranacağını bilseydim gelirdim." Homurdandım ve arkamı dönüp diğer girişe yöneldim, "Eve taksiyle gideceğim. Bıraktığın için teşekkürler." Omzumun üzerinden seslendim.

Peşimden gelmesini bekliyordum ama gelmedi. Ayak seslerinin yaklaştığını duyduğumda omuzlarım çöktü, ama kamyonetine geri bindi ve park yerinden çıktı, yanımdan geçerken bana bir bakış bile atmadı.

Şu anda canım en son alışveriş yapmak istiyordu. Bu yüzden arka cebimden telefonu çıkardım ve bir taksi çağırdım. On dakika sonra eve dönüş yolundaydım.

Taksiciye parasını ödeyip ön kapıya doğru yürürken Weston'ın kamyoneti ortalıkta görünmüyordu.

Gecenin geri kalanını bir küvet kurabiye ve kremalı dondurma yiyerek ve Netflix'te Vampire Diaries'i izleyerek geçirdim. Bu dizi hakkında ne dersiniz deyin, ama Damon çok seksi.

Cumartesi gecesi kanepemde otururken üzerimde sade bir siyah dar kot pantolon, bol kesim beyaz yarışçı sırt atleti ve bir çift gümüş Ayağında sandaletler. Uzun saçlarımı açık bırakmıştım, sadece birkaç tutamını yüzümden uzaklaştırmış ve arkadan tutturmuşum.

Finn de giyinmiş olarak odasından çıktı, "İyi görünüyorsun anne. Bu adamı nerede bulduğunuzu söylemiştiniz?" diye biraz fazla rahat bir şekilde sordu.

Kaşlarımı kaldırdım, "O Jane'in kardeşi. Neden?"

Omuz silkerek umursamaz bir tavır takındı, "Sebebi yok."

Ön kapı çalındığında Finn ben daha koltuktan kalkmadan açmaya gitti.

Açık kapı çerçevesine yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturarak Brian'ı bir aşağı bir yukarı süzdü. Sonra Weston'ın Finn'in arkasından yaklaştığını görünce dehşete kapıldım, onun içeri girdiğini bile görmemiştim. Brian'a ters ters baktı, "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Utançtan ölebilirdim. Ayağa fırladım ve kapıya doğru koştum ama çocuklar beni engelliyordu, "Çekil!" Talep ettim.

Finn ve Weston omuzlarının üzerinden bana bakıp başlarını salladılar. "İzin verir misiniz? Burada bir şey yapıyoruz." Finn söyledi.

Kollarımı kavuşturdum, "Ne gibi?"

"Onu korkutmak, neye ?" Gözlerini devirerek konuştu ve sonra dikkatini tekrar Brian'a çevirdi. "Tam adınıza ihtiyacım olacak,

Annemle ıkmana izin önce telefon numaranı, sabıka kaydını ve iş durumunu ğren."

Brian'ı omuzlarının üzerinden görmek için parmak uçlarımda yükseldim, rahat görünüyordu ve çocukların davranışlarından hiç rahatsız olmamıştı. Uzandı ve Finn'in elini sıktı, "Ben Brian Adrian Morelli, bildiğim kadarıyla sabıkam yok ve aile şirketim Morelli için çalışıyorum. Motors Group. Numaramı , önce bana bir iki ısırlaman gerekecek." Finn'e doğru küçük bir göz kırpmasıyla söyledi.

Finn sırtıttı ve bana baktı, "Geçti, artık gidebilirsin. On bire kadar dönmüş olursun." Beni alнімndan öptü ve koridordan odasına doğru yürüdü.

Ancak Weston hâlâ duvar gibi sağılandı ve Brian'a boğazını istemiş gibi bakıyordu. Kaburgalarına dirsek attım, "Senin olman gereken bir yer yok mu?" Hırladım.

Bakışları Brian'dan bana kaydı ve yutkundum. Gözdağı verme işini çok iyi beceriyordu. Sonra tek kelime etmeden sinsice uzaklaştı. *Bu çok yoğundu.* Boğazımı temizledim ve Brian'a gülümsedim. Bu."

Omuz silkti, "Endişelenme. Hazır mısın?"

Başımı sallayarak arkamı döndüğümde Weston'ın sırtını mutfak tezgahına yasladığını, kollarını kavuşturduğunu ve yüzünde hala o kızgın bakışların olduğunu gördüm. I ona küçük bir el sallayarak veda etti ve Brian'ın uzattığı eli tutarak onu arabasına kadar takip etti.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER Ten

Victoria

Brian ile randevum ne yazık ki hayal ettiğim gibi geçmedi.

Bütün bu süre boyunca tek düşünebildiğim Weston ve onun bariz onaylamazlığıydı. Brian ne kadar çekici olursa olsun, aklım sürekli Weston'ın ayrılırken yüzünde beliren çatık kaşlara gidiyordu.

Brian'ın söylediği hiçbir şeye odaklanamıyordum ve o da bunu biliyordu. Hemen ortaya çıktı ve dikkatim dağınık görüldüğü için bir sorun olup olmadığını sordu. Ona sadece çok yorgun olduğumu, iyi uyuyamadığımı söyledim ve o da bunu anladı. Çok şükür.

Ama şaşırtıcı olan, benim ilgisizliğimin onu caydırmamış olmasıydı. Ertesi gün bana mesaj atarak kendimi çok bitkin hissetmediğim bir zamanda tekrar görüşmek istediğini söyledi. Orada oturup yirmi dakika boyunca kendimi berbat biri gibi hissederek telefonuma baktım ve sonra bunu Brian'a ve kendime borçlu olduğuma karar verdim.

Ben de mesaj attım ve bir sonraki hafta sonu tekrar çıkmayı planladık.

Arka sürgülü kapının açılıp kapandığını duyduğumda mutfakta sandviç yapıyordum. Köşeden kafamı uzattım ve Weston'ın içeri girdiğini gördüm. "Finn evde değil." Bir parça peyniri çiğnerken ona söyledim.

Arkasını dönüp gitmesini bekliyordum ama gelmeye devam etti. Bana doğru. Omuz silktim ve öğle yemeğimi hazırlamayı bitirmek için mutfağa geri döndüm.

Arkamı döndüğümde Weston tam arkamdaydı. İrkildim ve neredeyse düşürüyordum ama o yakaladı. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Bir adım daha yaklaştı ve sandviçimin olduğu tabağı arkamdaki tezgâha koydu. Gözleri benimkilere dikilmişti ve içimde gerçekten kötü bir his vardı. Bir adım daha yaklaştığında sertçe yutkundum ve popom arkamdaki dolaba çarpana kadar beni geri adım atmaya zorladı.

Weston bana kaçacak yer bırakmadan daha da yaklaştı. Onun yüzüne bakabilmek için yüzümü eğmek zorunda kaldım, o kadar yakındı ki. "Weston, ne-ne yapıyorsun ne yapıyorsun?" Kekeledim.

Sert vücudu şimdi bana doğru bastırılmıştı ve ondan yayılan gerginliği hissedebiliyordum. "Onunla bir daha çıkma." diye kestirip attı, çenesi sanki kendini tutuyormuş gibi sıkılıp açılıyordu.

Kaşlarımı çattım, onu ne ilgilendirirdi ki? "Affedersiniz?" Tersledim.

Gözleri kısa bir an için kaydı ve sonra tekrar gözlerime döndü, "Gitme."

Gözlerimi devirerek onu itmek için ellerimi kaldırdım ama yerinden kıpırdamadı. Vücudu sertleşmiş, kıpırdamıyordu. "Neden?" Onu hareket ettiremeyeceğimi anladığımda nihayet sordum.

"Yapmanı istemiyorum." Sanki çok mantıklıymış gibi söyledi

Başımı salladım, "Neler oluyor burada? Neden gitmemi istemiyorsun? Brian bir çeşit sürüngen falan mı?"

Weston omuz silkerek bir omzunu kaldırdı, "Bilmiyorum."

İç çekerek dilimi şaklattım, "Tamam," diye kelimeyi uzattım, "o zaman sorun ne?"

Weston yavaşça başını eğmeye başladığında gözlerim büyüdü, benimkini geriye, onunkinden uzağa çektim ve iç çekti, "Tory," diye nefes verdi ve onu dudaklarımda hissettim.

Gözlerini aradım, "Weston, anlamıyorum."

Alnını avucuma bırakırken kalbi avucumun altında çarpıyordu, "Asla sahip olmadın, asla sahip olamayacağını düşünmeye başlıyorum," diye mırıldandı.

Weston'ın yıllar boyunca benimle flört ettiği her seferinde bunun sadece iyi huylu olduğunu ve ciddi ya da endişelenmeye değer bir şey olmadığını iddia etmeye çalışıyordum. Ama şimdi, şu anda, biliyordum. Sadece kendimi kandırıyordum.

Beklemediğim gözyaşları gözlerime doldu, "Hayır Weston, yapamam, *sen* Yapamam." Yalvardım.

Derin bir nefes verirken göğsünün titrediğini hissettim, alnıma tüy gibi hafif bir öpücük bıraktı, dudakları bir saniye, sonra iki saniye kaldı sonra gitti.

Beni mutfağında tek başıma bıraktı ve her şeyi hayal edip etmediğimi merak ettim.

Parmaklarımı saçlarımın arasına sokarak çılgılık atmak istedim. Her şeyi mahvetmişti. Küçük grubumuzun tüm dinamiği asla aynı. .

Otuz yaşına girmek üzereydim. O da yirmi yaşına gireli çok olmamıştı. Oğlumun en iyi arkadaşıydı. Az önce olanlarla ilgili hiçbir şey iyi değildi. Ama bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum.

Bir hafta geçti ve Weston her zamanki gibi ortalıkta yoktu. Finn bunu fark etti ve bir öğleden sonra işten eve döndüğünde bana "Son zamanlarda Wes'i gördün mü?" diye sordu.

"Hayır." Çok hızlı cevap verdim ve Finn bana şüpheyile baktı ama yorum yapmadı.

Genellikle işten sonra birlikte bira içerlerdi ve hepimiz haftada en az bir kez birlikte yemek yerdik.

Brian'la o buluşmaya hiç gitmedim. Neden bilmiyorum. Ve sürekli aklıma takıldı. Weston istemediği için mi gitmedim? Yoksa sadece ben mi istemiyordum?

Dikkatimi dağıtmak için ne yaptığımın bir önemi yoktu, hiçbir şeye odaklanamıyordum. İşe bile.

"Tory, iyi misin? Son zamanlarda pek iyi değilsin." Müdür yardımcım Jane, ertesi Pazartesi sabahı nakit dengeleyemediğimde ve sürekli baştan başladığımda bana sordu.

Hayal kırıklığı içinde dişlerimi sıktım. Normalde bu iş beş dakikadan az sürerdi ama on dakikadır uğraşıyordum ve hâlâ hesap tutmuyordu. Kasayı kapattım ve Jane'e döndüm, "Hayır, hayır iyi değilim Jane. Ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum."

Jane delinmiş kaşlarını çattı, "Seni bu kadar sinirlendiren ne? Düğümler mi? Seni hiç görmemiştim. Brian yüzünden kafayı yemedin, değil mi? Çünkü ona çoktan başka birini ayarladım."

Dudaklarımdan mizahsız bir kahkaha döküldü, "Hayır, Brian değil ve bu arada bunun için özür dilerim."

Omuz silkti, "Sorun değil dostum, siz uyuşamadınız, sorun değil. Randevular bunun içindir. Onlardan hoşlanırsın ya da . Eğer Brian değilse, kim?"

"Weston, onca insan arasından." Dedim, sonra saçaklarımı gözlerimden uzaklaştırdım. Gözleri komik bir şekilde genişledi, "Weston mı? Finn'in seksi arkadaşı mı?"

Gözlerimi devirdim, "Evet, Finn'in en iyi arkadaşı gibi. Weston'ın pek çok nedenden ötürü tamamen dokunulmaz olduğu gibi."

Jane homurdandı, "O neden dokunulmaz? Ona dokunmak isterdim. Hem de çok." dedi kaşlarını sallayarak.

Uzanarak şakacı bir şekilde omzunu ittim, "Dostum, daha yeni yirmi yaşına girdi." Sonra kendime işaret ettim, "Ben de otuzuma basmaya hazırlanıyorum."

Omuz silkti, "Ne olmuş yani. Ben yapardım. On yıl bir şey değil. Annemle babamın arasında on dört yıl var."

Gözlerim fırladı, "Gerçekten mi?" Ciyakladım.

Jane güldü, "Evet, onlar için işe yaradı. Gerçi büyükbabam küçük kızı yetişkin bir adamla çıkmaya başladığında pek mutlu olmamıştı. Ama birbirleri için mükemmel olduklarını anladığında bunu aştı."

Öfkelendim, "Bu farklı. Baban annenden daha yaşlı. Bu tamamen sorun değil ama puma kasabasına girmek gibi bir planım yok."

"Cougar kasabası mı?" Jane sordu, "TV şovundaki gibi mi?"

Başımı sallayarak ona gözlerimi , "Hayır, yani, genç erkeklerden hoşlanmıyorum. Bırakın on yaş küçüğü, oğlumun en iyi arkadaşıyla bile."

Jane omuz silkti, "Sen kaybedersin. Adam seksi." Sonra dükkânın kapısını açmak için döndü.

"Teşekkürler, iyi konuşmadı, çok yardımcı oldu." Arkasından seslendim.

"Bir değil." Müşteriler için kapıları açmak üzere girişe doğru ilerleyen giysi raflarının arasından geçerken geri seslendi.

Sonunda, günün ilk müşterisi mağazaya girdiğinde rezistansı dengeye getirmeyi başardım. "Gelecek haftanın listesi üzerinde çalışmak için dışarı çıkıyorum." Jane'e söyledim, sonra ofisimde kayboldum.

Weston her şeyi mahvettiğinden beri o gece ya da ondan önceki hiçbir gece iyi uyuyamadım. Her gece yorgun argın yatağa giriyor ve Weston beni mutfağında köşeye sıkıştırdığından beri gördüğüm aynı rüyanın beni tüketmemesi için dua ediyordum.

Gecenin bir yarısı ter içinde, çarşaflarım birbirine karışmış bir halde, bacaklarımın arasında boş bir ağrıyla nefes nefese uyanırdım. O günü hayal ediyordum, mutfağında duruyordum, Weston'ın sert vücudu benimkine bastırıyordu. Ama rüyalarımda geri çekilmedim, onu durdurmadım.

Yumuşak, dolgun dudaklarını dudaklarıma bastırırdı. Dili benimkini okşar, ritmik bir şekilde okşar, alay ederdi. Sırtımı kamburlaştırır, göğsümü göğsüne bastırırdım ve o da ağzımın doğru inler, leğen kemiğini benimkine sürterek adını inletirdi.

Ve sonra uyanırdım. İsteyerek.

Arzulayarak. İhtiyaç duyarak.

Ama ona asla sahip

olamazdım. O benim oğlumun

en iyi arkadaşıydı. O benim en

iyi arkadaşımın oğluydu.

Yasaklanmıştı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER eleven

Victoria

Bir Yıl Önce . . .

Finn taşınıyordu. Berbat durumdaydım.

"Ağlamayı kes. Uzağa gitmiyorum. Nix ve ben her gece olduğu gibi burada yiyeceğiz. O çok iyi bir aşçı değil. Yine de bunu söylediğimi ona söyleme." Finn uzun kollarından birini omuzlarıma doladı.

"Sen daha iyisin." Burnumu silerken mırıldandım.

Finn sırtıtarak bana baktı, "Aslında sadece Nix'in çarşıfların arasında dünyasını sarsarken adımı haykırmasını dinlemek zorunda kalmaman için taşınıyorum." Kaşlarını sallayarak söyledi.

Kuru kuru öğürdüm, "Finn!"

Güldü ve vuran ellerimden kaçtı, "Ne? Bizi duyabildiğinde nefret ediyorsun, sana iyilik yapıyorum."

"Cinsel hayatınızı tartışmanın, benim cinsel hayatımla ilgili tüm tartışmaları tutan ve koridorun arka tarafında saklı olan küçük kara kutuda olduğunu sanıyordum. dolap?"

"Öyle," dedi, "tek fark benim gerçekten bir seks hayatım var, senin yok."

Çenem düştü, "Benim de var."

Finn geri çekilmesini durdurup ellerini kalçalarına koydu ve bana ters ters baktı, "Gerçekten mi? Pille çalışıyorsa, sayılmaz. Ne zaman

"En son ne zaman gerçekten seviştin?"

Gözlerim açıldı, "Hey! Küçük kara kutuya ne oldu?"

Bir omzunu hafifçe silkerek kaldırdı, "Kutuyu açıyorum ama sadece bir dakikalığına."

"Peki, tekrar kapatıyorum!" Tersledim.

Başını salladı ve başının üzerinde hayali bir kutu tuttu, "Yapamazsın. Ben senden daha uzunum ve sen ona ulaşamazsın. O yüzden dökül."

Onun dikkatli bakışları altında birden kendimi çok küçük hissettim, "Uzun zaman oldu ama artık taşındığına göre gidip kendime biraz alabilirim." Cevabımla gurur duyuyordum ama Finn bunu yutmadı.

"Ne kadar uzun bir süre?" diye sordu.

"Tanrım Finn, bilmiyorum. Takvimimde işaretlediğim gibi değıl." Onu tersledim, bu konuşmayı çoktan aşmıştım ve son birkaç kutuyu kamyonetinin kasasına koymasına yardım etmeye fazlasıyla hazırdım.

İçini çekti ve ellerini omuzlarıma indirdi, "Sadece senin için endişeleniyorum, hepsi bu."

Kaşlarımı kaldırdım, "Yeterince seks yapmadığımdan mı endişeleniyorsun? Bu biraz garip, Finn."

Sırıttı, "Biz tuhafız, unutma. Yaptığımız şey bu."

Gözlerimi devirdim, "Bu seks hayatlarımızı tartışacağımız anlamına gelmiyor, Finn." "Neden bu kadar zorluk çıkarıyorsun?" diye homurdandı.

"Neden bana seks hayatımı soruyorsun?" Ben de karşılık verdim.

"ünkü sen gençsin anne. Dışarıda eğleniyor olmalısın. Hayatını yaşıyorsun." Tekrar içini çekti, sonra devam etti, "Ben olmasaydım muhtemelen şimdiye kadar evlenmiş olurdun-"

Elim havaya kalktı ve ağzını kapattı, "Orada dur. Hiçbir şeyi değıştirmezdin Finn. Hayatımızdan pişman değılim. Seçimlerimden pişman değılim. Anlıyor musun? Benimle ilgili hiçbir konuda suçlu hissetmeni istemiyorum. Senin sayende harika bir hayatım oldu." Uzanıp yanağına dokunduğumda gözlerim yeniden yaşardı, "Sen benim küçük dostumsun. Şey," kaşlarımı çattım, "artık o kadar küçük değılsin, ama hala benim dostumsun."

Finn'in gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu, "Seni geride bırakmışım gibi hissediyorum."

Başımı salladım ve gülümsedim, "Dostum, çok yanıyorsun." Burnumu çektim. Finn'in kocaman kolları beni sardı ve çekti, "Seni seviyorum Anne, bana iyi bir hayat verdin. Mutlu bir hayat, asla olamayacağımı düşündüğümde Yine mutlu oldum, bunu bana sen verdin." Derin bir iç çekti, "Bu sadece başka bir bizim için sahne. Hayatıma devam etmiyorum, sadece . Sen hâlâ benim annemsin ve sana hâlâ ihtiyacım olacak."

Gözyaşlarımla olan savaşımı kaybettim ve düşmelerine izin verdim. Yüzümü onun göğsüne gömdüm ve hıçkıra hıçkıra ağladım. "Sen başıma gelen en güzel şeysin Finn, senin annen olmak benim için en büyük hediye oldu."

Weston ön kapıdan girip duygusal anımızı böldüğünde, birlikte yaşadığımız her şeye tutunarak orada durduk, her şeyi bırakmaya ve yeni bir sayfa açmaya hazırlandık.

"Kahretsin, üzgünüm. Ön tarafta bekleyeceğim." Finn'e söyledi.

Weston mutfaktaki o günden beri pek ortalıkta görünmüyordu. Artık onu nadiren görüyordum ve gördüğümde de büyütmeden kendimi affettirmenin bir yolunu buluyordum. Onun yanında olmaya dayanamıyordum, vücudum olmaması gereken bir şekilde tepki veriyordu. Ve bu olamazdı.

Finn'i daha da sıkı sıktım, "iyi olur, akşam yemeği için gerçekten iyi bir şeyler hazırladığımdan emin olacağım."

Finn dudağını ısırды, "Bu konuda, her gece burada yiyeceğimizi söylediğimi biliyorum ama bu gece değil. Bu gece ilk mekânımızı birlikte vaftiz etmek istedik."

Gözlerim aydınlandı, "Tamam, yarın akşam o zaman?" Finn'in yüzünü mutlu bir gülümseme kapladı, "Yarın gece, hoşça kal anne." Alnımdan öptü, gitmeme izin verdi ve ön kapıdan çıktı.

Yatak odama gittim ve ağladım.

Şişmiş gözlerimi açtığımda dışarısı karanlıktı. Ağlayarak uykuya dalmış olmalıyım.

Ofladım ve çalıştım, ama karnımın üzerinde sert bir ağırlık beni yerimde sabitledi.

Ben daha çıldıramadan derin uykulu bir erkek sesi mırıldandı, "Kıpırdama. Uyuyorsun."

Tiz bir çığlık ciğerlerimi terk etti ve kendimi yatağımdan fırlatıp başucuma dokunurken üzerimdeki ağırlık kayboldu. odayı aydınlatmak için. Arkamı yatağımda uykusu dağılmış bir Weston buldum. Gözlerim o kadar büyüdü ki neredeyse kafamdan düşeceklerdi.

Weston'ın dövmeli kolu gözlerini kapatmak için yukarı kalktı, "Çok parlak," diye mırıldandı.

"Yatağımda ne halt ediyorsun, Weston?" Çığlık attım.

Ağzı açıldı ve derin bir esnemeyle kapandı, "Finn öğleden sonra eşyalarını taşımasına yardım ettikten sonra gelip seni kontrol etmemi istedi. Geldim, içeri girdim, sen uyuyordun, yorgundum, ben de sana katıldım." Yatağıma sokulmak onun için önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti.

"Delirdin mi sen? Yan evde oturuyorsun, neden eve gidip uyumuyorsun?" Şimdi yatağımanın ucunda bir ileri bir geri volta atıyor, onun cevabını bekliyordum.

Weston aniden elime uzandı ve beni tekrar yatağa, üstüne çekti. Kıpırdandım ve ayağa kalkmak için mücadele ettim ama Çok güçlüydü ve kollarını bana dolayarak beni olduğum yerde tuttu. "Bırak beni Weston! Bu hiç uygun değil!" diye bağırdım.

"Uygunluğu siktir et, Tory. bıktım. Ve hazır , benden vebalı gibi kaçmandan da bıktım." Öfkelendi.

Sesinin tonu karşısında çırpınışlarım durdu. Daha önce hiç böyle konuştuğunu duymamıştım. "değil," diye konuşmaya çalıştım ama sözümü kesti.

"Evet Tory, aynen öyle. Mutfağındaki o günden beri benden kaçyorsun. Ve ben bundan bıktım. Yüzünü özledim, sesini özledim, *seni* özledim, Tory. Buraya gelip gözyaşı lekeli yanaklarını gördüğümde, Arkana geçip bir süre sana sarılmaktan kendimi alamadım." Sesi de bana sarılması gibi yumuşamıştı.

Ne diyeceğimi bilemiyordum, bugün zaten çok duygusal geçmişti, bunu yapamazdım. Şu anda olmaz. Aslında hiçbir zaman. Ama birkaç dakikalığına da olsa bana sunduğu teselliye içime çekmekten kendimi alıkoyamadım.

İri nasırlı elleri sırtımda aşağı yukarı gezinerek beni yatıştırdı ve ben de ona izin verdim.

Aramızda tek kelime konuşulmadan birkaç dakika geçti. Derin bir nefes aldım ve yüzüne bakabilmek için kendimi yukarı ittim. O artık oğlumla arkadaşlık eden on yaşındaki çocuk değildi. O bir adamdı. İsteddiği her kadını elde edebilecek kadar çekici bir adam, ama işte burada, benim yatağımdaydı.

"Neden?" Yumuşak bir sesle sordum, gerçekten anlamak istiyordum.

Weston'ın elleri saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak ve yanaklarımı okşamak için kalktı. "Sen tanıdığım en özverili kadınsın. İkinizi tanıdığımdan beri Finn'in ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının önüne koydun. Ama sadece Finn'in ihtiyaçlarını değil, benim ihtiyaçlarımı da ön planda tuttunuz."

Ellerinden biri boynumdan aşağı kayarak kalbimin üzerine geldi, "Kalbin etrafındakiler için atıyor." Dudaklarını yalayarak durakladı, "Ve benim kalbim, *senin* için atıyor."

Gözlerim yaşardı, daha önce kimse benimle böyle konuşmamıştı. Gözyaşlarım dökülmeye başladığında Weston kendini dudaklarıma doğru kaldırdı ve ağzıma tüy kadar hafif bir öpücük kondurdu. Yumuşaktı, şefkatliydi ve bana karşı olan hislerini yüksek sesle dile getiriyordu. Gözyaşlarımın daha sert düşmesine neden oldu.

Weston

Duygularımı çok uzun zamandır kilit altında tutuyordum. Ama bunu sürdüremedim. Tory kollarımdaydı ve ben en iyi arkadaşımın annesini görmedim. İstedğim kadını, ihtiyacım olan kadını gördüm ve ilk kez duygularımın gözlerine yansıdığını gördüm.

Bedenlerimiz arasındaki küçük boşluğu kapatarak yanağını kavradım ve başparmağımın ucuyla dolgun alt dudağını okşadım. Kaç kez o dudağa dokunmak istemiştım? Isırmayı? Yalamayı? Emmek için?

Boğuk bir inilti çıkardı, "Weston," dudaklarında benim adım, bu yumuşak nefesli inilti mantıklı düşüncelerime bir şeyler yaptı ve kapıyı kapattım.

dudaklarımız arasındaki açtım ve o dudağa yapmak için can attığım her şeyi yaptım.

Tory bana sarılırken elleri saçlarıma doğru kaydı. Sadece fısıldayarak çektim, "Beni bekletme, Tory." Nefes aldım.

Avucumun altında ürperdi, sonra gözlerini öyle sıkı kapattı ki burnu kırıştı. "Weston, bu çok yanlış."

Başparmağımı tekrar dudağının üzerinde gezdirerek gözlerinin açılmasını sağladıktan sonra ona sııttım, "Ama ya doğruysa?"

Victoria

Kendini geri çektiğinde derin bir hıçkırık koptu, "Çok üzgünüm Weston, bunu yapamam." O beni durduramadan yataktan kaydım ve kendimi bitişikteki banyoya kilitledim.

Kapıyı açmaya çalıştığını duyabiliyordum ama onu görmezden geldim. "Beni içeri al Tory, konuşmamız gerek." Talep etti.

Soğukkanlılığımı kazanmak için mücadele ettim, "Gitmelisin Weston. Lütfen, gerek."

"Lanet , Tory, benim bir erkek olmadığımı ne zaman anlayacaksın? artık?" sözlerini yumruğunu kapıya vurarak vurguladı.

Onun artık bir çocuk olmadığını biliyordum. Bunu uzun biliyordum. Ama bu onun hâlâ oğlumun en iyi arkadaşı olduğu gerçeğini değıştirmiyordu. Elimi

"Biliyorum Weston, ." Titreyerek nefes aldım, "ama durum bundan çok daha karmaşık."

"O zaman bana açıkla," diye yalvardı, "sana kendimi açtım Tory, bana bunu borçlusun."

Dudağımı çiğneyerek, kapıyı açmanın bunu çok daha zorlaştıracığını biliyordum. Şu anda ona bakamazdım, kendimi bu kadar zayıf, savunmasız ve yalnız hissederken olmazdı. "Uzun zamandır benim için bir erkek değildin. Weston zamanı. Bu yüzden senden kaçtım. Bu , sen ve ben. Sen Finn'in en iyi arkadaşısın. Bu doğru olmaz."

"Neden? İnsanlar ne der diye mi? Başkalarının ne düşündüğünü siktir et. Bu seninle ve benimle ilgili, Tory. Başka kimseyle değil. Finn bunu atlatacaktır, garanti ederim. Sadece kapıyı aç, *lütfen*."

Dudağım sürekli kemiren dişlerim yüzünden acıyordu ama duramıyordum. Kapıyı ona gitmekten alıkoymak için acıya ihtiyacım vardı. Kapıdan onun çektiği eziyeti hissedebiliyordum ve bu ruhumu kemiriyordu.

"Üzgünüm Weston." Söyleyebildiğim tek şey buydu. Yıkılmışım ve utanmışım.

Sonunda gittiğini duydum ama sonrasında uzun bir süre banyoda kaldım. Kendime sıcak bir banyo hazırladım ve zihnimi sakinleştirmek umuduyla buharlı derinliklerine daldım, böylece tüm bu olanlarda biraz netlik bulabilirdim.

Takip eden haftalarda Weston'ı hiç görmedim. Finn taşındığına göre, hâlâ yan dairede oturuyor olsa da rastgele uğraması için bir neden yoktu. Benim ona yaptığım gibi onun da benden kaçtığı izlenimine kapıldım.

Benden kaçtığı için onu suçlamıyordum. Dürüst olmak gerekirse, onu görürsem ne yapacağımı bilmiyordum, bu yüzden görmemem en iyisiydi.

Finn taşındığından beri kalbim gibi zihnim de düğüm düğüm olmuştu.

Göğsümü ovuşturdum, taşındığı gün oraya yerleşen ağrıyı dindirmeye çalıştım. Ama hiç işe yaramadı. Finn'i şiddetle özlüyordum, hatta

Yine de, sözüne sadık kalarak, Nixie ile birlikte neredeyse her akşam benim evimde yemek yediler.

Ama işler değişmişti ve yeni dinamiğimize uyum sağlamanın bir yolunu bulmam gerekiyordu.

Finn'in annesi olmanın dışında kim olduğumu bulmam gerekiyordu. Ve bu belki de en zor şeydi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER Twelve

Victoria

Dokuz Ay Ago . . .

"Anne, ben geldim!" Finn ön kapıyı açarken şarkı söyledi.

Güldüm ve mutfak duvarındaki saate baktım, erkenciydiler. "Yemek henüz hazır değil, çok erkencisiniz. Ne oldu? fırsat mı?" Geri aradım.

Finn'in yüzü gülüyordu, Nixie ise parlıyordu. Şüpheyile kaşlarımı kaldırdım, "İkiniz bana büyükanne olacağımı söylemek için burada olmasanız iyi olur, bunun için çok gencim!"

Yaklaşmaya devam ederken gülüştüler, gözlerim gidip geldi. Bir şeyler dönüyordu. Ve ne olduğunu öğrenmek için ölüyordum. "Burada gençleşmiyorum, eğer beni bir öğleden sonra yirmi yıl yaşlandıracaksanız bunu hızlıca yapmanızı tercih ederim."

Nixie sırtıttı, "Sadece Wes'i bekliyoruz, sonra size büyük haberlerimizi vereceğiz."

Kalbim yerinden , "Weston buraya mı geliyor? Buraya mı? Şimdi mi?" Kekeledim.

Finn'in ifadesi bir anda sevinçten temkine dönüştü. "Evet, neden?"

Ellerimi etrafımdaki zaten temiz olan tezgahı silmekle meşguldüm, "Sebebi yok, ikimize de burada ihtiyaç göre büyük bir haber olmalı."

Finn konuyu zorlayamadan arka kapı açıldı ve yeni duş almış bir Weston içeri girdi. "Pekala dostum, eğer erkekse ona Weston Junior demelisin, hala ismime bir kadın ismi bulmaya çalışıyorum, ama Barbie topların olduğu ortaya çıkarsa bir şeyler bulacağıma eminim."

Finn en iyi arkadaşına ters ters bakarken Nixie kahkahayı patlattı. "Barbie topları mı?" diye sordu, açıkça kırılmıştı. "İlk çocuğum kesinlikle erkek olacak, sırf taşaklarımın erkekliğini kanıtlamak için. Ama bu konuda biraz bekleyebilirsin.

Şimdilik kadın yorumu, hamile değiliz."

Bu ifadeyle rahatlamak istedim ama Weston odadayken kalp atışlarımın yakın zamanda yavaşlamasına imkân yoktu.

Weston üzgün görünüyordu, "Yani küçük Westina yok mu?"

Finn başını salladı, "Korkarım olmaz kardeşim, şimdi olmaz ve Westina gibi bir isimle asla olmaz."

Nixie aralarında konuşmaya hâlâ gülüyordu ve normalde ben de gülerdim. Ama hâlâ kendimi toparlamakta zorlanıyordum.

"Daha iyi bir şey bulmaya çalışacağım ama Westina iyi bir yedek isim." Weston Finn'in omzuna yumruk atarken şöyle dedi.

Bu hareket ikisi arasında sahte bir itiş kakış başlattı. Sürekli birbirlerinin kıcını tekmelemeye çalışıyorlardı. Erkeklerle özgü bir şey olmalı. Nixie ve ben yoldan çekildik ve bitirmelerini bekledik.

İşlerini bitirdiklerinde ikisi de terlemiş ve üstü başı dağılmıştı. "Erkekliğini kanıtladın mı bebeğim?" Finn kolunu onun omzuna atıp başının üstüne bir öpücük bıraktığında Nixie sordu.

Kalbim sızladı, birbirleri için o kadar mükemmellerdi ki. Onları böyle bir arada görmek beni her zaman hem mutlu ediyor hem de biraz kıskandırıyor. Bunu kendim için istiyordum. Farkında olmadan gözlerim Finn ve Nixie'nin değiş tokuşunu izleyen Weston'a kaydı.

Bakışları bana yöneldiğinde hemen gözlerimi kaçırıp ve boğazımı temizledim. "Peki, büyük haber ne o zaman?"

Finn gözlerimin içine baktı, "Biz evleniyoruz." Ve bir anda kalbim durdu.

Oğlum evleniyordu.

Onun adına mutlu olmadığımın değil. Mutluydum. Kendimden geçmiş bir şekilde.

Ama sanki benimle yaşamamasına daha yeni alışmaya başlamıştım ve şimdi evli bir adam olacaktı.

Her şey çok hızlı değişiyordu. Benim dışımda her şey.

Ben hala aynıydım. Aynı işte çalışıyor, aynı evde yaşıyor, her gün aynı şeyleri yapıyordum. Finn'in annesi olduğum gün yaşamaya başladığım hayatı yaşıyordum.

İlerlemem Sadece nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Weston'ın koluma dokunması beni bencil düşüncelerimden uzaklaştırdı, "İyi misin Tor?"

Eli kolumda oyalandı, gözlerim temas noktasına kilitlendi, tenim dokunduğumuz yerde yandı.

"Tory?" diye fısıldayarak gözlerimi onunkilere çevirdi, yüzümde parlayan endişe ifadesi beni kendime getirdi.

Dokunuşundan uzaklaştım, itiraf istediğimden daha fazla çaba harcadım ama başardım. "Evet, ben iyiyim, sadece kendimi çok fazla büyükanne olmak." Dudaklarımdan titrek bir kahkaha döküldü, "Tanrıya şükür bu gecenin gündeminde bu yok!"

Finn ve Nixie odağı tekrar onlara kaydırma çabama güldüler ama Weston beni dikkatle izlemeye devam etti. Bu beni rahatsız etti, o beni rahatsız etti. Boğazımı temizledim, "Peki, neden ikimize de büyük buluşma için ihtiyacın var? duyuru?"

"Çünkü siz hayatımızdaki en önemli iki kişisiniz." Finn yüzünde aptal bir ifadeyle açıkladı.

O gece yatağında umutsuzca kendimi içinde bulduğum bu bunalımdan çıkmanın bir yolunu düşünmeye çalışıyordum. Sonra, sanki yanımda yatıyormuş gibi, Jacq'ın sesini duydum. ~*Bu senin çağrın Tory. Bu küçük yeteneğini ne saklıyorsun? Kesinlikle bir şeyler yapmalısın. ~*

Yatağımda doğrudum, lambamı yaktım ve odada benimle olduğundan emin bir şekilde etrafıma bakındım. Ama o değildi. Birçok kez Bizi terk ettiğinden beri yıllar boyunca böyle anlar yaşadım. Bu beni onun hala burada olduğuna inandırdı, belki fiziksel olarak değil ama ruhu her zaman bizi izliyordu.

Ve bana bir kez daha yolu göstermişti.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum. Göğsümden bir ağırlık kalktı ve aylardır ilk kez rahat nefes alabildim.

Ertesi sabah merkez ofise istifamı verdim ve birini bulmaları için onlara bir ay süre tanıdım. Benim yerime birini eğitmek birkaç hafta sürecekti ve son on iki yıldır müdürlük yaptıktan sonra onlara kazık atmak istemedim.

Bir ay aynı zamanda bana bir sonraki bölüm için işleri yoluna koymak için zaman kazandıracaktı.

Eve gelir gelmez dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve malzemeleri sipariş etmeye başladım. Tanrı bilir ne hissetmediğim bir heyecanla başım dönüyordu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER thirteen

Victoria

Altı Ay Önce . . .

"Finn ve ben gelin partimiz hakkında konuşuyorduk ve bildiğin gibi pek fazla kız arkadaşım yok, bu yüzden baş olursun diye umuyordum?" Nixie gergin bir şekilde sıcak pembe ojesini karıştırırken konuştu.

Şok olduğumu söylemek hafif kalırdı. Yüz ifademi fark eden Nixie devam etti, "Hayır deme. Lütfen. Seni istememin tek nedeni kız arkadaşımın olmaması değil, Tory." Tekrar tırnaklarına baktı, sonra derin bir nefes aldı, "Tüm ilişkimiz boyunca Finn'in yanı sıra benim sırdaşım ve en büyük destekçim oldun. Sen benim en iyi arkadaşlarımdan birisin ve bunun kulağa ne kadar saçma geldiği umurumda değil."

Gözlerim yaşardı, bu şimdiye kadar birinin bana söylediği en tatlı şeydi. "Senin ezik en iyi arkadaşın ve baş nedimen olmayı çok isterim." Burnumu çektim ve Nixie kollarını omzuma atıp beni kucaklamak için kendine çekti. Göründüğünden daha güçlüydü.

Sonunda beni ölümüne sarılmaktan kurtardığında, "Gelin partisinde başka kimler olacak?" diye sordum.

Nixie koltuğuna geri oturdu ve kahvesini aldı, "Şey, Weston, tabii ki. Kuzenim Beth'ten de Luke ile ortak olmasını isteyeceğim."

Kalbim yerinden çıkacak gibi atmaya başladı, tabii ki Weston en iyi adam olacaktı. Aptal, aptal, aptal. Kafamı masaya vurmak istedim ama bu sıkıntımı açıkça ortaya koyardı.

Bu yüzden olay çıkarmak yerine kahvemi elime aldım ve bir yudum aldım, bu sırada dilimi yaktım. Kahveyi bardağıma geri tükürmeye çalışırken boğulmaya başladım, "Sıcak!" Elimle dilimi havalandırırken nefes nefese kaldım.

Nixie kakhahayı patlattı, "Aman Tanrım, iyi misin Tory?"

Gözümün kenarından yaşlar süzüldü ama başımı salladım, "Buz?" Ben sordum ve Nixie ayağa kalkıp dondurucudan biraz buz aldı.

Elinde bir bardak buzla döndüğünde minnetle buzu aldım ve ağzıma bir küp attım. "Demek Luke, ha?" Buzun etrafında mırıldandım.

Nix başını salladı, "Evet, yıllardır erkeklerin üçüncü tekerleği oldu. Yani Finn'e Wes kadar yakın değil ama ilişkimizi her zaman destekledi ve lisedeyken kötü kız hareketini yardımcı oldu."

Luke onlar mezun olduktan sonra epeyce ortalıkta dolaşmıştı ama sanırım ben pek fark etmemiştim. Her zaman Weston'la meşguldüm.

Ve bu düşünce beynimin neredeyse patlamasına neden olmadı mı?

Nixie'nin koluma dokunmasıyla sıçradım, "İyi misin Tor? O buz küpünü bütün olarak yutmuş gibi görünüyorsun."

Gözlerim açıldı, "Evet. Yani hayır, yutmadım." Dilimi dışarı çıkarıp ona kalan küçük buz parçasını gösterdim.

Başını yana eğdi, "İyi misin? Son zamanlarda biraz keyifsiz görünüyorsun?"

İç çekerek ona söylemenin zamanının geldiğini biliyordum, son birkaç aydır yeni mesleğimi bir sır olarak saklıyordum, umduğum gibi sonuçlanıp sonuçlanmayacağından emin değildim. "Benimle gel," dedim ve kalkıp Finn'in eski odasına doğru ilerledim.

"Burayı ürkütücü bir tapınağa dönüştürmedin, değil mi?" Nix arkamdan şaka yaptı.

Güldüm, "Hayır, *o kadar* deli olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Şey ..." Nix odayı ne hale iyice bakınca sözünü kesti. "Vay canına, Tory, bütün bunlar da ne?"

"Yeni atölyem. Yaklaşık iki ay önce sörf dükkanından ayrıldım ve Tam burada mücevherler tasarlıyor ve yaratıyorum." Odanın içinde dolaşırken, parmakları pencerenin karşısındaki duvar boyunca uzanan tezgahın üzerinde duran bazı parçalara hafifçe dokunurken açıkladım.

"Bunlar harika Tory," diye bana baktı, gözlerinde şaşkınlık vardı, "tüm bunları sen mi yaptın?"

Başımı salladım, göğsüm gururla dolarken

kocaman gülümsedim. Nix başını salladı, "Neden bize söylemedin?"

Omuz silkerek köşedeki depolama birimime gittim, "İşe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum ve Finn'in endişelenmesini istemedim. Ama bir çift

Şehirdeki butikler kendileri için parçalar yapmamı istediler ve aslında şu anda finansal olarak eskisinden daha iyi durumdayım."

Yavaşça arkamı dönüp ellerimi Nixie'ye uzattığımda nefesi kesildi, "Bunu senin için yaptım. Düğün için." Açıkladım.

"Oh Tory, bu inanılmaz." Parçayı nazikçe parmaklarken haykırdı. "Bayıldım buna." Sonra kollarını bana doladı ve beni bir kez daha sıkıca kucakladı. Geri çekildiğinde gülümsüyordu: "Sence Beth'le ikiniz için de birer tane yapabilir misin?"

"Tabii ki!"

Yeni atölyemin kapı çerçevesine hafifçe vurulunca, son projem için ince bir tel parçasına geçirmekte olduğum cam inciye düşürdüm. "Kahretsin," diye mırıldandım başımı çevirip beni kimin kabaca böldüğünü görmek için.

Weston çerçeveye yaslanmış, başını yana eğmiş, kalın kaslı kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, beni izliyordu.

Dudaklarımı yaladım ve bankıma geri döndüm. serseri inci. "Ne zamandır orada dikiliyorsun?" Kendi kendime sordum.

Omuz.

"Bir süre," diye baştan çıkarıcı ve derin bir ses tonuyla güvendi.

Gözlerimi sıkarak, onun yirmi iki yaşındaki oğlumun en iyi arkadaşı olduğunu umutsuzca hatırlamaya çalıştım. Son zamanlarda neredeyse her gün kendime hatırlatmak zorunda kaldığım bir gerçektir bu.

Cevap veremeden önce arkamda vücudunun sıcaklığını hissettim, sonra kolları çalışma masamın kenarını kavramak için yanlarıma geldi. "Demek düğün için ortak olacağız, ha? Bu konuda ne hissediyorsun, Tory?" Konuşurken sesi kulağımı gıdıkladı.

Kıpırdamadan durmak için kendimi gerekti, vücudum onun sıcak göğsüne yaslanmamı ve etrafımdaki sıcaklığının tadını çıkarmamı sağlamaya çalışırken kolay bir iş değildi. "Ben-" Sesimi sabitlemek için durakladım, "Kararsızım."

Göğsü arkamda titrerken usulca kıkırdadı, "Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence korkuyorsun. "Sanırım seninle birlikte olamayacağından endişeleniyorsun. Kimsenin izlemediğini düşündüğün anlarda bana attığın o bakışları zapt edemiyorsun. Bence sen de beni en az benim seni istediğim kadar istiyorsun ve korkuyorsun."

Dudaklarımı yalayarak omzumun üzerinden ona baktım. Gözleri şehvet ve biraz da neşe doluydu. Benimle oynuyordu. Ve bu beni çok kızdırdı. Sakin bir nefes aldım, "Bu bir oyun değil Weston. Bu kedi fare oyunu değil ve artık senden kaçmayacağım."

Spekülatif bir kaş kaldırdı, "Yok artık, Tory. Bu benim hayatım. Bu bizim . Ve sen bu işin nasıl gideceğine karar verirken, ben de onu boşta tutmaktan bıktım."

Nefes nefese kaldım, "Ben mi? Sana bunun söyledim, sen ve ben diye bir şey olmadığını açıkça belirtmek için elimden gelen her şeyi yaptım. Neyi beklediğini bilmiyorum Weston, ama bunu bana yükleme."

Ben konuşurken vücudu kaskatı kesilmişti, elleri yanlarımdaki bankı daha sıkı kavradı, parmak eklemleri kadar, "Vücudun bu yüzden mi titriyor şu anda? Çünkü sen ve ben yok muyuz? Bu yüzden mi her Seni her gördüğümde o dolgun dudaklarını yalıyor ve ben seni fark etmeden önce gözlerini kaçırmaya çalışırken köşeyi ısıyor musun?"

Dişlerini birbirine geçirirken boynundaki damar nabız gibi atıyordu, sonra devam etti, "Bu yüzden mi şu anda ne kadar tahrik olduğunun kokusunu alabiliyorum? Beni istiyorsun, Tory. İsteddiğini biliyorum, burada kandırdığın tek kişi kendisin. Bu boku daha fazla yapamam, Tory."

Bankı iterek benden uzaklaştı ve hışımla odadan çıktı, bir an sonra arka kapı çarparak kapandı ve o buradayken tutmayı başardığım ürpertici çığlığı attım.

Öne doğru yığıldım, başımı kollarımın üzerine koydum ve ciddi bir şekilde ağlamaya başladım.

Bunun olmasına nasıl izin verdim?

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER fourteen

Victoria

Beş Ay Ago . . .

"Pekala kadın, dökül bakalım."

Arkamı döndüğümde Vera'yı oğlunun birkaç hafta önce durduğu yerde buldum. "Hey V, n'aber?" Omzumun üzerinden mırıldandım ve çalışmaya devam ettim.

Vera'nın bir sandalyeyi sürükleyerek odanın öbür ucuna götürürken çıkardığı ses zaten kırılgan olan sinirlerimi iyice gerdi. Yanıma oturduğunda ona dikkatle baktım. Ne zamandır haftalık şarap ve akşam yemeğimizi yememiştik, hatırlayamıyorum.

Oğluna karşı bir şeyler hissettiğimi anladığımda Vera'dan uzaklaşmaya başlamıştım. İçimi bir bulantı dalgası kapladı ve gözlerimi kapatarak nefes aldım.

"Ne ? Seni görmek için evine zorla girdikten sonra bana söyleyeceğin tek şey bu mu? Ne oldu? Bana söyleyeceklerinin hepsi bu mu?" Yüzüme ters ters bakınca içimi çektim ve aletlerimi toplamaya başladım.

Her bir penseyi doğru yerine yerleştirirken ve tüm farklı boncukları kaplarına geri koyarken sabırla bekledi. İşim bittiğinde sandalyemi ona doğru çevirdim. "Haklısın. Son birkaç aydır berbat bir arkadaş oldum ve özür dilerim. Çok şey yaşadım ve-"

kesmeden önce ancak bu kadarını söyleyebildim, "Peki neden konuşmak için bana gelmedin? Yaptığımız şey bu değil mi? Konuşarak mı ? I

Benim boktan günümü sana yansıtırm, sen de kendi boktan gününü bana yansıtırsın, sonra şarap içeriz ve sonunda buna güleriz, sonra da yolumuza devam ederiz."

Omuzlarım çöktü, eskiden böyleydi. Vera benim en yakın arkadaşım ve ben onun oğluna aşık olarak arkadaşlığımıza ihanet etmişim. Kendimi en az olduğum kadar berbat hissediyordum.

Yanağımdan bir damla yaş süzüldü, "Seninle bu konuları konuşamıyorum V, sorun da bu."

Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi ama gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. "Tamam," dedi sonunda.

Ona baktığımda bir şeyler düşündüğünü görebiliyordum ve dürüst olmak gerekirse ne olduğunu bilmek istemiyordum. Vera aptal değildi ve oğlunu iyi tanıyordu. Beni de neredeyse herkesten daha iyi tanıyordu. İçimden bir ses neler olduğunu bildiğini ama konuya benim yaklaşmamı beklediğini söylüyordu.

Ne yazık ki onun için böyle bir şey olmayacaktı.

Bir süre daha garip bir sessizlikten sonra omuzlarını geriye ve "Peki ya şu yeni işin? Konuşamazsın Bana bundan bahseder misin? Aslında size ait olduğunu bilmeden parçalarınızdan birini satın aldım."

"Sen mi yaptın?" Dürüstçe şok olmuş bir şekilde sordum. Vera boncuklu takılar takacak biri değildi. Tanıştığımızdan beri hep aynı altın zincir kolyeyi takıyor ve yeni aldığı yüzüklere yer açmak için altın yüzüklerini düzenli olarak değiştiriyordu.

Başını salladı, "." Sonra kızardı, "Aslında senin için almıştım." Gözlerini devirdi ve güldü, "Weston'a gösterdiğimde etiketinde senin logon olduğunu söylediğinde ne kadar şaşırdığımı düşünsene."

Yeni tutkumu onunla paylaşmadığım için bir suçluluk hissettim ama Weston'dan bahsedince daha da kötü hissettim. Derin bir iç çektim, "Tekrar özür dilerim. Yılın boktan arkadaşı ödülü bana gidiyor." Şaka yaptım.

Ama Vera gülmedi, "Henüz değil, ama oğlumun kalbini kırarsan, olacak."

Sonra gitmek için ayağa kalktı, ama kapının yanında durakladı, omzunun üzerinden bakarak benim şaşkın ifademi yakaladı, ama görmezden gelmeyi tercih etti, "Ben Yarın akşam saat altıda bana borçlu olduğun yemek ve ziyafet için buradayım." Bana göz kırptı ve yoluna devam etti.

Az önce kaybolduğu kapı göz kırparak oturdum ve bu konuşmayı hayal edip etmediğimi merak ettim.

Ama sözünün eri Vera ertesi akşam saat altıda geldi ve elinde iki şişe şarapla arka sürgülü kapıdan içeri girdi. "Pekâlâ, önce şu garip şeyleri aradan çıkaralım da şarabın tadını çıkaralım, huh?" diye neşeyle duyurdu, şişeleri aramızdaki mutfak adasına bırakırken.

Arkadaşımdan özür dileyecek kelimeleri bulmaya çalışırken kaşlarımı çattım. "Öyle bakma, Tory. Buraya seni gelmedim, Tatlım. Ama ilerleyebilmemiz için bunu ortaya koymam gerekiyor. Tamam mı?" Vera söyledi, Gülümsüyor.

Neden öyle gülümsüyordu? Bu onu daha önce hiç bir gülümsemeydi ve umarım hiç görmem. Joker'in çılgın gülümsemesiyle Cheshire Kedisi'nin ürkütücü gülümsemesi arasında bir şeydi. "Uh, V, ben umm." Doğru kelimeleri bulmakta zorlandım.

Başını arkaya attı ve bariz rahatsızlığıma güldü. "Bu hiç komik değil V ve sanırım bu konuşma için şaraptan daha sert bir şeye ihtiyacım olacak." Dolapları karıştırıp alkol oranı yüksek bir şeyler aramak için arkamı döndüğümde mırıldandım.

Bir şişe cin buldum, onu ve iki shot bardağını aldım ve deli olduğu her halinden belli olan arkadaşıma döndüm. "Bunu seninle paylaşmalı mıyım bilmiyorum? Buraya gelmeden önce zaten kendine yardım ettiğin hissine kapılıyorum."

Vera mükemmel yontulmuş bir kaşını kaldırdı ve kollarını kavuşturdu, "Buraya girdiğimde yüzündeki ifadeyi görseydin sen de gülerdin." Mırıldandı.

"Eğer arkadaşımın oğlumu becerdiğini düşünseydim gülüyorum." Ne söylediğimi fark edemedi kelimeler ağızımdan döküldü.

Vera kıpırdamadan, "Yani dün geceyle şu an arasında bir şeyler değişti mi?" diye sordu.

Kaşlarını çattım, yine "Hayır." Neler olduğunu merak ederek kelimeyi

Ofladı, bir tabure kaptı ve tezgahın benim tarafıma doğru sürükledi ve "Otur" diye emretti. Kendi tarafına dönüp oturmadan önce. Uymamı beklerken parmaklarını birbirine geçirdi.

Otururken, cin şişesini alıp iki shot bardağını da ağzına kadar doldurmasını ve sonra ikisini de dikkatlice bana doğru kaydırmasını izledim. "I Buna benden daha çok ihtiyacın olacakmış gibi bir his var içimde. Zamanım vardı.

Sonuçlara vardığımda, tüm gerçekleri değerlendirmek için zamanım oldu. Senin yok. O yüzden iç."

Dinlemezsem ne yapacağını görmek , telefonu aldım. ilk atışı yaptım ve indirdim. Bu, sinirlerimin vücudumdan kaçmaya çalışmasını engellemeyince, ikincisiyle onu takip ettim.

"Tamam, burada. Weston benimle konuşuyor, bunu biliyorsun. On yedi yaşından beri sana karşı ne hissettiğini biliyorum."

Gözlerim büyüdü ve yeniden ortaya çıkmaya çalışan cini yuttum.

"O çocuk yıllardır senin için deli oluyor. Bunu biliyorsun, yüzden inkar etmeyi deneme bile. Ayrıca bunun bir okul çocuğu aşkı olmadığını da biliyorsun. Öyle olsaydı hala bunu saklıyor olmazdı. O yirmi iki yaşında Tory, artık yetişkin bir adam."

Cin mideme tekrar yerleştiğine göre şişeden bir yudum aldım ve bardağı atlayarak dudaklarıma götürdüm.

Vera gözlerini , "Dramatik davranıyorsun," dedi şişeyi elimden alırken.

"Hey, onunla işim bitmemişti." Tersledim.

Gözlerini tekrar devirdi, "Bu konuşmayı hatırlamanı istiyorum, söylemem gerekeni söylemeden önce bayılmanı değil."

şimdi gözlerimi devirdim, "Ne zaman bu kadar otoriter oldun?"

"Oğlum eve geldiğinde umudunu kaybetmiş . Yıllardır ona sadece beklemesi gerektiğini, doğru zaman geldiğinde her şeyin yerli yerine oturacağını söylüyordum. Bu umut onu ayakta tuttu, motive etti ama artık yok."

Gözlerimi kırpıştırarak Vera'nın sözlerini değerlendirdim. Ona her şeyin gireceğini mi söylemişti? Neden? Anlayamamıştım. "Bunu mı düşünüyordun?" diye sordum.

"Beni dinlemiyor musun? Bu bir aşk değil Victoria. Weston sana aşık ve bu yakın zamanda da değişmeyecek. Peki bu konuda ne yapacaksın?"

Sarsıldım, neredeyse taburemden düşüyordum, elimi göğsüme bastırdım, "Ben mi? Ben hiçbir şey yapmıyorum. Hayır deyip duruyorum, yemin ederim V."

Vera tavana baktı ve bana güç ver gibi bir şeyler mırıldandı, sonra ters ters baktı. "Biliyorum, tatlım. Ama istemiyorsun. Her şeyi olması gerekenden daha karmaşık hale getiriyorsun."

Öne doğru eğilerek başımı serin bankın üstüne yasladım, "Benden ne yapmamı istediğini bilmiyorum? Uzak durmamı mı yoksa ona gitmemi mi söylüyorsun? Çünkü bana onunla birlikte olmamı söylüyormuşsun gibi geliyor ama nedenini anlamıyorum. O benim oğlum olabilir."

Vera derin bir nefes aldı, "Ne zaman bu kadar aptallaştın? O *yapamazdı* senin oğlun olabilir. On yaşındakiler doğum yapmaz Tory. Luke'un annesi olsaydın, şu anda kışını tekmeliyor olurdu ama değilsin. ama Tory, sen varsayılan olarak Finn'in annesi oldun. Bu farklı bir durum. İşte bu yüzden benim için sorun "

Kafa karışıklığım görülmemiş seviyelere çıkmıştı, Vera'nın Weston ve benim birlikte olmamızdan rahatsız olmayacağını milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Ama işte buradaydı, onu resmen yüzüme vuruyordu.

"Bu normal bir anne davranışı değil." Söylenmesi gerekiyormuş gibi hissederek ifade ettim.

Vera omuz silkti, "Biz normal anneler değiliz, sen ve ben."

"Çok doğru," mırıldandım, sonra kendimi yukarı ittim ve ona baktım, "Yani, açıklığa kavuşturmak için, oğluna cinsel açıdan sapkın şeyler yapmamı mı istiyorsun?"

Ürperdi, "Eğer ikinizin ilgilendiği şey buysa. Siz aceleci davranmadan hemen belirtmek isterim ki, bu ilişki hakkında detay istemeyeceğim bir ilişki. Asla. İkinizin kirli işlere bulaşması benim için sorun değil ama bunu bilmek istemiyorum. Tamam mı?"

Güldüm, "Çok tuhafsın."

"Biliyorum, bunu uzun zaman önce kabul ettim. Kabullenmek ilerlemenin anahtarıdır." Düşüncelere daldı.

"Felsefe başladık, değil mi?" Alay ettim.

Ve , gariplik ortadan kalktı. Vera ve ben normale dönmüştük.

Bana söyledikleriyle ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu ama onunla tekrar konuşabilmek omuzlarımdaki yükü hafifletmişti.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER fifteen

Victoria

Üç Ay Önce . . .

Düğün planları zamanımın büyük bir bölümünü alıyordu, genellikle bu tür şeylerde büyük rol oynayan gelinin annesiydi, ancak Nixie annesinin ilgilenmediği konusunda ısrar etti ve benden yardım istedi. Ben de doğru seçim olduğundan emin olmak için sekizinci düğün pastası örneğimi yiyordum.

Weston karşımdaki koltuktan, "Kendini hasta edeceksin," diye mırıldandı.

Son iki aydır daha iyi geçiniyorduk ve bunun için Vera'ya teşekkür etmem gerektiğini düşünmeden edemiyordum. Weston beni zorlamayı bırakmıştı ve eskiden tadını çıkardığımız arkadaşlığı yeniden bulmuştuk.

Ona sııttım, "Buna kesinlikle değecek. Bunu denedin mi?"

Kaşlarını kaldırdı, "Evet, bir saat önce karar verdikleri buydu, değil mi?"

Başımı sallayarak ağzıma bir parça daha attım, "Evet, ben sadece kalite kontrol yapıyorum. Bilirsiniz, her partinin tutarlı bir şekilde harika olduğundan emin olmak için."

Weston başını salladı, sonra çatalını uzatıp pastamdan bir parça aldı. Dudaklarını yalamadan önce durakladı, sonra yavaşça

ağızına götürdü ve pastayı içine yerleştirdi. Çiğnerken gözlerini kapattı ve yutkundu. Adem elmasının aşağı yukarı sallanışını izlerken boğazından yumuşak bir onay iniltisi yükseldi.

Kendimi kaptırmıştım, kafamı çeviremiyordum. Pislik herif benimle dalga geçiyordu. Ama kendimi onun her hareketini izlemekten alıkoyamıyordum. Gözlerini açıp benimkileri yakaladığında, kaymağı yiyen kedi gibi gülümsedi. Gözlerimi ona diktim, "Dalga geç." Mırıldandım.

Gülümsemesi genişledi, "Bu teklif sana her zaman açıktı, Tory. Benimle alay eden sensin."

Gözlerim büyüdü, "Değilim."

Başını yana eğdi ve kaşlarını kaldırdı, "Gerçekten mi? O zaman buna ne diyorsun? Son iki saattir burada ereksiyon olmuş bir halde oturmuş senin pasta yemeni izliyorum."

"Sabahları multivitamin yerine Viagra alırsan böyle olur" diye alay ettim.

Dudaklarından kahkahalar döküldü, "Viagra mı? İkimiz de biliyoruz ki sen odadayken kalkmak için hiç yardıma ihtiyacım olmadı." Gözlerindeki neşe kaybolmuştu, şimdi şehvet ve kirli düşüncelerle parlıyorlardı.

Yutkunurken gözlerimi kaçırmak zorundaydım, aksi takdirde kendimi masanın diğer tarafına fırlatıp onu can evinden vuracağımdan korkuyordum. Ve bunu yapamamamın birkaç nedeni vardı. Bunlardan biri, masanın diğer ucunda oturan ve şu anda en yakın arkadaşına ters ters bakan oğlumdu.

"Lütfen bana yine anneme asılmadığını söyle?" Finn inledi.

Weston dikkatini Finn'e çevirdi ve sırtıttı, "Hiç durmadım, kardeşim." Sonra da göz kırptı.

"Belki de yapmalısın, en azından ben aynı odadayken. Bunu her yaptığında kışını tekmelememek giderek zorlaşıyor." Finn homurdandı.

Weston cevap olarak sadece omuz silkti, "Ne yapabileceğime bakarım." "Teşekkürler," Finn'in ses tonundan alaycılık damlıyordu.

Konuşmak için o anı seçtim, "Tamam, şimdi yeterince pastaya doydum, siparişinizi verebilir misiniz? Aksi takdirde yemeye devam edeceğim ve sonra beni buradan çıkaracaksınız."

Nixie güldü ama Finn ve Weston arasındaki gerginlik hâlâ devam ediyordu. Nix bunu fark etti ve Finn'in kolunu tutup kulağına bir şeyler fısıldadı, söylediği her neyse Finn'in dikkatini tekrar ona çevirdi. Adamın ona şehvetle bakmasına bakılırsa, söylediği her neyse müstehcen olduğunu anladım.

Luke o zaman , onun ve Beth'in burada bizimle olduğunu bile tamamen unutmuştum. Önce pastaya, sonra da Weston'a o kadar odaklanmışım ki diğer her şeyi unutmuştum. "Dostum, bir gün kopacak ve senin o güzel yüzünü kıracak."

Weston güldü, "Evet, hayır, öyle bir şey olmayacak. O benim güzel yüzümü seviyor."

Luke ikna olmuş görünmüyordu, "Evet ama dostum," gözleri önce bana sonra Weston'a kaydı, "o onun annesi. Bu Bro'nun açık bir ihlali Kod."

Sessiz kalmayı tercih ettim, söyleyebileceğim hiçbir şey bu konuşmaya yardımcı olmayacaktı. Ama Weston kabul etmedi.

Gözlerini Luke'a dikti, "Onun biyolojik annesi olmadığının farkındasın, değil mi? Yani teknik olarak Kardeşlik Yasası burada geçerli değil."

Luke kaşlarını çattı, "Öyle değil mi?"

Cidden mi? Finn'in öz annesi olacak kadar yaşlı mı görünüyordum? Umarım değilimdir. Boğazımı temizledim, "Hayır, Finn'in biyolojik annesi değilim ama o hâlâ benim oğlum. On beri öyle. Annesi benim kız kardeşimdi."

Bu pek konuştuğumuz bir konu değildi. Ben de konuda çok fazla düşünmemiştim. Vera'yla bu konuyu konuştum ve belli ki Weston biliyordu. Ama başkalarının Finn'le ilişkimiz hakkında ne düşündüklerini çok fazla düşünmemiştim.

Luke yavaşça başını salladı, "Mantıklı. O kadar yaşlı olmak için fazla seksisin." Boynumda ciddi bir kızarıklık belirdi, "Teşekkür ederim. Sanırım."

Weston'ın yumruğu fırladı ve Luke'un omzuna bir yumruk indirdi,
"Gözler kapalı.

Benim hakkım var."

Luke omzunu ovuşturdu, "Anlamıştım." Mırıldandı.

"Baloncuğunuzu patlattığım için üzgünüm ama kimse benim üzerimde hak sahibi değil." Onlar devam edemedi ben söyledim.

Luke'un gözleri parladı, "Demek müsaitsin."

Weston yumruğunu bir kez daha savurdu ama bu sefer vuruşunun arkasına daha fazla güç koydu. "Hayır, değil."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum, "Ne zamandan beri?" diye sordum.

Birdenbire bütün gözler çevrildi. Yutkundum, bu kadar yüksek sesle konuşmak .

" oluyor?" Finn, Nixie'yle doğaçlama öpüşme seansından çıkarılmış bir halde sordu.

Gözlerim ona kaydı, "Hiçbir şey. Gitmem gerek. Bütün bu pastalar beni çağırıyor ve karşı koyacak gücümü kaybediyorum. Eğer daha fazla kalırsam, düğün elbisem üzerime olmayacak." Ayağa kalktım ve Nixie'nin yanağını öptüm, sonra Finn'in saçlarını karıştırdım ve onun da yanağını öptüm, "Hoşça kalın çocuklar." Sonra koşarak oradan çıktım.

Arabama bindiğimde otoparktan çıktım ve hala hazır olmadığım bir konuşmadan uzaklaştım.

Ertesi hafta Weston'dan uzak başardım ama Cumartesi günü atölyemin kapısı çalındı. Başımı çevirdiğimde çerçeveye yaslanmıştı. "Hey," diye mırıldandım dikkatimi tekrar birleştirmekte olduğum parçaya verirken.

"Yine benden kaçıyor musun, Tory?" diye sordu.

Ona dönmedim ama dürüstçe "Biraz" diye cevap verdim. "Geçen hafta sonu yüzünden mi?" diye sordu.

"Evet. Bu konuşmaya devam etmeye hazır değilim, eğer bu buradaysan gidebilirsin." Yapması gerekeni yapmayan tel parçasıyla oynadım.

Ben çalışırken bir sandalyeyi sürükleyerek yanıma oturduğunu duydum. Göz ucuyla ona baktım, ben çalışırken ellerimi izliyordu. "Bu işte gerçekten iyisin." Mırıldandı.

"Teşekkürler," başka ne diyeceğimi bilemedim ve o da bugün yine ilişki sınırlarını zorlayacaktı, bu yüzden rahatladım ve çalışmaya devam ettim.

Birkaç dakika daha rahat bir sessizlik içinde oturduk. Ve bu aslında güzeldi. Düşündüğüm gibi onun benim alanımda olması garip hissettirmedi.

"Sana tek bir şey gerekiyor, sonra bırakacağım." Weston sessizce söyledi.

Szlerindeki ciddiyeti hissedebiliyordum, bu yüzden aletlerimi yere bıraktım ve ona doğru döndüm. "Tamam."

Başını salladı ve dudaklarını yaladı. Gözlerim dili tekrar ağzının içine girene kadar onu izledi, sonra odağımı yeniden topladım, başımı salladım ve ona "Vur" dedim.

"Burada zamanımı boşa mı harcıyorum? Geçen gün başladığımız o konuşmayı bitirmeye hazır olacak mısınız?" Konuşurken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Sesimi bulana kadar birkaç kez göz kırptım. "Bu iki soruydu." Anı hafifletmeye çalışarak sertçe güldüm, ama hiçbir şey Cevabım bunu yapabilirdi. Gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım ve zihnimi ikimiz dışında her şeyden arındırdım. Sonra gözlerimi açtım ve ona gerçeği söyledim, "Haklısın, seninle birlikte olmak istiyorum. Ama bu o değil. basit."

Konuşmaya başladı ama ben elimi kaldırarak onu durdurdum. "İzin ver de önce bunları anlatayım." Başını sallamasını bekledim, sonra devam ettim. "Finn bu konuda mutlu olmayacak. Ve o benim önceliğim. Onunla konuşmak zorundayım. seninle bir şey kabul etmeden önce."

Avuç sakallı yanağını kavrayana kadar ona uzandığımı fark etmemiştim. Gözlerini kapadı, dokunuşuma doğru eğildi ve başparmağım

alt dudağını hafifçe sıyırdı. "Onunla konuşmak için doğru zamanın ne zaman geleceğini bilmiyorum ve senin de oturup bunu beklemeni beklemiyorum."

İç çekerek gözlerimi kapattım, "Bana karşı çok sabırlı davrandın ve ben seni her seferinde reddettim. Senden daha fazla zaman isteyemem, bana zaten çok şey verdin."

Bildiğim bir sonraki şey, Weston'ın beni kucağına alıp kucağına getirdiği idi. İri elleriyle kalçalarımı kavradı ve alnını alnıma bastırdı: "Verecek daha çok şeyim var. Ve vereceğim de. Hazır olduğunda."

Göğsümün derinliklerinden bir hıçkırık yükseldi. "Seni tekrar kendimden uzaklaştıramam ama Finn'e de yalan söyleyemem." Hıçkırarak ağladım.

Weston'ın elleri kalçalarımın sırtımdan yukarı doğru hareket ederek beni daha da yaklaştırdı, "O zaman onunla konuşana kadar sana bir daha sormayacağım."

Saf ve tatlı bir rahatlama ciğerlerimi doldurdu ve daha çok ağladım. Weston parmak uçlarıyla sırtımı okşamaya başladı, "Şşşt, Tory. Artık aynı fikirdeyiz. Her şey yoluna girecek. Her şey yoluna girecek."

Omzuna yaslandım, "Biliyorum." Fısıldadım.

Suçluluk, korku ve utancı uzun süre üzerimde taşıdıktan sonra, Weston'ın kokusunu içime çekip uzun zamandır ilk kez kalbimi umutla doldururken tek yapabildiğim rahatlayarak ağlamak oldu.

Ne kadar süre böyle oturduk emin değilim, ben onun kucağına oturdum, o sırtımı nazikçe okşarken omzuna sokuldum. Ama gözyaşlarım kurduğunda, hareket etme zamanının geldiğini biliyordum. Ellerimi onun sert omuzlarına bastırarak kendimi oturur pozisyona getirdim ve ona sııttım.

Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Neredeyse parlıyordu.

Elleri ensemden yukarı kayarak saçlarıma dolandı ve yüzümü kendine yaklaştırdı, "Sadece bir tane, beni oyalamak için," diye mırıldandı dudakları dudaklarımı okşamadan ve nefesimi çalmadan önce.

Hiçbir şey bu kadar doğru gelmemişi.

Dili omuzlarından saçlarına doğru kayarken ellerim omuzlarından saçlarına doğru hareket etti.

dudaklarımın kenarında. Yumruğu ensemdaki saçları sıkarken inledim ve ona doğru açıldım. "Hepinize sahip olmak için sabırsızlanıyorum, Tory," dedi.

Dudaklarıma doğru inledi ve kendimi ona vermemin uzun sürmeyeceğini bilerek .

Artık beni tutan her şeyi bıraktığıma ve ona olan hislerimi itiraf ettiğime göre, tek yapmam gereken Finn'le konuşmaktı.

Weston dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu, "Onunla konuşman seni zorlamayacağım ama lütfen çok fazla bekleme."

Başımı salladım ve bacaklarımın üzerinde kucağından kaydım, "Kaymam."

OceanofPDF.com

CHAPTER sixteen

Victoria

İki Ay Önce . . .

Oğlunuzla en iyi arkadaşıyla bir ilişki başlatmak istediği hakkında konuşmak için doğru zamanı bulmak görünüşe göre imkansızdı. Konuyu ne zaman açabileceğimi düşünsem, çalıştığım kelimeler aklımdan gidiyor ve sonunda fıstık ezmeli M&M'lere karşı çıtır olanlar gibi rastgele şeyler hakkında gevezelik ediyordum. Ya da aynı derecede önemsiz bir şey.

Bugün yine o garip ve rastgele konuşmalardan birini yapmıştık. Telefonum bir mesajla çınladığında eve yeni , ekrana baktım ve Weston'ın adının bana baktığını gördüm.

Koridordan odama doğru yürüdüm ve yatağıma uzandım, sonra da mesajı açtım.

Bugün özellikle perişan görünüyorsun.

Ekrana kaşlarımı çatarak baktım, beni ne zaman görmüştü? Bir cevap yazdım.

Nereden biliyorsun ki?

Küçük noktalar hemen belirdi ve cevap verdiğini anladım.

Az eve geldiğini gördüm. Ne ?

Derin bir iç çekerek ona olduğunu anlatmam gerektiğine karar verdim. Sözüne sadık kaldı ve ilişki cephesinde geri adım attı. Gördüm ki

ve aramızdaki her şey neredeyse normaldi. Grup ortamındayken aldığım arsız mesajlar ve Luke'un benimle flört ediyormuş gibi yapması dışında.

Ona söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalışırken dudağımı çiğnedim.

Bugün Finn'le konuşmaya çalıştım. Planladığım gibi gitmedi. Hiç gitmez zaten.

Kuğuların dış penisi olan tek kuş olduğu gibi saçma sapan şeyler gevelemeye başladım.

Bu sefer noktaların görünmesi biraz daha uzun sürdü.

Onunla konuşmamı ister misin?

Finn ile konuşmayı yapmamayı ne kadar istesem de, bunu yapan ben olmalıydım.

Teşekkürler, ama hayır. Benden gelmesi gerekiyor.

Bu sefer noktalar hiç ortaya çıkmadı. Ama yarı kapalı yatak odamın kapısına vuruldu. Başımı kaldırdım ve Weston'ın sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdiğini gördüm. Kaşlarımı kaldırdım, "Burada ne yapıyorsun?"

Omuz silkti, "İster inanın ister inanmayın, mesajlaşmayı pek sevmem. Özellikle de mesajlaştığım kişi hemen yan odamdaysa."

Başımı yastığa yasladım, "Yeterince adil."

"Kuğuların dış penisi nereden bildiğinizi öğrenmek istiyor muyum?"

Başımı salladım, "Muhtemelen hayır."

Weston kenarda otururken yatak alçaldı ve sonra yukarı doğru sürünerek yatak başlığına yaslanmıştı. Kollarını başının arkasında kavuşturmuştu ve ben yeni bir dövme fark ettim, en azından yeni olduğunu düşündüm.

Yukarı uzanarak parmağımı üzerinde gezdirdim ve hala bir miktar kalkık olduğunu hissettim.

Yeni olduğunu çok az biliyordum. "Bunu ne zaman aldın?" Parmağımın ucu pazusunun iç tarafındaki karmaşık oku takip ederken sordum.

Dokunduğum noktaya baktı, "Geçen haftadan önceki hafta. Beğendin mi?"

Başımı salladım, "Evet. Güzelmiş. Ben de benzer bir şey alacaktım." Uzanıp telefonumu aldım, böylece Pinterest'i açıp ona seçtiğim tasarımı gösterebilecektim. Bulduğumda telefonumu ona uzattım.

"Huh, oldukça benzer. Yine de alacak ?" diye sordu telefonumu geri verirken.

Omuz silkerek telefonumu aldım ve sabitlediğim diğer tasarımlara bakmaya başladım. "Sanırım öyle. Bir gün. Arkasındaki anlamı seviyorum."

Weston bana gülümsedi, "Ben de. yüzden aldım."

Ben de gülümsedim ve başımı salladım. "İlerlemeye," diye panolarımda gezinmeye devam ederken.

"İlerlemeye," dedi Weston yumuşak bir sesle ve uzanıp saçımın bir tutamını parmaklarının arasında döndürdü.

Sonraki bir saat boyunca bu şekilde kaldık, o benim saçlarımla oynadı, ben ona beğendiğim tasarımları gösterdim. Ta ki cebindeki telefon çalana kadar.

Saçlarımla oynamaya devam etti ve boştaki eliyle telefonuna cevap verdi. "Alo," dedi kaşlarını çatarak. "Evet, ben." Bir saniye sonra eli durdu ve kolları bacakları gerginleşti. Dik oturdu ve yatağın kenarına döndü. Hâlâ konuşmamıştı ama telefon hâlâ kulağında duruyordu.

Arkasına oturdum ve sürünerek yaklaştım, o sırada telefonu elinden kayıp yere düştü. "Weston, sorun ne?" Yanına doğru kayarken sordum.

Yüzü tüm rengini kaybetmişti ve ter içinde kalmıştı. alnına doğru. Yüzüne uzandım ama temas sarsıldı, sonra banyoma daldı, dizlerinin üzerine çöktü ve tualete kustu.

Aşağıya baktığımda aramanın hâlâ bağlı olduğunu ve telefonunda kayıtlı olmayan bir numaradan geldiğini fark ettim. Telefonu aldım ve kulağıma götürdüm, "Alo?" Doğru şeyi yapıp yapmadığımı bilmeden usulca "Alo?" dedim.

"Alo, *Weston Banks hâlâ orada mı?*" diye sordu diğer uçtaki ses.

Başımı salladım, "Hayır, o hasta. Bu kim?"

"*Adım Bernice, Weston'ın annesi Vera ile çalışıyorum. İş yerinde bir şey oldu, ambulans geldi ve-*" durakladı ve ben onun

Istıraplı bir nefes çek.

Nabzım hızlandı, "Vera'nın nesi var? Nerede o?" diye sordum.

"O gitti." Bernice fısıldadı.

"Anlamıyorum? Hangi hastaneye ? Nerede o?" Taleplerime devam ettim, bir şeyler çok yanılttı, bunu iliklerime kadar hissedebiliyordum.

Hattan kekeleyerek bir çığlık geldi, *"O öldü. Ambulans gelmeden önce gitmişti."*

Başımı salladım, "Anlamıyorum. Sen neden bahsediyorsun? Hiç mantıklı konuşmuyorsun." İma ettiği şeye kendimi inandıramıyordum. Bu doğru değildi. Doğru olamazdı.

"Onu devlet hastanesine götürdüler. Çok üzgünüm. Çok, çok, çok üzgünüm."

Sonra hat kesildi.

Tüm vücudum uyuştı, bacaklarımın koptuğunu ve güm diye yere düştüğümü hissetmedim bile. Bir topun içine kıvrıldım ve orada kaldım. Eğer orada yeterince uzun süre kalırsam biri gelip bana tüm bunların hastalıklı ve çarpık bir şaka olduğunu söyleyecekti.

Ama kimse gelmedi.

Bir süre sonra Weston'ı kontrol edecek kadar kendimi toparladım. Onu küvetin kenarına yığılmış halde buldum. Teni kül rengine dönmüştü, dudaklarından keder damlıyordu. Ben de önünde diz çöktüm.

Boş gözleri benimkilere baktı, "O sahip olduğum tek şeydi." Kalbim onun için kırıldı.

Kalbim kendim için kırıldı.

Weston'ın annesi, en iyi arkadaşım Vera gitmişti.

Keder beni ele geçirdi ve başımı Weston'ın kalkık dizlerine koyup hıçkırı hıçkırı ağladım.

Daha sonra Vera'nın beyin anevrizması geçirdiğini öğrendik. Anında ölmüştü. Doktor bize yırtılan beyin anevrizmalarının %40'ının

Ölümçül. Ona göre kadın şanslıydı çünkü geri kalan %60'ı ya hastaneye götürülürken yolda ölmüş ya da kalıcı beyin hasarına uğramıştı.

Vera'yı sadece bir istatistikmiş gibi gösterdiği için suratına yumruk atmak istedim.

Eve vardığımızda dışarısı karanlıktı. Otomatik pilotta çalışıyordum ve Weston o öğleden sonra banyomda konuştuğumdan beri tek kelime etmemişti.

Onunla birlikte ön kapısına doğru yürüdüm, kapıyı açmak için bir hamle yapmayınca "Açmamı ister misin?" diye sordum.

Başını salladı ve gözlerimin içine baktı, acısı hamdı ve sakatlayıcıydı. Elini elime aldım ve onu çimlerin üzerinden geçirerek evime götürdüm. Kapıyı açtım ve onu arkamdan içeri çektim.

Eli soğuk ve sertti ama sanki can simidiymiş gibi benimkini tuttu. Elini sıktım ve onu koridorun ilerisindeki yatak odama doğru çektim. Onu yatağa götürüp oturttuğumda itiraz etmedi.

Yanına yatağa tırmandım ve uzanması için omzunu hafifçe dürttüm. Sonra onun yanına kıvrıldım ve ertesi sabah güneş doğana kadar orada kaldım.

İkimiz de gözümüze uyku girmedi. Ama sessizliği biz doldurmadık, bedenlerimiz kelimelerimizin veremediği rahatlığı verdi. Weston bana, benim ona sarıldığım kadar sıkıca sarıldı. Aramızda hiçbir kelime konuşulmasına gerek yoktu.

Cenaze sabahı geldi ve oraya nasıl gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu. Weston'ın düzenlemeleri yapmasına yardım ettiğimi hatırlamıyordum, ama ettiğimi biliyordum. Kendimi yatak odamdan kaldırdığım andan şu ana kadar şaşkınlık içindeydim.

Weston her geceyi benim evimde, benim yatağında geçirmişti. Ve her gece sessizce birbirimize sarıldık. Bunlar benim hayatımdaki tek berrak anlarımdı.

Geçen günleri.

Onu kendi evine girmesi için zorlamadım, ne hissettiğini , tıpkı benim evime girmek zorunda kaldığımda hissettiğim endişeyi hissediyordum.

Jacq öldükten sonra ilk kez onun evine gittim. Yapmak zorunda kaldığım en zor şeylerden biriydi. Ama yapmak zorundaydım.

İyileşmeme yardımcı oldu, nasıl olduğundan emin değilim, ama o günlerde umutsuzca ihtiyaç duyduğum bir yakınlık getirdi ona. Weston'a her şeyin daha iyi olacağını, her nefes alışında kalbini ezen kederin ağırlığını hissetmeden yeniden nefes alabileceğini söylemek istedim.

Ama bugün o gün değildi. Bugün bir adım daha atılması gerekiyordu ve bu adım belki de en zoru olacaktı.

Bugün Vera'yı dinlendiriyoruz.

Bugün güzel bir hayatın sonu ve onsuz nasıl yaşanacağını öğrenmenin başlangıcı anlamına geliyordu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER seventeen

Victoria

Vera'nın Cenazesinden Bir Hafta Sonra . . . Altı Hafta Önce . . .

Weston hâlâ onun ve Vera'nın evine girmemişti. Cenazeden bu yana bir hafta, Vera'nın ölümünden bu yana da neredeyse iki hafta geçmişti. onu bu adımı atmaya ikna edebilecek tek kişiydi.

O ilk geceden beri benim evimde kalıyordu ve birbirimize sarılsak da aramızda paylaşılan bir yakınlık yoktu. Sadece rahatlık vardı.

Aslında, neredeyse hiç konuşmamıştık. Onunla sohbet etmeye çalışmışım ama dış dünyanın etrafında dönmeye devam ettiğini bile fark edemeyecek kadar kendi düşüncelerine dalmıştı.

Herkesin yaşı farklıdır, bunu biliyordum ama o beni endişelendiriyordu. Telefonum Finn'den gelen bir mesajla çınladı.

Bugün nasıl?

Finn, Weston'ın benimle kaldığını biliyordu ama yatağında kaldığını bilmiyordu. Ve şimdi bu konuşmayı yapmanın zamanı değildi.

Duşta. Ona kahve yapacağım ve bakalım bugün eve gelmesini sağlayabilecek miyim?

Küçük noktalar hemen ortaya çıktı.

ister misin? Yardım edeyim mi?

Kısa bir süre düşündüm ama karşı çıkmaya karar verdim. Weston'ın Vera'nın kişisel alanına girmeye nasıl tepki vereceğini bilmiyordum, tabii gitmeyi kabul ederse.

Hayır. Önce ben deneyeyim. Sana ihtiyacım olursa ararım.

Telefonumu tekrar tezgâhın üzerine koyduğum sırada Weston mutfığa girdi. Ona gülümsemek için döndüm, ama telefonun kapağını gördüğümde gülümsemem soldu.

gözlerinin altındaki torbalar. "Hiç uyudun mu?" diye sordum.

Yüzünü buruşturdu, "Belki bir ya da iki saat?"

Başımı salladım ve birkaç ekstra sert kahve hazırlamaya geri döndüm. Bar taburesinin çekilirken çıkardığı tiz gıcirtı kulaklarımı tırmaladı. Ona döndüğümde dirseklerini tezgâha dayamış, başını avuçlarının arasına almıştı.

"Kahve?" Kupasını ona doğru kaydırıp yanındaki tabureye otururken sordum.

"Teşekkürler," diye mırıldandı ama almak için hiçbir harekette bulunmadı.

Reddedeceğini bildiğim için kahvaltı isteyip istemediğini sormak yerine kahvemi aldım ve ilk ve son gibi buharlı kafeinli güzelliği yudumladım. Dirseğini dürttüm, "Dene, dün aldığım yeni fındık çekirdeklerini kullandım. Gerçekten çok iyi."

Başını salladı ve kupasını alıp zengin fındık kahve aromasını içine çekti. "Güzel kokuyor. Teşekkürler." Biraz içti, sonra tekrar yerine koydu ve karşımızdaki mutfak penceresinden dışarı bakmaya devam etti.

"Weston," diye , bir tür onay bekledim. "Hmm," diye mırıldandı ama bana bakmadı.

"Weston, vakit geldi. Bugün oraya gitmemiz gerekiyor. Eşyalarını düzenlemeye başlamalıyız." Tüm vücudu kaskatı kesilince durakladım, uzanıp elimi onunkinin üzerine koydum, "Her zaman yanında olacağım. I söz veriyorum."

Duygularını bastırmak için yutkunurken adem elması sallanıyordu. "Ben," boğazını temizledi, "bilmiyorum Tor. Bilmiyorum," diye ağır bir iç geçirdi, "yapabileceğimi sanmıyorum."

Taburemden kalktım ve arkasında durdum, kollarımı geniş vücuduna doladım ve başımı kürek kemiklerinin arasına yasladım. "Yapabilirsin. Her adımında yanında olacağım."

Bastırılmış duyguların titremeleri vücudunda yuvarlandı ve ben onu hareketsiz tuttum. yayılan tüm acıyı ve incinmeyi emiyordum. Yapabilseydim hepsini yok ederdim, ama yapamayacağıma göre bir sonraki en iyi şeyi yapardım - iyileşmesine yardım ederdim.

Vera'nın evinin ön verandasında yan yana duruyorduk. Weston kapıyı açmak için hiçbir hareket yapmadı, ben de elimi cebine sokup anahtarları çıkardım ve kapıyı kendim açtım.

İçerideki hava son iki haftadır kilitli kaldığı bayatlamış ve durgunlaşmıştı.

İçeri ilk adımı attıktan sonra Weston'a döndüm, elini tuttum ve onu nazikçe kendime doğru çektim. Bana doğru gelirken yüzünü buruşturdu, sonra kollarını öyle sıkı sardı ki zorlukla nefes alabildim.

Biraz daha sıkı ve sonra , "Teşekkür . Her şey için," diye mırıldandı kulağıma, "Bunların hiçbirini sensiz yapamazdım." Konuşurken sesi duyguyu yoğunluğu içindeydi.

"Bunu senin için kolaylaştırmak için her şeyi yaparım, ne olursa olsun."

Weston gözlerimin içine bakabilmek için başını kaldırdı. Bakışları gözlerim ve dudaklarım arasında gidip geldi. "Öp beni, Tory," sesi bastırılmış bir ihtiyaçla titriyordu.

Vera'nın evinin girişinde bedenim canlandı. Sözlerimle karşılık vermedim, bunun yerine bedenimi kullandım. Ellerimi omuzlarında, boynunda ve saçlarında gezdirdim, parmak uçlarımda yükselip dudaklarımı dudaklarına bastırırken yüzünü kendime doğru çektim.

Bu öpücük acil değildi, acele etmedik, acelemiz yoktu.

Dudaklarımdaki tadının, beni saran kokusunun tadını çıkardım. Parmaklarım önce yayıldı, sonra saçlarına dolandı ve benden ihtiyacı olanı alması için onu teşvik etti.

Ve yaptı da.

Elleri kalçalarımaya gitti ve beni yerden kaldırdı, ayağıyla kapıyı tekmeleyerek bizi döndürdü ve sonra sert vücuduyla beni kapıya sıkıştırdı.

"Weston," diye mırıldandım gür dudaklarına karşı.

Gözlerimin içine bakmak için kısa bir süre geri çekildi, "Tory," diye fısıldadı parmak uçları yanağımdan aşağı inip dudaklarımda gezinirken. Derin gözlerindeki azap ve keder hâlâ oradaydı ama geri plana itilmiş, yerini şehvet ve ihtiyaca bırakmıştı.

Hâlâ belimde olan eli, ağzını tekrar benimkine götürürken sıktı ve inlememe ve sırtımı eğerek kendimi ona daha fazla itmeme neden oldu.

Dakikalar ya da saatler sonra, emin değildim, Weston benden ayrıldı. ve başını omzuma yasladı. Saçlarını tutuşumu gevşettim ve parmaklarımı kafa derisinde gezdirmeye başladım.

Derin ve memnun bir iç çekti.

", başlayalım." Başının tepesine doğru usulca söyledim.

Bu kez direniş göstermedi, yavaşça başını salladı ve tam boyuna göre ayağa kalktı. "Ben hazırım."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER eighteen

Victoria

Dört Hafta Önce . . .

Vera'nın eşyalarını toplamak için hepimiz bir araya gelmiştik ve ev şimdi satılık. Weston'a evi bu kadar erken satma kararını sorgulamıştım ama o kararlıydı, yapmak istediği buydu. Onsuz orada kalmanın çok zor olduğunu söylemişti. Ne demek istediğini biliyordum.

Jacq'ın evinde kalmak zor gelmişti ama bunu Finn için yapmıştım.

Weston benim evimde kalmaya devam etti ve biz hala ilişkimizin sınırlarını aşmamıştık. Aslına bakarsan, o günden beri hiç öpüşmemiştik. İlk kez iki hafta önce.

Finn'le konuşmak için doğru zamanı bulmak giderek zorlaşıyordu. Düğün planları zamanımın büyük bir bölümünü alırken ve mücevher işim büyürken nefes almakta zorlanıyordum.

Ama Weston bu konuda hiç zorlamadı. açmadı bile. Ve Bu benim için işleri kolaylaştırırken, onunla o çizgiyi geçmek için umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım. Toplum içinde elini tutmak istiyordum. İşten eve döndüğünde onu öpmek istedim. Duş alırken sırtını yıkamak istedim.

Dürüst olalım, onunla sevişmek ve kirlenmek istiyordum. Her gece ona dokunmadan kollarında uyumak tam bir işkenceydi.

Acı çektiğim şekilde. Sürekli fantezilerime boyun eğmeden. Ve bu günlerde çok fazla fantezi vardı.

Hayatım boyunca cinsel açıdan hiç bu kadar hayal kırıklığına uğramamıştım.

Finn'le konuşana kadar bunların hiçbirini yapamazdım. Mükemmel bir zaman kendiliğinden ortaya çıkmayacaktı ve bunun için zaman yaratmam gerektiğini fark ettim.

İşte o zaman komplo kurmaya, saldırı planımı tasarlamaya başladım.

Bilmiyordum ki, Weston da bir çift olarak geleceğimizi rayına oturtmak için kendi planını yapıyordu.

İki Hafta Önce . . .

Düğüne sadece iki hafta kala başım sürekli dönüyordu. Gelinlik provaları, LCV'leri toplamak, yemek teyitleşmek, mükemmel ayakkabıyı bulmak, makyaj ve saç stili denemelerini tamamlamak ve halledilmesi gereken diğer milyonlarca küçük şey yüzünden neredeyse kendi adımları unutuyordum.

İşte bu noktada Finn'in tek çocuk olmasına sevindim. Tüm bunları tekrar yaşayabileceğimden emin değildim.

Düğünler stresin tanımıydı.

Ama bundan emin olmak için neredeyse kendimi öldürmek zorunda kalsam bile bu mükemmel olurdu.

Ve ne yazık ki bu, Weston ve benim bir çift olduğumuz konusunu açmak için her şey bitene kadar beklemek anlamına .

Weston'a dokunmak için en az iki hafta daha bekleyeceğimi bilmek bedenimi ürpertti. Aslında bu süre dört haftaydı çünkü Finn ve Nix düğün gecesi iki haftalık yeni evlilik mutluluğu için balayına çıkmışlardı.

Yüksek libidom, planımı çöpe atmam ve hemen Finn'le konuşmam için bana bağılıyordu, böylece sıcak küçük ellerimi Weston'ın inanılmaz vücudunun her yerine sokabilirdim.

Ama beynim düğüne kadar olan bu son birkaç haftayı Finn için zaten olduğundan daha stresli hale getirmeyi reddetti.

Bir Hafta Önce . . .

Weston'ın üzerime çıktığı, boğazımdan aşağıya, köprücük kemiğime yumuşak öpücükler yağdırdığı ve zar zor yaladığı fantastik rüyalarımın birini daha ve-

Bekle, fantezimin hayata geçtiğini görmek için gözlerim hızla açıldı.

Weston yatakta üzerimde duruyordu, dikkatini göğsüme vermeden önce benimkilerle kısa bir süre buluşan gözlerinde ateş parlıyordu. Boğazımdan muhtaç bir inilti çıkarken sırtım kavislendi.

Kalçalarını içime bastırdı ve onun her santimini hissettim, vücudum takdirle titredi.

Sonra beynim uyandı ve her şeyi mahvetti. "Bekle, durmalısın." Mızızlandım.

"Sesin pek inandırıcı gelmiyor, Tory." Sol meme ucumu ağzının sıcaklığına emmeden hemen önce mırıldandı.

Sırtım daha da dikleşti ve elim saçlarına yapışarak onu orada tuttu. Ve yine beynim konuştu. Sertçe yutkundum, "Weston, yapamayız. Henüz olmaz."

Yavaşça geri çekildi, "Biliyorum. Sadece sana biraz Gelecek şeylerin önizlemesi." Bana göz kırptı, sonra yataktan kalktı ve bitişikteki banyoya yöneldi.

Tüm gidişini izledim. Durumdan tam anlamıyla faydalanmadan o bedeni yatağımdan çıkarmam için deli olmam gerekirdi.

Yoksa iyi bir anne miydim? Yataktan kalkıp kendime sert bir kahve yapmaya giderken kendime söylediğim buydu ve bunun beni şu anda duşumda yıkanan şeytandan uzak tutmaya yeteceğini umuyordum.

Ertesi sabah Weston beni benzer bir şekilde uyandırdı.

Bu kez boynumu hafifçe emdikten sonra yetenekli dilini omurgamda gezdirerek kıcıma dayadı. Sonra ısırdı ve yataktan çıkıp duşa yöneldi.

Ağlamak istedim. Vücudum serbest kalmak için ağrıyordu. İhtiyaç ve çaresizlikle titriyordum. Bunu bilerek yapıyordu. Sanırım Finn'le konuşmamı beklemekten .

Ertesi sabah yine Weston'ın pek çok yeteneğinden birine daha şahit oldum. Elimden hiçbir şey gelmiyordu ama o çekilip duşa girmeden önce sadece birkaç dakikalığına orada uzanıp keyfini çıkarıyordum.

Yürüyen bir kâbusa dönüşüyordum. O kadar gergindim ki en ufak bir şeyde kopuyordum.

"Tanrım, Tory, daha önce birine böyle saldırdığını hiç görmemiştim," dedi Luke, ben telefonda yemek şirketine patladıktan sonra.

Başımı ellerimin arasına alıp iç çektim, haklıydı. Cinsel hüsrânımı masum seyircilerden çıkar. Ama elimde değildi.

Weston masanın karşısından sırtıttı, "Herkes biraz içmen gerektiğini düşünebilir, Tory. Gergin görünüyorsun." Alay etti.

Çenem düştü, olamaz! "Bunların hepsi senin !" Suçladım. Masum numarası yaptı, "Benim hatam mı? Ben ne yaptım ki?"

Luke ikimizin arasına bakarken kulakları dikildi, Weston aptal gibi sırtıyordu ve ben de taşaklarının istiyormuşum gibi ters ters bakıyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, o anda gerçekten de taşaklarının düşmesini istiyordum.

Ayağa kalktım, ona doğru eğildim ve ellerimi sert ahşap masaya vurdum, "Tam bir baş belasısın Weston Banks!"

Sırtışı daha da genişledi, "Hizmet edebildiğime sevindim." Şöyle dedi Göz kırp.

Kulaklarımdan buhar çıkıyordu, bundan emindim. Etrafa bakındım Etraftaki yüzeyde ona acı verecek bir şey arıyordum. Gözlerim dörtte üçü dolu bir kola şişesine takıldığı anda Luke'un eli fırladı ve benden önce şişeyi aldı.

"O benim. Al," diye bana bambu bir karıştırma kaşığı uzattı, "bunu kullan, daha çok acıtacak."

Elinden kaptım ve Weston'ın pazusuna uzandım, ama sandalyesinden fırladı ve ön kapıdan dışarı çıktı, "Bu Kardeşlik Kuralları'nın açık bir ihlaliydi Luke!" diye bağırdı küçük bir kız gibi kaçarken.

Tekrar otururken nefesimin altında küfürler mırıldandım.

"Gerçekten, Tory, iyi misin? Wes haklıydı , çünkü bunu asla unutamam, ama sevişmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun." Luke söyledi.

Kaşlarım çatıldı, sonra aklıma bir fikir geldi, ters çevirdim ve baştan çıkarıcı bir gülümseme takındım. Luke'a kirpiklerimi kırptırdım ve başımı yana eğdim, "Teklif ediyor musun Luke?"

Luke'un gözleri büyüdü, "Sen gerçek misin?"

Omuz silktilim, "Belki, uzun zaman oldu."

Luke cevap veremedi Weston içeri girdi, ". bile geçirme!" diye Luke'a çıkıştı, sonra da bakışlarını bana çevirdi, "Hiç komik değilsin."

Şimdi sırttan bendim, "Ne demek istiyorsun?"

Dişlerini sıktı, öne doğru eğildi ve sıkılı yumruklarını aramızdaki masanın üzerine koydu, Luke tamamen unutulmuştu. "Ne demek istediğimi biliyorsun, Tory. Sen. Benimsin. Benimsin."

Ses tonundaki sahiplenme beni ürpertti ve ellerimi Önümdeki masada yavaşça ayağa kalktım ve onunla yüz yüze geldim. O kadar yakındı ki nefesini dudaklarımda hissedebiliyordum. Dilim aniden kuruyan dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırladı, "Henüz değil, değilim. Ama yakında." Ağzına doğru fısıldadım, sonra kendimi kaybedip onu öpmeden önce topuklarımin üzerinde döndüm ve yatak odama gidip kapıyı arkamdan kilitledim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER nineteen

Victoria

Şimdiki Gün . . . Düğün Günü . . .

Weston bugüne kadar sabahki saldırılarından vazgeçmemişti ve bu kendi değildi. Finn, Weston ve Luke dün gece Finn'in evinde, Nixie ve Beth de benim evimde kaldı.

Beni daha fazla uyandırmaması rahatlatıcı olsa da, gece boyunca yatağımda olmasını özlemiştim. Bana sarılmasına alışmışım ve kendimi gecenin bir yarısı onsuz rahat etmeye çalışırken buluyordum.

Alarm *Bruno Mars'ın Marry You şarkısını* en yüksek sesle çalarken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gülümsedim, aylarca süren stres ve kederin ardından bugün kutlama yapacaktık.

Jacq ve Vera'nın bu günü kaçıracakları düşüncesi kalbimi sıkıştırdı. İkisini de şiddetle özledim. Ama içten içe biliyordum ki, onlar her zaman hepimizin yanında olacaklardı. Ve tıpkı ona en çok ihtiyaç duyduğum diğer zamanlarda olduğu gibi, Jacq'ın benimle konuştuğunu duyabildiğime yemin edebilirim. Benimle ne kadar gurur duyduğunu söylüyordu. Finn ve benim onsuz kurduğumuz hayattı.

Yanağımdan tek bir damla yaş süzüldü ama mutluluktandı.

Yataktan kalkıp duşa girdiğimde Beth ve Nixie'nin mutfığı karıştırdıklarını ve kahve yaptıklarını duyabiliyordum.

Çabucak duş aldım, her şeyi tıraş etmem düşünürsek olabildiğince çabuk, her santimi geçen hafta ağda yaptırmış olmama rağmen. Sadece her şeyin olabildiğince pürüzsüz olduğundan emin olmak istedim.

Nixie'nin Beth ve benim için seçtiği elbiseler onunkilere benziyordu ama o kadar kabarık değildi. Gerçek Nixie tarzında, elbiselerimiz gelenekselin dışında bir şeydi. Ve ben onları sevdim.

Straplezdi ve dantellerle bir arada tutulan daldırma sırtları vardı. Korse bele tam oturduktan sonra tül katmanlarıyla genişliyordu. Elbiselerimiz sıcak pembe korsajlıydı ve tüller sıcak pembe ve krem rengi olarak dizlerimizde bitiyordu.

Ve Nixie'nin, aman Tanrım, Nixie çoğunlukla krem rengi olan gelinliğiyle muhteşem görünüyordu. Beyazlar içinde evlenmeyi reddettiği için onun gelinliği bizimkinin tam tersiydi. Bizimkinin pembe korsajı varken, onunki krem rengiydi ve kat kat tül etekleri gerçek bir prenses gibi kabarıktı. Pembe bir parıltı dışında Her iki katta bir tül atılmış.

Tüm elbiselerimiz aynı boydaydı. Nixie sıcak pembe, burnu açık platform ayakkabı giymişti. Beth ve benim de Nixie'ninkilerle aynı tarzda, krem renge çalan sıcak pembe topuklu ayakkabılarımız vardı.

Hepimiz giyindiğimizde, saç ve makyajımız hazır olduğunda ve fotoğrafçı işini yaptığında, ayrılmadan önce hızlıca sohbet etmek için Nixie'yi kenara çektim.

"Nix, seni zaten kızım gibi sevdiğimi biliyorsun ama bu gün elimizden kayıp gitmeden önce sana teşekkür etmem gerekiyordu. Finn'in hayatını tamamladın. Ona en çok ihtiyacı olduğu anda sevgini verdin, sen Nix," derin bir nefes alıp kendimi toparlamak için durakladım, "Onu mutlu ettin. Onu böyle sevdiğin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

Nixie burnunu çekti, "Teşekkür ederim ama dostum, makyajımı lekeleyeceksin. Ve ikimiz bu saçmalığı nasıl düzeltereğimizi bilmiyoruz, bu yüzden duygusal konuşmaları kes, tamam mı? Makyajcı kız çoktan gitti ve eğer beni ağlatırsan kendi düğünümde rakun gibi görüneceğim."

Gülüştük ve sarıldık, ama gözyaşlarımı uzak tutmak için gözlerimi sıkamak zorunda kaldım. "Sen geçmiş en seksi rakun gelin olurdun." I

Ondan uzaklaşmadan önce kulağına fısıldadım. Tekrar güldü ve ben de elini tuttum, "Buna hazır mısın?"

Gözleri heyecanla parladı, " bu! Hadi gidip bana bir koca bulalım," diye sıırttı.

Botanik bahçelerinin girişinde durup üçümüz arabadan indik. Çocukları uzaktan görebiliyorduk, çiçek ve mumlarla dolu asılı vazolarla büyük bir yağmur ağacının altında duruyorlardı. ağaç ruhani bir his.

Beth ve ben çocukların eski ahşap paletleri kullanarak yaptıkları koridorun köşesinde yerimizi almak için ilerledik. Önce Beth aşağı inip Luke'a katılacaktı, sonra ben, kahretsin, kendimi toparlamam gerekiyordu, aşağı inip Weston'ın yanındaki yerimi alacaktım.

Onu görmeyeli sadece on iki saat olmuştu ama onu özlemiştim.

Sonra müzik başladı ve ben derin bir nefes alarak *Teagan ve Sara'nın I Was Married* şarkısını dinledim. Yürüyüşün zamanlamasını mükemmel bir şekilde ayarlamıştık, böylece doğru kelime geldiğinde Beth koridorda yürümeye başladı.

Ve sonra sıra bana geldi, köşeden adımımı atar atmaz Gözleri önce Finn'e kaydı, lacivert takım elbisesi ve sıcak pembe kravatıyla harika görünüyordu. Gözlerim yaşardı, oğlum büyümüşü. Ve ne güzel bir inanılmaz bir adam haline geldi. Gurur kalbimde kabardı.

Sonra gözlerim yanındaki adama, Weston'a kaydı. Kesinlikle nefes kesiciydi. Lacivert takım elbisesinin içinde gözleri daha da koyu görünüyordu. Ve gözleri sadece benim içindi, benimkilere dikilmişlerdi ve nefesim kesilmişti. Ağzım aniden kurudu, kalbim boğazımda düğümlendi ve zihnim tamamen onun tarafından tüketildi.

Ona ulaştığımda elimi tuttu ve dirseğinin kıvrımından geçirdi. Onun dokunuşuyla tüm vücudumdan bir elektrik kıvılcımı geçti ve başımın döndüğünü hissettim. Sonra parmak uçları yanağımı sıyırdı ve ürperdim.

"İnanılmaz görünüyorsun, Victoria." Fısıldadı.

Topuklu ayakkabılarım boyumu ağzına yaklaştırmıştı ve onun düzensiz nefes alışını tenimde hissedebiliyordum. Belli ki benim ondan etkilendiğim kadar o da benden etkilenmişti ve bu durum gülümsememi genişletti.

Ben daha ne olduğunu anlamadan tören başlamış, bitmiş ve kutlama görevlisi Finn ve Nixie'yi Bay ve Bayan Finn Dixon ilan etmişti.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER Twenty

Victoria

milyonlarca fotoğraf için poz verdikten sonra resepsiyona doğru yola çıktık. Weston'ın gözlerini sürekli üzerimde hissetmekten tenim kızarmıştı. Bizi götürecek arabaya bindiğimizde kolunu omzuma attı, "Sana dokunmadan edemiyorum." Dudakları boğazıma küçük öpücükler kondururken mırıldandı.

İçimden bir farkındalık geçti, onun dokunuşunu çok istiyordum ama Finn'le hâlâ konuşmamıştım.

Kısa bir an için gözlerimi kapattım ve dokunuşunun tadını çıkardım, başımı yana yatırarak boynuma daha iyi erişmesine izin verdim.

"Bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?" diye fısıldadı boğuk sesi kulak mememi kemirirken. Sonra eli benimkini tuttu ve kasıklarına götürdü.

Avucum, hiç şüphesiz etkileyici bir şekilde sertleşmiş olan bastırdı. değildi, parmaklarım onun uzunluğunun etrafında sıkılaştı, ama sözlerim hareketlerimle çelişiyordu, "Yapamam, yapamayız, henüz değil." İnledim.

Weston önümde dizlerinin üzerinde duracak şekilde hareket etmişti, ben ona olan hakimiyetimi kaybetmemek için öne doğru eğilirken ellerini dizlerime koyarak onları açmaya çalışıyordu. Yüzlerimiz o kadar yakındı ki sertçe yutkundum, bu anda istediğim her şey benimkilere bakan gözlerinde parlıyordu.

Dünyayı sarsan seks ve beni yıldızlara gönderecek orgazm vaatleri bana doğru bakıyordu ve reddetmek zorundaydım.

Koltuğa yaslanırken elim ondan uzaklaştı ve tekrar kucağıma geldi. Weston'ın gözleri kısıldı, "Bizim için doğru bir zaman mı?" diye sordu.

Tekrar doğruldum ve çenesini ellerimin arasına aldım, "Evet, söz veriyorum." Alnımı alnına bastırdım ve ona nefes verdim, "Balayından döner dönmez, onunla o zaman konuşacağım."

Weston başını usulca salladı, "Bundan emin misin? Onunla konuşmamak için başka bir bahane bulmayacağına emin misin? Çünkü bu öyle hissettiriyor, sanki ben senin kimseye söylemeye korktuğun küçük kirli sırrınmışım gibi."

Gözlerim büyüdü, gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekildim, "Hayır, bunun doğru olmadığını biliyorsun. Seninle olmayı her şeyden çok istiyorum. Yemin ederim." Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum, "Ama Finn'i

Süreç. Sadece iki hafta daha, size söz döner dönmez onunla konuşacağım."

İçini çekti ve koltuğa geri döndü, elimi tuttu ve resepsiyona giden yolun geri kalanı boyunca tuttu. Ama bir daha konuşmadı.

Ona böyle hissettirdiğim için duyduğum suçluluk kemiriyordu. Finn'in kötü tepki vermeyeceğinden emin olsaydım ona bu gece, hemen şimdi söylerdim ama değildim. Elimde hiçbir şey yoktu. nasıl tepki vereceğini bilmiyordum.

Yaklaşık on dakika sonra gece için rezervasyon yaptırdığımız restorana vardık ve Weston bir beyefendi gibi arabadan inmeme yardım etti. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım ama o sadece hafifçe başını sallayarak karşılık verdi. Omuzlarım çöktü, ona böyle hissettirdiğim için nefret ediyordum.

Finn, Nix, Luke ve Beth çoktan gelmişti, biz de restoranın fuayesinde onlara katılmak için yürüdük. Finn'i hiç bu kadar mutlu görmemiştim, bulaşıcıydı. Nixie'ye kilitlenmiş aşk dolu bakışlarına bakarken gülümsedim.

Birbirleri için çok mükemmellerdi. Onlar için daha mutlu olamazdım. Ama ben? Finn'le konuşmaya gerçekten ihtiyacım vardı.

Yemekler çok lezzetliydi ve şaraplar akıyordu. Neyse ki, çünkü yapmam gereken bir konuşma vardı ve ortalığın karışacağını biliyordum. Sunucu konuşma sırasının bende olduğunu anons kadehimin kalanını yudumladım, dengesiz ayaklarımın üzerinde durdum ve mikrofonu ondan aldım.

İşte başlıyor,' "Herkes merhaba. Tıpkı bu geceki güzel gelinimiz gibi kısa ve tatlı tutacağım." Nixie'ye küçük bir göz kırptım ve o da yanakları kızarıırken bana sırtarak karşılık verdi. "Öncelikle, Finn'in annesi olarak Bugün gelip desteğinizi gösterdiğiniz için herkese teşekkür etmek istiyorum. Bu özel günü onlarla paylaşmaya gelmenizin Finn ve Nixie için çok şey ifade ettiğini biliyorum ama benim için de çok şey ifade ediyor.

"Finn, benim harika oğlum, seninle gurur duyuyorum. Sadece oğlum demekten gurur duyduğum değil, aynı zamanda Nixie'nin de kocam demekten gurur duyduğu bir adam oldun. Ve Nixie kızım, ona göz kulak olacağını biliyorum, zaten kendin olarak bunu yapıyorsun.

"Bu yüzden sizi bu küçük tavsiyeyle baş başa bırakıyorum, saf ve sadık kalın, birbirinizin ihtiyacı olan tek şey sizsiniz, yeter ki o sihirli sözcükleri söylemeyi hiç bırakmayın, seni seviyorum."

Mikrofonu sunucuya geri verdim ve sallana sallana yerime döndüm. Hem duygusal hem de biraz çakırkeyiftim.

Weston benim için sandalyemi çekmişti ve ben de minnetle oturdum. Sonra konuşmasını yapmak üzere derme çatma kürsüdeki yerini aldı.

Boğazını temizledi ve elindeki mikrofonu sıktı, "Şey Hepimiz konuşmayı sevmediğimi biliyoruz ama sağdıç ve en iyi arkadaş olarak Finn'in canına okumak benim görevim. Nix, görmeliydin Finn'in lisede ayrıldığınız zamanki acınası halini. Tam bir çöküşten bahsediyorum, duygusal küçük kaltak bölgesi. O kadar zavallıydı ki, erkeklik kartını vermesini istedim.

"Her neyse, asıl mesele sensiz onun mızımız küçük bir orospu olması, bu yüzden üzgün kışını geri aldığın ve her şeyi daha iyi öptüğün için teşekkür ederim Nix. Sen yaptın

hayatım çok daha kolay." Nixie'ye bir göz kırptı ve mikrofonu MC'ye geri verdi.

Finn'in yanından geçerken omzuna bir yumruk attı ve Finn bunu gururla karşıladı. Tekrar yanıma oturduğunda ona doğru eğildim ve "Güzel konuşmaydı sağdıç" diye fısıldadım.

Onaylarcasına başını salladı ama yine de benimle konuşmadı. Arabadaki konuşmamız yüzünden hâlâ üzgündü ve onu suçlayamazdım. Kendimi devasa bir sürtük gibi hissediyordum. Garsona işaret ederek tonikten daha fazla cin içeren bir cin tonik sipariş ettim. Yanımda düşünceli bir Weston varken bu geceyi atlatmak için buna ihtiyacım olacaktı.

İçkimin sıcak küçük ellerime ulaşmasına fırsat kalmadan ilk dansın zamanı gelmişti. Finn ve Nixie birbirlerinin gözlerinin içine bakarak yavaşça ilerlerken tüm gelin partisi dans pistinin yanında durdu. *Des'ree'den Kissing You*'yu seçmişlerdi ve müzik odayı boğucu bir atmosferle doldurdu.

Zamanı geldiğinde Weston elimi tutup beni piste götürdü, aynı anda Luke da Beth'i dans pistine taşıdı ve hepimiz şarkının yumuşak ritmiyle odanın içinde hareket etmeye başladık.

Ama dans ederken bile Weston benimle göz teması . Şarkı *Macy Grey'in Sweet Baby'sine* karıştıkça ve pisti daha fazla çift doldurdukça, beni görmezden gelmesinden sıkıldım.

Parmaklarımı boynunun dibindeki saçlarda nazikçe ellerimi omuzlarından yukarı kaydırıp boynuna doladım. Titrediğini hissettim ve sonra çenesini sıkıldığını fark ettim. "Weston, hadi ama, bana bak." Yumuşakça yalvardım.

Gözlerini bir an için sıkıca kapattı, açıp bana odaklandığında pişmanlık doluydu. "Özür dilerim. Bu kadar yakınımda olman ve sana istediğim gibi dokunamamak çok zor. İhtiyacım olan şekilde."

"Biliyorum, sorun değil, anlıyorum." Fısıldadım.

Derin bir nefes alarak başını hafifçe salladı, "Sorun değil, hıncımı senden çıkarmamalıydım."

İçimi çektim ve şarkı bir diğerine geçerken başımı omzuna yasladım. Dans etmeyi bırakmak istemiyordum, bütün gece onun kollarında kalmak istiyordum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER Twenty-one

Victoria

Tanımadığım bir adam Weston'ın omzuna dokunup araya girip giremeyeceğini sorana kadar birlikte dans ettik. Kaşlarımı çattım, ", adınız neydi?" diye sordum.

Çok yakışıklıydı, gümüş tilki gibi bir havası vardı. Şakaklarında hafif kırılmış orta yaşlı bir Harrison Ford tipi hayal edin. Kendisi hakkında yaptığım bariz değerlendirme karşısında sırtı ve tokalaşmam için elini uzattı. Elimi onun elinin içine koyduğumda kendini tanıtmaya başladı.

"Ben Nixie'nin bekâr, amcasıyım, Chad." Gözleri neşeyle parlıyordu.

Kıkırdadım, "Tanıştığımıza memnun oldum Chad. En iyi adam zamanımı bölmeye çalışan sen olduğuna göre kim olduğumu bildiğini varsayıyorum." Kaşlarımı kaldırdım. cevabını beklerken.

Weston hâlâ bir elini bana dolamıştı ve Chad'in bekârlıktan bahsetmesi üzerine eli kalçamı biraz daha sıkı kavradı. Onu rahatlatmak için elimi aşağı kaydurdum ve onunkinin üzerine koydum.

Chad sırtıttı, "Sanırım ben *senin* belirlenmiş düğün seksin olmalıyım."

Solumaya çalıştığım havada boğuldum. Weston'ın tüm vücudu gerildi. Ona baktığımda çenesinin sıkıca kenetlendiğini ve boştaki elinin yumruk haline geldiğini gördüm. Duruşuna bakılırsa Chad'in kışını tekmelemekten kıl payı kurtulmuştu. Ona doğru döndüm ve kendimi ikisinin arasına yerleştirdim.

"Bana bir dakika izin verir misin?" Weston'a sordum ve gözleri tehlikeli bir şekilde bana dikildi. Biraz daha yaklaştım ve fısıldadım, "Bu işin aslını öğrenmeme izin ver, sonra gelip seni bulacağım."

Cevabı sert bir baş oldu, sonra gitti, kalabalığın içinde kayboldu. Onu gönderdiğim için kendimi suçlu hissetmeme fırsat kalmadan bir el kalçama indi ve beni Chad'le yüzleşmem için döndürdü.

Yumuşak ve hassas hareketlerle içeri girdi, belimi değil kalçalarımı avuçlarının arasına aldı. Gözlerim büyüdü, "Ah Chad, benim için ayarlanmış bir düğün seksine ihtiyacım olduğu izlenimini nereden edindiğini sorabilir miyim?" Konuşurken ellerini belime doğru götürdüm.

Kaşlarını çatarak anında cevap verdi: "Hayal kırıklığına mı uğradın?"

Hafifçe geri çekildim, "Ah, şey, hayır, yani ben değildim," diye homurdandım, "Kim senden benim düğün seksim olmanı istedi?"

Elleri yavaşça tekrar kalçalarımın doğru indi ve ben onları tekrar hareket ettirme zahmetine girmedim. Bu konuda ürkütücü davranmıyordu, sadece başka bir erkeğin ellerinin üzerimde olması garip hissettiriyordu.

"Nixie, senin için bir şeyler yapabileceğini düşünmüş olabilir. biraz stres giderici." Beni dans pistinde döndürürken mırıldandı.

Ne oluyor lan? Bunları uyduramazsın. Yani gerçekten, gelinim düğün seksi için amcasıyla bana tuzak mı kuruyor? Böyle şeyler sadece filmlerde olmaz mı?

Boğazımı temizledim, "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için gerçekten üzgünüm Chad, ama bu gece senin hizmetlerine ihtiyacım olmayacak. Ama çaban için teşekkürler, harika görünüyorsun. Eminim senin gibi uygun bir bekârın ayaklarını yerden kesmesini bekleyen başka bekâr hanımlar da vardır."

Gülümsedi ve başını salladı, "Ben de öyle düşünmüştüm ama zorundaydım. Seni kollarıma alma fırsatının kaçmasına izin vermeyecek kadar büyüleyicisin. Dansımızdan sonra müsait olan diğer hanımları arayacağım, olur mu?"

Tuttuğumu fark etmediğim bir nefes ciğerlerimi rahatlatan bir iç terk etti, "Bana uyar." Sırıttım ve sonra gitmişti.

Weston onu benden uzaklaştırdı ve şimdi duruyordu. "Çek elini dostum, onun için konuşuldu." Chad'e ters ters baktı.

"Weston," demeye çalıştım ama bakışlarını bana çevirdi, sonra da tamamen dönüp bana baktı.

"Siktir et Tory, beklemekten bıktım. Finn'e bizden bahsettim. Bu iş bitti." Sonra dudakları vahşice sahiplenici bir öpücükle dudaklarımdaydı, itiraz edebileceğim her şeyi yutuyordu.

Weston

On Dakika Önce . . .

Tory ile birlikte olmak için iki hafta daha bekleyebilirdim, yapabilirdim. Kendime bunu söylemeye devam edersem, sonunda buna inanacaktım. Ve şimdiden başlamak istediğim şey ilişkimizin sadece fiziksel yönü değildi. İşten eve gelip onu öpebilmek, arkadaşlarımızla takılırken elini tutabilmek istiyordum.

Ama son birkaç haftada öğrendiğim bir şey varsa o da hayatın gelip geçici olduğuydu. Ve daha fazla zaman kaybetmek istemiyordum. Ama Tory'nin bunu kendi şartlarıyla yapması gerekiyordu ve onu mutlu etmek için tek yapmam gereken iki hafta beklemekse, beklerdim.

Daha önce bir pislik gibi davranmıştım ve bunun için kendimi bok gibi hissediyordum. Hıncımı ondan çıkar. Benimle olmak istediğini biliyorum.

Onu kollarımda tutarken, o lanet olası elbisenin içinde, göğüsleri göğsüme yaslanmışken, onu sürüklememek için mücadele ediyordum.

dans pistine çıkardım ve onu malzeme dolabına tıktım ki muhteşem vücuduna tapabileyim. Ya da onu ceketime sarardım, böylece odadaki diğer adamlar ona bakmayı bırakırdı.

Eğer kendimi toparlamazsam birinin burnu kırılacaktı.

Sonra birden biri omzuma dokundu. Bakışlarımı karşımda bir adam duruyordu ve Tory'yi yumuşak, sulu bir biftek gibi süzüyordu. Dişlerimi sıktım, onu gerçekten görmezden gelmek istiyordum ama sonra konuştu.

"Araya girebilir miyim?" dedi omzumun üzerinden.

Tory ona baktı ve kaşlarını çattı, "Affedersiniz, adınız neydi?" Tory gözlerini onun tüm vücudunda gezdirirken ben şaşkın şaşkın öylece duruyordum,

ve herif kadınıma sırtıttı. Sonra elini kadına doğru uzattı.

Elini sıkması için. Bana yan gözle baktıktan sonra uzanıp elini onun elinin içine koydu ve kendini tanıtmaya başladı.

"Ben Nixie'nin bekâr, bagajsız amcasıyım, Chad." Gözleri onu yiyip . Ve yüzündeki o kendini beğenmiş sırıtışı silmek istedim.

Tory şaşkın bir kahkaha attı, "Ah, tanıştığımıza oldum. Chad. Sanırım kim olduğumu biliyorsun, çünkü sağdıçımı kesmeye çalışan sendin. zaman." Çenesiyle beni işaret etti.

Bir elim hâlâ onun etrafında kıvrılmıştı ve Chad'in bekârlıktan bahsetmesiyle parmaklarım gerildi. Tory bunu fark etti ve benim elimi kalçasında tutmak için elini kurnazca aşağı indirdi.

Chad sırtıttı, "Sanırım ben *senin* belirlenmiş düğün seksin olmalıyım."

Tüm vücudum gerildi. Öfke ve kıskançlık içimi doldururken yumruğumu sıktım. Bu ne cüret? Ve neden onunla şekilde konuşması normaldi? Gerçekten de değildi. Ama ben onu bırakmadan Tory vücudunu benimkine doğru döndürerek aramıza girdi.

"*Bana* bir dakika izin verir misin?" diye sordu, *beni* beceriyordu, *ona* düğün seksi için bir dakika vermemi istiyordu, hiç sanmıyorum. Parmak uçlarında ayağa kalktı ve bana biraz daha yaklaştı ve fısıldadı, "Bunun dibine inmememe izin ver, sonra gelip seni bulacağım."

Bunu tek başına halletmesinin imkânı yoktu. Açıkta kalan omzunun üzerinden ona , skoru biliyordu ve umurunda değildi. Nasıl bir bok parçası. Bir çift olduğumuzu biliyordu. Çarpık sırtışında bunu görebiliyordum.

Bunu hallediyordum. Şimdi.

Tory'ye başımı sallayarak topuklarımın üzerinde döndüm ve Finn ile Nixie'nin restoranın uzak köşesinde samimi bir şekilde oturduklarını görene kadar etrafımızdaki dansçı kalabalığının arasından ilerledim.

Yoluma kimin çıktığını umursamadan onlara doğru hışımla ilerledim. Zaten geldiğimi görünce hemen çekildiler. Onlara ulaşır ulaşmaz her şeyi anlattım, "Tory'ye aşığım. Benimle birlikte olursa seni kaybedeceğinden korkuyor ama sen ona bunu yapmazsın, değil mi?" Bu bir talepti, soru değil ve yüzündeki gergin ifade bana onun da bunu bildiğini söylüyordu.

Nixie sırttı, "Chad kendini tanıttı, değil mi?" masumca kirpiklerini .

Bakışlarım ona kaydı, "Sen, ne sikimsin Nix? Bunu sen mi ?"

Daha da geniş sırttı ve kendisiyle gurur duyuyor gibi görünerek, "Evet," dedi.

Şimdi sadece benim bakışlarımı değil, Finn'in bakışlarını da üzerine dikmişti. "Ne oluyor lan? Neler oluyor burada?" Finn yeni karısından bunu talep etti.

Ona doğru dönerek kirpiklerinin altından baktı, "karşı ne hissettikleri gün gibi ortada. Bunu göremeyen tek kişi sensin bebeğim. Üzgünüm ama ikisi de seni kaybetmekten korktukları için acı çekiyorlar. Ama ben bunun olmasına izin vermeyeceğim. Biz bir aileyiz, dördümüz.

Ve birbirlerinden uzak durmak zorunda oldukları için acı çekiyorlar.

"Nasıl olduğunu hatırlıyor musun, Finn? Seninle birlikte olmaktan çok korktuğum zamanları? İkimizi de incitmişti. Bunu onlar için istemiyorum, sen de istemiyorsun." Gözlerinde sevgi ve şefkatle ona bakarken şöyle dedi.

O söyleyince çok mantıklı geldi. Neden ona böyle söylemeyi düşünmedim ki? Doğru, çünkü ben bir piliç değilim.

O konuşurken Finn'in ifadesi yumuşadı. Lanet olsun, benimki de öyle. Bizimle böyle dalga geçtiği için ona kızmak istiyordum ama bunu iyi niyetle yapmıştı. Bunu ona karşı kullanamazdım.

En iyi arkadaşımı karısının söylediği her şeyi düşünürken izledim ve cevap vermesini bekledim. Sonunda bana bakmadan önce sonsuza dek sürecekmış gibi geldi, "Eğer bu hasta bir MILF şeyiyse, benim için ölmüş olacaksın. mı? Eğer bunu mahvedersen ikinci bir şansın olmayacak."

Gözlerim büyüdü, "Öyle olmadığını biliyorsun. Hiç öyle olmadı."

Gözlerini kapattı ve başını salladı, "Şu anda ne bildiğimi bilmiyorum. Çünkü görünüşe göre annem ve en iyi arkadaşım birbirlerini ve ben de senin sadece bir erkek-fahişe olduğunu düşünüyordum. her zaman onun etrafında oldunuz."

Yüzümü buruşturdum ve başımı salladım, "Onunla hiç böyle olmadı, Finn. Öyle görünmesi için şaka yaptım." Ensemi ovuşturdum, "Sanırım sadece geçtiğimi düşünmeni istedim. Yani, annene aşık olduğumu sana söyleyemezdim."

Finn yüzünü buruşturdu, "Sanırım sadece hıyarlık yaptığını düşündüğüm zamanları tercih ederdim."

Başımı salladım, "Evet, biliyorum. Ama yine de iyiyiz, değil mi?"

Finn bir bana, bir Nixie'ye, bir de Nixie'nin amcasının ellerinin hâlâ kadınının üzerinde olduğu dans pistine baktı, sonra tekrar bana döndü. "Eninde sonunda atlatacağım." Sırıttı ve omzuma sahte bir yumruk attı.

Bu benim işaretimdi, daha fazla zaman kaybetmeden hızlı adımlarla Tory'nin yanına döndüm. Yeterince yaklaşıp yaklaşmaz uzandım ve Chad'in omzunu çekerek onu Tory'den uzaklaştırdım. "ellerini dostum, o konuşuldu." Nix'in onu bu işe bulaştırdığını bilsem de adama ters ters bakmaktan kendimi alamıyordum.

"Weston," diye Tory arkamdan.

Ona bakabilmek için tamamen arkamı döndüm. Hâlâ ters ters bakıyordum. Bu noktada o kadar sinirlenmişim ki kendimi durduramıyordum. Ve sözlerim kastettiğimden daha sert çıktı. "Siktir et Tory, beklemekten bıktım. Finn'e bizden bahsettim. Bu iş bitti."

O itiraz edemeden başımı onun hizasına indirdim ve herkesin önünde onu öptüm. Etrafımızdaki sesler sustu ve ben öpücüğün hissinde kayboldum.

dudakları benimkilere değdi. Duramadım, bu yüzden öpücüğü derinleştirdim. Dilimi dolgun alt dudağının üzerinde kaydurdım.

Sonunda elleri yanlarından kalktı ve pazularımı tutmak için yukarı kalktı. Sonra yavaşça omuzlarımdan yukarı, boynuma ve saçlarıma doğru süzüldü. Bunu yapmasına bayılıyordum.

Vücudunu kendime yaklaştıırken ellerim kalçalarını daha sıkı sıkı, böylece tüm gür kıvrımlarını vücuduma karşı hissedebiliyordum. Ağzının içine doğru inledim ve-

Biri omzuma dokundu.

İsteksizce ondan uzaklaştım ve omzumun üzerinden hâlâ orada duran rahatsız edici ele

Finn duruyordu ve pek de etkilenmiş görünmüyordu. "Bunu söylediğimde ciddiymdim ama düğünümde annemi dans pistinde kuru kuru becerdiğine tanık olmasaydım bunu yapmak çok daha kolay olurdu. Ya da hiçbir zaman, aslında."

Sırıttım, "Kendimi kontrol etmeye çalışacağım." Göz kırptım ve o da başını salladı. Kafasını omzumdan uzatıp öfkeyle kızaran bir kıza gülümsedi.

Tory. "Hey," dedi, "baba-kız dansının zamanı geldi, düşünüyordum da Sen ve ben pistte bir tur atıp onlara gerçekte nasıl yapıldığını gösterebiliriz."

Tory rahat bir nefes aldı ve benden uzaklaşıp Finn'in bekleyen kollarına atıldı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER Twenty-two

Victoria

Bu anı, tam burada, hayatımın en mutlu anıydı.

Oğlumun düğününde, hayallerimin erkeği beni tanıdığımız herkesin önünde eşi olarak kabul ettikten sonra onunla dans etmek. Gülümsemeyi bırakacağımı hiç düşünmemiştim.

"Onu , değil mi?" Finn bana sordu.

Kızgın ya da üzgün görünmüyordu. *Çok* rahatlamıştım. "Evet, sanırım öyle." Dürüstçe cevap verdim.

Nixie ve babasının etrafında halkalar oluşturarak yerde dönerken Finn başıyla onayladı. "Tamam, anlaştık o zaman. Ama benim etrafımda dudak kilitlemeyi minimumda tutabilirsiniz harika olur," dedi gülümseyerek.

Vera bizi onayladıktan sonra omuzlarımdan büyük bir yük kalktı. Ama Finn'in de bunu onaylamasıyla, şu anda ne kadar harika hissettiğimi anlatacak kelime bulamıyordum. "Ne yapabileceğime bakacağım," diye şaka yaptım.

Finn gözlerini devirdi "Tanrım, ben sana başlaman için izin verecek kadar nazik olduktan sonra bu kadar düşünceli olduğun için teşekkürler, bekle, beni ve Nix'i oturma odasındaki kanepede bulduğun gün kullandığın kelimeler neydi?" hatırlamaya çalışırken yüzünü buruşturdu, "Anladım! Çirkinleşmek. Yani sana en iyi arkadaşım ile çirkinleşmeye başlaman için onay verdim,

ve senin tek söyleyebildiğin 'Ne yapabileceğime bakacağım' mı?" Son kısımda sesimi taklit etti ve gülmek zorunda kaldım.

"Hmm evet, tamam, o zaman hep birlikteyken ona sıkı bir tasma takarım, daha iyi değil mi?" Hala gülerek sordum.

"Peki," diye homurdandı ama sırtıyordu.

Dans pistinde bir tur daha attıktan sonra şarkı sona erdi ve Weston beni tekrar kollarına almak için bekliyordu.

"Biraz hevesli miyiz?" Alay ettim.

"Evet. Artık beni senden uzak tutacak hiçbir şey yok." Gözlerinde hınzır bir parıltı vardı ve içim ısındı. "Şimdi herkes benim olduğunu biliyor." ve dudaklarımız arasındaki mesafeyi kapatıp dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Weston'ın öpücüklerinden bıkacağımı hiç sanmıyorum. Dudakları dudaklarıma her dokunduğunda, bunu tüm vücudumda hissediyorum. Onun içinde kayboluyorum.

dokunuşunda, ensesindeki saçlarla oynadığımda çıkardığı küçük onay seslerinde, dilinin benimkine kayışında.

Dudakları kulağıma gitmek için dudaklarımdan ayrıldı, "Artık gidebilir miyiz?

Lütfen?" diye mırıldandı boynuma karşı.

Sözlerinin ardındaki niyet karşısında vücudumdan bir ürperti geçti. Ona cevap vermek yerine geri çekildim ve elini elime alarak dans pistinden çıkmasını sağladım. Arsız gülümsemesi ve gözlerindeki şeytani parıltı bana benim için planları olduğunu ve bunun her anının tadını çıkaracağımı söylüyordu.

Finn ve Nixie'ye yaklaşırken yüz hatlarımı düzelttim, "Hey çocuklar, biz ah," Weston'a yan gözle baktım, hani şu - Seks yapmak için ayrıldığımızı bilmemelerine imkân yok- diyen göz. Kaşlarını kaldırıp cevap verdi, sonra da omuz silkti.

Boğazımı temizleyerek tedbiri elden bırakmamaya karar verdim: "Gidiyoruz, artık işe koyulabiliriz. Harika bir balayı geçirin, güvende olun ve oraya vardığınızda bana mesaj atın." Her ikisine de hızlıca sarılıp yanaklarından öptüm ve Finn'e arkadaşıyla seks yapmak için ayrıldığımı söyledikten sonra ona sarılmanın biraz garip olduğunu söylemek koca bir yalan olur.

Ama Nixie beni sıkıca kavradı ve kulağıma fısıldadı, "Chad'in karısı gelemediği için çok . Zaten ondan hiç hoşlanmamıştım." Ayrıldığımızda deli gibi sırtıyordu.

Nefesim kesildi, "Ne?"

Omuz silkti, "İkinizin sonunda beklemekten bıktıysam, biliyorum ki bu seni öldürüyor olmalı," diye güldü.

Başımı salladım, "Sen sapkın küçük bir şeysin Nix, ama Tanrım, seni seviyorum.

Sen." Weston beni çıkışa doğru çekiştirmeye başlarken yanağına hızlı bir öpücük daha kondurdum.

Çıkarken gölgeli koridorda öpüşen Luke ve Beth'in yanından geçtik ve Weston durup, "İyi geceler Lukey, aptallık etme, aletini sar kardeşim," diye

Luke başını kaldırdı, utanç yanaklarını kaplamıştı ve Beth başını eğip dilimlenmiş ekmekten bu yana en ilginç şeymiş gibi yere baktı. Luke, Weston'ın elinin belime dolandığını fark edince sırttı, "Sonunda dostum! Kendine gelmen çok uzun sürdü."

Weston alay etti ama cevap vermedi. Yanından el salladım, sonra beni kapıdan dışarı sürüklemeye devam etti. Dışarı çıktıktan sonra soförümüze hazır olduğumuzu söyledi ve arabamızı getirdi.

Vücudum gergin bir heyecanla zonkluyordu. Onunla yalnız kalmak için sabırsızlanıyordum ama aynı zamanda biraz da endişeliydim. Buradan geri dönüş yoktu. Ama gölgeli profiline bakarken, geri dönmek istemediğimi biliyordum. Olmak üzere olan her şeyi ve sonrasını istiyordum.

Weston

Bütün gün bizi gezdiren şehir arabasının arka koltuğunda sessizce otururken heyecanlı bir enerji vücuduma doldu. Tory'nin kalçamdaki eli beni sabit tutuyor, ayaklarımın yere basmasını sağlıyordu. Ama içten içe kendimle savaş halindeydim.

Nihayet bunca yıldan sonra, Tory ve ben birlikte olacaktık. Kelimenin tam anlamıyla.

Onunla zaman geçirmek, tadını çıkarmak ve vücudunun her santimini keşfetmek mi yoksa kapıdan girer girmez elbisesini yırtıp duvara yaslamak ve onu orada almak mı istediğime karar veremiyordum.

Bir sonraki hamlemi düşünürken sikim canlandı.

Tory'nin eli kalçamın iç kısmına doğru kaydı ve yukarı, yukarı, yukarı. Ta ki takım elbise pantolonumun içinden sikimi okşayana kadar. Onları , narin parmaklarının beni sardığını hissetmek istedim. Ama henüz değil. Giysileri çıkarmaya başlamadan önce en azından evin içine girene kadar beklemem .

Sakin ol Wes, bütün gece ve ondan sonraki her gece senin. Sakin ol.

Avucuyla daha fazla baskı uygulamaya başladığında ve hızını artırdığında çenem sıkıştı. Kalçalarım onunla birlikte hareket ederek keşfini teşvik etti. Etrafına uzandım ve yüzünün yan tarafını kavradım, o benim horozumu stoklarken ağzını tahrip edebilmem için bana getirdim.

Öpücük sert, dağınık ve sıcaktı. Parmaklarım saçlarına dolandı, "Kahretsin Tory, bunun için çok bekledim."

Araba evinin önünde durduğunda "Ben de," diye nefes nefese kaldı. Son zamanlarda benim de evim olmuştu. Bizim evimiz, kulağa hoş geliyor.

Kapıyı açıp indim ve Tory'ye elimi uzattım. Arabadan inerken elimi tuttu. Kapıyı kapattıktan sonra şoföre gidebileceğini bildirmek için arabanın tepesine iki kez vurdum.

Ben arkasında durup ellerimle kalçalarına masaj yaparken, Tory anahtarını bulmak için çanta dediği o küçük şeyi karıştırıyordu. Kıçını tekrar bana doğru bastırdı ve ben de dolgun yanaklarının sikime değdiğini hissederek inledim. "Acele et, Tory, yoksa seni bütün sokağın görmesi için ön verandada becereceğim."

Sözlerim karşısında vücudu ürperdi ve sonunda anahtarı kilide sokup kapıyı açtı. Neredeyse içeri düşecektik ve kapıyı arkamdan çarparak kapattım. Ben daha bir adım bile atmadan Tory üzerime atladı.

Elleri saçlarımdaydı, ağzımı kendi ağzına doğru çekerken beni tırmalıyordu. Ellerim elbisesinin arkasına gitti ve bağcıklarını kadar çektim. Tory elbisesi yere düşene kadar biraz kıpırdandı ve pembe ve krem rengi topuklu ayakkabıları, pembe dantel tangası ve göğüslerine yapışmış yapışkan bir şeyle karşımda durdu.

Başımı yana eğdim, göğsüne tavuk filetoları yapıştırılmış gibi görünüyordu. Tam ne olduğunu soracaktım ki soymaya başladı.

"Stick on bra," diye açıkladı, yüz ifademi okuduğu belliydi. "Bunlardan daha önce hiç görmemiştım," diye mırıldandım, bakışlarım ona sabitlenmişti
mükemmel memeler. Çok yuvarlak, çok dolu. Ağırlığından dolayı biraz sallanıyorlardı.
ve bir gün o memeleri becerme düşüncesiyle sikimde bir nabız atışını hissettim.

Ben orada durup bakarken başparmaklarını tangasının kenarlarına geçirdi ve indirmeye başladı. Yana doğru tekmeleyene kadar her hareketini gözlerimle takip ettim. Sonra fantezilerimin yüzde doksanının gerçekleştiği yere kadar bacaklarının uzun çizgisini izledim.

Dizlerimin üzerine çöktüm. Nefes kesiciydi. Kesinlikle büyüleyici. Fantezilerimdeki hiçbir gerçeği kadar iyi olmamıştı. Tüm çıplak ihtişamıyla önümde gururla duruyordu ve ben hayatımın geri kalanında onun vücuduna tapmak istiyordum.

Önce karnına yumuşak bir öpücük kondurdum, ağzım kalçasına, uyluğuna, tümseğinin üzerinden karşı uyluğuna gitti. Tekrar amına yaklaştığımda bacakları titremeye başladı. "Şimdi kim istekli?" Alay ettim.

"Kapa çeneni ve benimle alay etmeyi kes." Hayal kırıklığı içinde inledi ve ben buna bayıldım.

"Evet hanımefendi." Dilim amının dudakları arasından kayarak onları ayırmadan hemen önce söyledim, böylece klitorisine ulaşabilecektim. Parmaklarımı ayak bileklerinden birinin etrafına sardım, serbest elimle onu sabitlemek için kalçasını tuttum, sonra ayak bileğini omzuma kaldırdım. Sonra arkasına uzanıp parmaklarımı kıcının yanaklarına geçirdim ve amını yüzüme doğru çektim. Küçük sinir yumağını ağzıma aldım ve durmam için yalvarana kadar dilimle okşadım.

"Weston, yapamam, dur, ben, Tanrım." Kelimeler dudaklarından döküldü ve ben isteksizce geri çekildim.

Kalçasının ve poposunun arkasını kavrayarak ona baktım, hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. Nefes almakta zorlanırken göğsü inip kalkıyordu ama yüzünde hâlâ o güne kadar gördüğüm en büyük gülümseme vardı. Saçımı çekiştirdi, "Sen, yatak odası, şimdi."

Bacağını indirdim ve saniyeler içinde ayağa kalkıp onu süpürdüm. diğerinde onunki. Koridordan odasına doğru yürürken şaşkın bir çığlık attı ve omuzlarıma yapıştı. Kapıyı tekmeleyerek açtım ve onu yatağa bıraktım.

Gözlerim onu yuttu, topuklu ayakkabılarından başka bir şey giymeden önüme serilmişti. Sikim ona yaklaşmak, tenini tenimde hissetmek için ağrıyordu.

Bana bakarken dudaklarını yaladı, "Giysilerini çıkar." Emretti ve ben kimdim ki reddedeyim?

Rekor bir sürede soyundum, düğün için aldığım yeni gömleğimin birkaç düğmesini açtım ve hiç umurumda değildi. Son çorabım da çıkar çıkmaz, onun üzerindeydim.

Ellerini başının iki yanında yatağa sabitleyerek, göğüslerini tanımak için zaman ayırdım, keşfederken yaladım ve kemirdim. Bir meme ucunu ağzıma alırken Tory'nin sırtı eğildi ve göğsünü yüzüme doğru itti. Çırpınmaya ve inlemeye başladı, ben de daha sert emdim. Sonra bileklerinden birini serbest bıraktım, böylece benim için ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordum.

Parmağım sıırılsıklam kıvrımlarının arasından girişine doğru kayd, meme ucunu daha sert emerken nazikçe etrafında gezindim, sonra parmağımı

İçine girip G noktasına masaj yapıyordum. Tory daha da yükselip altımda titremeye başladığında dudaklarından delici bir ılık ıktı.

Meme ucunun ağızımdan çıkmasına izin verdim ve orgazmdan inerken parmağıımı yavaşça içine ve dışına kaydırmaya devam ettim.

Nefes nefese yüzümü ellerinin arasına aldı ve onu öpmem için beni aşağı çekti. Dillerimizin uzun durgun vuruşları, dudakların yumuşak , yavaşça açgözlölölge geri dönüş.

"Prezervatif yan masanın çekmecesinde." Tory fısıldadı, "Bir tane de bana getir, sana takmak istiyorum."

Başımı salladım ve hızla çekmeceyi karıştırmaya başladım. Yeterince hızlı bulamayınca görmeme yardımcı olması için masa lambasını yaktım, içinde koca bir kutu vardı. "Parti vermeyi mi planlıyorsun?" ekmeceyi karıştırırken sordum. bir tane çıkardı ve ona uzattı.

Şimdi oturuyordu, dizlerini altına katlamıştı. Onu görünce yutkundum. Tanrım, onu sevmiştim. Onunla ilgili her şeyi seviyordum. Her gün nefesimi kesiyordu. Üzerimdeki etkisinin bu kadar güçlü olmadığı bir günün gelip gelmeyeceğini merak ediyordum ama bundan şüpheliydim.

Küçük folyo paketi dişleriyle yırtarak açmasını ve prezervatifi ambalajından çıkarmasını izledim. Ben yatağın en ucunda duruyordum, o ise bana ulaşmak için öne doğru ilerliyordu. Yaptığı her hareketle göğüsleri sallanıyordu ve yemin ederim daha da sertleştirdim.

Tory elini uzunluğumun etrafına sarmadan ve hafifçe sıkmadan önce bana baktı, "Sikinin hissini seviyorum." Nefes aldı, "ok pürüzsüz, çok sert, tadına bakmak istiyorum." Ve tattı da. Başını eğip sikimi ağızına aldı ve ben de neredeyse boşalıyordum.

"Kahretsin," diye homurdandım, emişini artırdı ve elini şaftımda yukarı ve aşağı kaydırıldı.

Çok geçmeden bir patlamayla sikimi bıraktı, tekrar gözlerime baktığında gözleri parlıyordu, neredeyse şehvetten çılgına dönmüştü. Sertçe yutkundum, "O prezervatifi getirmekte acele etsen iyi olur Victoria, yoksa seni prezervatifsiz sikeceğim. Sonuçları ne olursa olsun."

Gözleri parladı ama dediğimi yaptı ve prezervatifi aletimin üzerine kaydıldı. Prezervatifi takar takmaz onu yatağa geri ittim, bacaklarını ayırdım ve vücuduna sürünerek girdim. kıpırdamadan duramıyordu, vücudu benimki kadar gergindi.

Sikim onun girişine girdiğinde ürperdim, bu günü ne kadar beklemiştim?

Tory altımda kıpırdandı, sonra elleri kıcımdaydı, beni daha ileri, daha sert, daha derine itmeye çağırıyordu. Ben de öyle yaptım. Her seferinde biraz daha derine inerek kalçalarımı santim santim ona çıkardım. Harika hissediyordu. Doğru hissettiriyordu.

"Tanrım, Tory, çok mükemmelsin." Boğazına doğru inledim.

"Weston," dedi, "beni on yedi yaşındayken hayal ettiğin gibi becer."

Onu reddedemezdim ve doğruyu söylemek gerekirse on yedi yaşına girmeden çok önce bu anın hayalini kuruyordum. Ama o zamana kadar onu en iyi arkadaşımın seksi annesinden daha fazlası olarak görmeye başlamamıştım. Onu yakından tanımak istiyordum ve artık tanıyordum.

Kayarak çıktım, sonra yavaşça geri girdim, ön kollarımın üzerinde yükseldim, "Emin misin? Küçük, sapık bir sikiciydim."

Dudaklarını yaladı, gözlerinde heyecan parlıyordu ve başını salladı.

Sonuna kadar çıkardım ve hızla onu ters çevirdim, kalçalarını tuttum ve biraz yukarı çektim. Sonra tekrar içine girdim. "Oh, Tanrım!" Ben acımasızca içine girerken haykırdı. Elleri dışarı fırladı ve onu sahip olduğum her şeyle becerirken yatağın kenarını kavradı.

Kısa bir süre sonra, yüzünü yorganın içine itti ve duvarlarının şaftımın etrafında sıkıldığını hissettiğimde çılgılık attı ve alabileceğim tek şey buydu. Onu uçurumun kenarına kadar takip ettim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

CHAPTER Twenty-three

Victoria

sert parmakların omurgamda gezindiğini fark ederek uyandım ve ürperdim.

"Günaydın," diye fısıldadı Weston'ın boğuk sesi boynuma doğru, eğilip boğazıma, çenemden ağzıma yumuşak öpücükler kondurmaya başlarken. Dili dudaklarımın arasından kayarken ben de onu öptüm.

Dudaklarımdan bir memnuniyet iç çekişi geçti. "Günaydın," diye fısıldadım. Neredeyse normal konuşursam etrafımızı saran huzuru bozacağımdan korkuyordum.

Sırtışı külotumu eritiyordu, tabii eğer giyiyorsam.

Uzanarak parmaklarımı gür saçlarında gezdirdim, tırnaklarımı kafa derisinde gezdirdim, dün gece öğrendiğime göre bu onun çok hoşuna gidiyordu. Çenemi şakacı bir şekilde ısırды ve ben de gülümsedim. Her gün böyle uyanabilirdim.

Weston bir dirseğine dayanarak başını avucuna dayadı ve boştaki eliyle karnımın üzerinde desenler çizerken, "Peki, bugün ne yapacağız?" diye sordu.

Ona doğru yuvarlandım, "sanıyordum?" Yüzündeki ifadeye gülmeye başladıktan sonra küçük bir göz kırpmasıyla söyledim. "Ne?" Ben sordum.

Gözleri göğüslerime sabitlendi, nefesi ağırlaştı ve dudaklarını yaladı. Dilinin o küçük hareketini ayak parmaklarımın ucuna kadar hissettim. "Weston?" Mırıldandım.

Gözlerini kırıştırdı ama dikkatini kızlardan ayırmadı. "Gözlerim burada." Şaka yaptım.

Burnundan derin nefes , "Yıllardır o güzel gözlere bakıyorum. Ve onlardan asla bıkmayacak olsam da, şu anda meşgulüm."

Güldüm ve çarşafı yukarı çekip üzerimi örtmek için tuttum. "Ne yapıyorsun?" diye sorarak ellerimi tokatladı.

"Dikkat dağınıklığını gidermek." Dedim.

"Siktir et." Birden fırladı ve akıcı bir hareketle beni sırt üstü yatırıp üzerime çıktı. "etmem gereken bir sürü kayıp zamanım var. Bütün günümü bu vücuda taparak geçireceğim."

Yutkundum, "Tamam. Sanırım bununla başa çıkabilirim." Mırıldandım. Ama yapabileceğimden tam olarak emin değildim. Dürüst olmak gerekirse, daha önce ihmal ettiğim vajinam bugün biraz hassaslaşmıştı. Vibratörüm hiçbir şey yapmadı beni Weston'ın sikinin büyüklüğüne hazırlayamazdı. Şu anda yırtık karnının oturuyordu.

Belki biraz daha fazlasını kaldırabilirim.

Weston

Hiçbir şey Tory'nin yayıldığı kadar mükemmel olmamıştı.

Dolgun göğüsleri göğsünde ağır ağır duruyor, oynamak için yalvarıyordu. Ama kalçalarının kıvrımları da beni çağırıyordu. Ellerimi onun her santiminde gezdirmek istiyordum.

Bu sabah uyurken sol kıkır yavaşının altında bir çil keşfettim, gördüğüm en şirin şeydi. Onu yalamak istedim.

Çil. Ona bir isim vermek istedim. Ve verdim de.

Ellerim göğüslerinin kıve yanaklarında gezinirken, "Bu arada, sol kık yanağının altındaki çile bir isim verdim," dedim.

Ağır ağır nefes alıyordu, "Ne çili?"

Dizlerimin üzerine kalktım, ellerimi kalçalarına doladım ve onu karnının üzerine . Sonra baldırlarının üzerine oturana kadar bacaklarından aşağıya indim, "Bu," dedim öpmek için eğilirken.

"Oh," diye nefes aldı, "Adı ne?"

"Bonita." Dilimi dudaklarımın az önce işaretlediği noktanın üzerinde kaydırırken mırıldandım.

"Uh-ha." Tory inledi.

"İspanyolca'da güzel demek. Lisede İspanyolca dersi aldığımı biliyor muydun? Başarılı da oldum. Bu da demek oluyor ki seni becerirken sana müstehcen şeyler fısıldayabilirim ve sen de tatlı sözler fısıldadığımı sanırsın."

Bilinçsizce kıcını yukarı ve bana doğru itti. Avuç içim dolgun kalçalarının üzerinde gezindi ve dayanamadım, elimi kaldırdım, sonra avuç içimi yanağına hızlı bir tokat olarak indirdim ve dokunuşum altında haykırdı ve titredi.

Çıplak bir Tory'yle yatakta yatarken zaten tahrik olmuyorsam, şimdi ona şaplak attıktan ve altımda titremesini sağladıktan sonra kesinlikle tahrik olmuşum. "I

Umarım bugün bir planın yoktur, çünkü bana kalırsa bu odadan çıkmayacağız." Ona söyledim ve ciddiye dim.

Hafta sonunun geri kalanı biraz bulanık geçti. Ben Tory'ye doyamadım, neyse ki o da bana doymadı.

Pazartesi sabahı işe gitmek için evden çıkmam gerektiğinde kapıya doğru giderken ayaklarımı sürüyordum. Tory gözlerini devirdi, "Zavallı bebeğim, işe gidemeyecek kadar yorgunsun." Sahte bir surat ifadesiyle mırıldandı.

"Beni yıprattın kadın!" Suçladım, "Bu senin hatan. Sen benim yaşam gücümü kurutmuşken ben nasıl ev yapacağım?"

Gölmekten kırıldı, "Oh tamam, sanırım hafta boyunca ellerimi kendime daha iyi olacak? İşte kaytarmana izin veremem."

Ona uzanarak kollarıma çektim, "Böyle sert önlemlere gerek yok Tor, ben bir şeyler düşünürüm, sen güzel kafanı yorma." Dudaklarına son bir öpücük bırakarak kapıdan çıktım ve kamyonetime bindim.

Şantiyeye giderken bu kadar kısa sürede ne kadar çok şeyin değiştiğini düşündüm. Daha Ekim ayındaydık ve şimdiden çok şey olmuştu.

Finn ve Nix nişanlanmıştı. Tory ayrılmış ve kendi işini kurmuştu. Ben de gençken çalışmaya başladığım ev inşaatı şirketini satın almıştım. Henüz Tory'ye bundan bahsetmemiştim. Yakında ona söylemem gerekecekti.

Ona söylemeyi planlamıştım ama sonra annem öldü. Ve her şey cehenneme döndü.

Annemi düşündüğümde hâlâ göğsüm sıkıştıyordu, özellikle de Tory ile beni sonunda birlikte göremeyeceğini düşündüğümde. Bizim için çok mutlu olurdu. Her zaman benim en büyük destekçim oldu.

Bu yıl başladığında, Tory'nin beni Finn'in en iyi arkadaşından daha fazlası olarak görmesinden vazgeçmeye hazırdım. Ama bana biraz daha dayanmamı söyleyen annemdi, aramızdaki ilişkinin yürüyeceğini nasıl biliyordu bilmiyorum ama bir şekilde biliyordu.

Annemi kaybettikten sonra Tory'ye sahip olmasaydım ne olurdu bilmiyorum. Sadece onun yakınımda olması bile göğsümdeki yükü hafifletmeye yetti ve böylece nefes alabildim. Ama benim için bundan çok daha fazlasını yaptı, iyileşmeme yardımcı oldu.

Annemi özlemediğim bir gün bile geçmezdi. Ama Tory bana onu her zaman kalbimde taşıyacağımı gösterdi. Öyle de oldu, şimdi bile onu yanımda hissediyorum. Benim için mutluydu. Hayır, bizim için mutluydu.

Ve şimdi kendimi kendi şirketimin sahibi olarak buldum, en iyi arkadaşım balayına çıkıyordu ve son altı yıldır hayalini kurduğum kadına sahiptim.

Uğursuzluk getirmek istemedim ama beni daha mutlu edebilecek tek şey yüzüğümün Tory'nin parmağında olmasıydı. Çıldıracağını düşünmesem hemen gidip bir tane alırdım ama kadınımı tanıyordum ve eve nişan yüzüğüyle gelirse çıldırırdı. Bu yüzden şimdilik beklemek zorundaydım.

Siteye girdiğimde telefonum Tory'den gelen bir mesajla çınladı.

Beşe kadar evde olur musun? Sana bir sürprizim var.

Aptal gibi sırtarak hızlıca bir mesaj attım.

Patronla konuşacağım, eminim bir çıkmayacaktır.

Sürprizi ne olursa olsun ona şirketimden bahsetmeye karar verdim. öyleydi.

Victoria

Weston'ın eve gelmesini bekleyemiyordum, sürprizime bayılacağını biliyordum. Bugün o kadar heyecanlıydım ki üç yeni parçayı bitirmiş ve bir diğerinin tasarımına başlamıştım. Tüm vücudum heyecanla uğulduyordu.

Eve gelir gelmez onu banyoya ittim, "Çabuk duş al. Yirmi dakika içinde orada olmalıyız."

Gömleğini başının üzerinden çekerken üzerinden bana baktı, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu, sonra kemerinin tokasını çözdü ve kemer halkalarından geçirmeye başladı. "Tori? Bebeğim? Nereye gidiyoruz?" diye sordu yine dudaklarını kaldırıp ukala bir sırıtışla.

Gözlerimi birkaç kez kırptım, ona bakmaktan asla bıkmayacaktım. O çok iyiydi. Pantolonunu çıkarıp duşa girdiğinde ve su vücuduna dökülürken ellerini saçlarında ağzım sulandı. "Uh, ne?" Sorusunu unutarak sordum.

Kıkırdadı ve "Nereye gidiyoruz?" diye tekrarladı. "Oh, umm, bu bir sürpriz." Gözlerim onu yerken söyledim.

Eli karın kaslarından aşağıya, o büyümlü V boyunca ve sert şaftına doğru kaydı. Yumruğunu yavaşça onun etrafında dolaştırmasını izlerken yutkundum.

"Bana katılman için zamanımız var mı?" diye sordu, sesi derin ve şehvetliydi.

"Uh," dudaklarımı yaladım, "Hayır, hayır, yapmamalıyım. Geç kalacağız." Sırıttı, "Sen bilirsin." Sonra bana sırtını döndü.

Ve lanet , o kış inanılmazdı. Ama yapamadım, yani yapmamalıydım. Zamanımız yoktu.

Saatime baktım, randevu saat önce değildi ve saat daha beş on beşti. Boş ver, çabuk olabilirdik.

Rekor bir sürede soyunarak Weston'ın arkasından duşa girdim ve kollarımı ona doladım. Bir elim aşağı inip sikinin üzerinde kayarken, diğer elim yukarı çıkıp belirgin karın kaslarının üzerinde geziniyordu.

Tanrım, avuçlarımın altında kendini çok iyi hissediyordu. Teni kadar pürüzsüzdü ki her santimini yalamak istedim. Ama zamanımız olmadığını kendime hatırlattım. Ayak parmaklarımın ucuna kalkarak omzunu ısırdım, "Çabuk olmalıyız." Etine karşı mırıldandım.

Arkasını dönüp beni fayans duvara yaslamadan önce omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı ve beni de içine çekti. "Çabuk yapabilirim." Tam ağzı benimkiyle derin bir öpücükte buluşurken söyledi.

Sırtım dikleşti, vücudum ona yaklaşmak için ağrıyordu. Ne istediğimi çok iyi biliyordu ve kalçalarımın birini kaldırarak beline doladı. "Dayan Tor, bu nazik olmayacak."

Onun sözleriyle şiddetle ürperdim, onun için fazlasıyla hazırdım. Kendini girişime konumlandırırken bir ayak parmağımın üzerinde yükseldim. Başını içime sokar sokmaz diğer bacağımı kaldırdı ve onu da sırtına doladı. Ayak bileklerimi arkasına kilitleyerek kendimi daha da yaklaştırdım ve Weston'ın sikini sonuna kadar içeri çektim.

Boğazımı emerken ve kalçalarını öfkeyle pompalarken yüzü boynuma düştü. Vücudumun onun etrafında sıkılaştığını hissetmem uzun sürmedi. Doyamıyordum, daha fazlasına ihtiyacım vardı, "Daha fazla," diye inledim.

Weston'ın elleri kalçalarımı o kadar sıkı kavradı ki morluklar bırakacağını biliyordum ve bu beni daha çok tahrik etti. Parmağını daha derine soktu.

Daha sert. Orgazmım geçti ve başımı duvara yasladım ve vücudum kontrolsüzce titrerken inledim.

Weston orgazmım yatışır yatışmaz çekildi ve karnıma .

Ona hülyalı hülyalı sııttım. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Doğaçlama duş seksimizden sonra çabucak yıkandık.

"Ne giymeliyim?" Weston birkaç hafta önce onun için temizlediğim çekmecedeki eşyaları karıştırırken sordu.

"Şort ve tişört iyi olur." Günün ikinci duşundan önce üzerime geçirdiğim kıyafetleri alırken ona söyledim. Sadece bir saat önce duş almıştım.

Weston işten eve gelmeden önce.

On beş dakika sonra arabamı The Twisted Turtle dövme salonunun önüne park ettim ve Weston'a sııttım.

Gözleri dükkanın önünden bana doğru kayd ve tekrar geri döndü, "Dövme mi yaptırıyoruz?"

Başımı salladım, "Evet."

El ele içeri girdik ve resepsiyon görevlisine randevumuz olduğunu söyledik. Rezervasyon yaptırdığım sanatçının birkaç dakika içinde çıkacağını söyledi. Biz de bekleme salonuna oturduk.

"Peki ne alıyoruz?" Weston sordu.

Telefonumu çıkardım ve randevu alırken gönderdiğim teklifi ona gösterdim. "Kalbinin benim için attığını söylemiştin, hatırlıyor musun?" Önündeki ekrandaki kelimelere bakarken sordum. "O günden beri seni aklımdan çıkaramıyorum."

Başını salladı, yavaşça gözleri benimkilerle buluşmak için yükseldi, o kadar çok duyguyla parlıyordu ki nefesim boğazıma takıldı. "Bu mükemmel." Fısıldadı, sonra eğildi ve beni o kadar hissederek öptü ki, çekildiğinde ona doğru bayıldım.

İlk cümle benim içindi. İkincisi Weston için.

"Her zaman aklımda. Sonsuza dek kalbimde."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER Twenty-four

Weston

Altı Ay Sonra . . .

Son altı aydır bulutların üzerinde takılıyordum. Bu benim bulutlara ilk ziyaretimdi ve hoşuma gitmişti.

İlişkimiz çoğu kişiden daha hızlı ilerlemişti, çünkü birlikte olduğumuzda zaten onunla yaşıyordum, sadece hiç taşınmamıştım. Doğal bir ritme girmiştik, aramızdaki her şey artık çok zahmetsiz görünüyordu. Bunu, her şeyi çözmemizin ve ilk etapta bir araya gelmemizin bu kadar uzun sürmesine bağlıyorum.

Birlikte olabilmemiz için üstesinden gelmemiz gereken çok şey vardı. Finn, yaş farkımız, annem, sonra onu kaybetmek. Hepsi çok fazlaydı ve şimdi her şey yolunda gidiyordu.

Finn bizi bir çift olarak görmeye alışmıştı ve bu büyük bir fark yarattı. Başkalarının ne düşündüğü umurunda değildi, benim için önemli olan tek şey onun . Ama Tory'nin Finn'in duygularına ek olarak başka endişeleri de vardı.

Tory diğer insanların düşünceleri ve algıları konusunda çok endişeliydi. Başlangıçta birlikte dışarı çıktığımızda ve bizi göreceğini bildiğimiz insanlar olduğunda biraz sinirli oluyordu. Gerginleşir ve tırnaklarını karıştırmaya başlardı.

İlk birkaç seferden sonra artık , bu yüzden ne zaman tanıdığımız birilerini görsem kolumu omzuna atar ve açık açık söylerdim Onlara bir çift olduğumuzu ve bununla ilgili herhangi bir sorunları varsa, sorunlarıyla ilgilenen biriyle konuşabilmeleri için yaşam hattını aramaları için onlara bir dolar ödünç vermekten mutluluk duyacağımı söyledim.

On kişiden dokuzu umursamadı ve geri kalanı da önemsizdi.

Finn ve benim eski düzenimize geri dönmemiz uzun sürmedi. Bunun için minnettardım. Yani, bana kızmakta haklıydı, annesini beceriyordum.

Ama bunu çok çabuk atlattı, bunun gerçekleşmesinde Nix'in büyük bir rolü olduğuna eminim.

Dört kişilik küçük grubumuz artık Luke ve Beth'i de düzenli olarak dahil ederek altıya çıkmıştı. Düğünden beri gelişigüzel takılıyorlardı ve Luke kısa bir süre önce işi ilerletip Beth'e birlikte olmak istediğini söylemişti. özel haklar. En iyi kelime seçimi değildi ama yarıyordu. İki aydır resmi bir çift olmuşlardı.

Hayatımın gidişatından daha mutlu olamazdım. Kolumda ve yatağında hayallerimin kadını vardı. En iyi arkadaşım tanıdığım en havalı inekle mutlu bir evlilik yapıyordu. Ve arkadaş genişlemişti.

Eksik olan tek şey annemdi.

Bizim için mutlu olacağını biliyorum. Bana hiçbir zaman Tory'ye karşı hissettiklerimin aptalca olduğunu söylemedi ve onları küçümsemedi de. Nereden biliyordu bilmiyorum ama bir gün birlikte olacağımıza hep inandı. Tory'nin bizi ayıran şeylerin üstesinden asla gelemeyeceğini düşündüğümde beni ayakta tutan şey de onun bu inancı oldu.

Ve haklıydı.

Artık bir kızım var, her şeyim var.

Victoria

Altı Ay Sonra ...

Başımı tuvaletten çıkararak banyo zeminine uzandım. Bu iş çok çabuk eskiyordu. Son haftalarda klozeti çok iyi tanımaya başlamıştım. Weston heyecanla duvarlardan zıplıyordu, ben ise pek değil.

Bunu hiç beklemiyordum.

Bu yüzden olay gerçekleştiğinde şok oldum.

Bunun bir kaza olduğunu söylemeyeceğim, çünkü açıkçası insanların çocuklarından hata ya da kaza olarak bahsetmesinden nefret ediyorum. Bu zalimce ve aşağılayıcı.

Hayır, bu bebek tesadüf değildi. Weston ve ben seks yaptık, hem de çok fazla. O doyumsuzdu ... ama ben de öyleydim. Şimdi bile, tuvaletin tabanına kıvrılmışken, beni kontrol etmek için yataktan kalkışını görebiliyordum, otururken karın kasları dalgalanıyordu ve ön kolları, aman tanrım ön kolları. O banyoya girdiğinde içimden hülyalı bir iç çekiş geçti.

Diz , "Hey sen," diye mırıldandı saçlarımı gözlerimden çekerken. "İşin bitti mi? Yatağa dönmek ister misin?" diye sordu nazikçe.

Derin bir nefes aldım ve düşündüm. Midem yatışmış ve başımdaki dönme durmuştu. Kendimi oturma pozisyonuna getirirken ona "Önce dişlerimi fırçalayayım," dedim.

Ayağa kalktı, diş fırçasını aldı ve dişlerime doğru miktarda Üzerine diş macunu sürdükten sonra musluğun altında ıslatıp bana uzattı. "Al bakalım anne," dedi arsız bir sırıtışla.

Ondan diş fırçasını alıp yere oturarak dişlerimi fırçalamaya başladığımda dudaklarımdan acınası bir yarım kahkaha döküldü.

Weston küvetin kenarına oturdu ve ağzımın içindeki pisliği temizlemeyi bitirmemi bekledi. Bitirdiğimde ona geri uzattım ve o da bana iki bardak uzattı, birinde su vardı, diğesinde de

boş olanı. Suyu ağzımda çalkaladım, sonra boş olana tükürdüm ve ikisini de ona geri verdim.

Onları lavaboda duruladı ve beni kucağına almak için eğilmeden önce tezgahın üzerinde kurumaya bıraktı. Bütün bu işi ince bir sanata dönüştürmüştük.

Beni yatağın benim tarafıma taşıyarak nazikçe yatak başlığına oturttu, sonra battaniyeyi tekrar yukarı çekti ve yanımdaki kenara oturdu. Parmaklarımla oynayarak, "Finn'le konuşmaya hazır mısın?" diye sordu.

Bunun olacağını biliyordum ve kaçınılmaz olduğunu da biliyordum.

Ama asıl soru şu: Oğlunuza en iyi arkadaşının bebeğini nasıl söylersiniz?

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Epilogue

Victoria

Üç Yıl Sonra . . .

"Finny!" C'elle çılglık atarak Finn ve Nixie'ye doğru koşmaya başladı.

Finn onu kollarının arasına aldı, "En sevdiğim kız nasılmış bakalım?" sordu kaburgalarını gıdıklarken.

Kıkırdadı ve adamın ellerinin altında kıvrıldı. "Dop it Finny."

Küçük tombul yanaklarını öpmeye başlamakla yetindi. "Senin için bir sürprizim var bebeğim." Onu kalçasına yaslamak için hareket ettirirken ona söyledi.

C'elle birkaç ay önce iki yaşına basmıştı ve Finn onun en sevdiği kişi. Ve görünüşe göre bu duygu karşılıklıydı. Ağabey olmayı umduğundan da iyi karşıladı.

Bu konuda garip hissedebileceğini düşündüm. Bilirsiniz, en iyi arkadaşının kız kardeşinin babası olması. Ama onu doğurduğumda bu konudaki karışık duyguları geride bıraktı ve üzerinde 'küçük kız kardeş' yazan küçük gri bir kazak ve ona uygun bir taytla geldi.

Çok tatlıydı ve C'elle hastaneden eve bu şekilde döndü. içinde.

Finn C'elle'i içeri taşıırken Nixie de akşam yemeği için hazırladığı salatayı getirdi. Nix hâlâ iyi bir aşçı değildi ama harika salata yapardı. Kaseyi ondan aldım ve buzdolabına koydum, bir şişe şurup çıkardım. ve ona sunmak için tuttu.

Şaşkınlıkla başını salladı, "Hayır teşekkürler, bu gece olmaz."

Kaşlarımı çattım, "Hasta mısın?" Yarı şaka, yarı ciddi sordum.

Nix sadece omuz silkti ve onun yerine bir kutu limonlu kabağa uzandı.

Gözlerimi ona diktim ama onu daha fazla sıkıştıramadan Luke kolunda Beth'le içeri girdi. "Selam çocuklar," diye seslendim Nixie'nin başının üzerinden.

Luke bize doğru başıyla selam verdikten sonra arka kapıdan çıkıp Weston ve Finn'in birkaç bira devirdiği verandaya doğru ilerledi. Beth yüzünde kocaman bir sırıtişla bize yaklaştı. Sonra sol elini havaya kaldırdı ve "Sonunda evlenme teklif etti!" diye bağırdı.

Nixie ve ben sırayla onu tebrik ettik ve Beth'in sol nikâh parmağına yerleşmiş olan etkileyici taş. "Bu çok büyük bir şey." "Soruyu sormasının bu kadar uzun sürmesine şaşmamalı, o yüzük için para biriktiriyordu." dedim.

Beth gülererek Luke'un dün gün doğumunda onu göle götürdüğünü ve güneş yükselirken soruyu sorduğunu anlattı.

"Lanet olsun, Luke'un bu kadar romantik olduğunu kim bilebilirdi?" Nix belirtti ve ben de aynı fikirdeydim.

Weston evlenme teklif ettiğinde doğum sancısı çekiyordum, pek romantik bir ortam olmadığını söyleyebilirim. Ama yine de evet demiştim. Sonra emin olmak için devam etti Hayatının geri kalanını beni döllediği ve kocaman bir bebeği vajinamdan dışarı itmeye zorladığı için vajinamdan özür dileyerek geçireceğini biliyordu. değerli bayan bitleri.

Önce güldü, sonra ciddi olduğumu anlayınca ayıldı.

C'elle'nin doğum sancısı sırasında çok şey söyledim. Bir fincan çay için beni eve götürmesini istemek de dahil, çünkü yeterince içmiştim. bir gün ve yarın tekrar deneyeceğim. Bir de unuttuğumu hatırladım.

O sabah kediyi beslediğini, bu yüzden durumu hemen düzeltmek için beni eve götürmesi gerektiğini söyledi, sonra da bir kedimiz olmadığını belirtti.

O gün, bebeğini vajinasından dışarı itmek üzere olan kadını asla düzeltmemesi gerektiğini öğrendi.

Son birkaç haftadır göbek adı konusunda karar vermeye çalışıyorduk ancak Jacqueline ve Vera arasında seçim yapamıyorduk. Jacq'ın doğum gününde doğuma , bizim için karar verilmiş oldu ve C'elle Jacqueline Banks dünyaya teyzesinin güzel kıvrıcık sarı saçlarını taşıyarak geldi.

Tam o sırada C'elle koşarak içeri girdi, doğruca Nix'in yanına gitti ve en garip şeydi. Nixie'nin gömleğini kaldırdı ve göbek deliğinden bakmaya başladı. Nix bir kahkaha patlattı, "Ne yapıyorsun Prenses?"

"Finny karnında bir bebek olduğunu söyledi. Ama ben göremiyorum." C'elle şikayet etti.

Gözüm Nixie'nin yüzüne kaydı, öfkeyle kızarıyordu, "Sürpriz mi?" diye mırıldandı, ben ona doğru uçarken kollarımı ona doladım.

"Aman Tanrım! Bu harika, ne kadar ?" diye sordum. "On iki hafta." Sırıttı.

Finn onun arkasından içeri girdi ve kolunu omzuna doladı, "Hey büyükanne." Alay etti ve beynimden önce elim tepki verdi, bana böyle kötü bir isim taktığı için kafasına vurmak üzere fırladı.

Ama sonra fark ettim ki, büyükanne olacaktım. Otuz altı gibi olgun bir yaşta büyükanne olacaktım. Birden Finn'e yirmi dört yaşında ağabey olacağını söylediğimde neler hissettiğini anladığımı hissettim.

"Şu anda senin için ne kadar mutlu olsam da, bana bir daha asla böyle hitap etmeyeceksin. Uygun bir alternatif bulmamız gerekecek." Onu kucaklamak için kendime çekerken söyledim.

Hayatım sadece birkaç yıl içinde nasıl da değişmişti. Ve bunların hiçbirini dünyaya değişmezdim.

the end

A decorative horizontal flourish with symmetrical, leaf-like or feather-like patterns extending from a central point.

OceanofPDF.com

JB Heller 20'li yaşlarının sonunda, seksi bir hayal gücüne sahip Avustralyalı sıradan bir ev kadını. O ve süper seksi kocası üç minyon, iki Danua ve kendini insan sanan bir kedinin ebeveynleridir.

Günlerini yabanıl çocuklarının peşinde koşturarak ve çiçek kabartmalı deri defterine hikayeler not ederek geçiriyor (Kırtasiye malzemeleri konusunda çok titiz.). Kendini kırtasiye meraklısı olarak tanımlıyor ve sürekli daha fazlasını arıyor.

JB'yi çoğu gün, okul saatlerinden yararlanarak dizüstü bilgisayarına yapışmış halde bulabilir - yazabildiği kadar hızlı yazabilir. Ya da bir sonraki potansiyel ilham perisi için Pinterest'i trollerken. Kafasının içindeki seslere ara vermek istediğinde ise en sevdiği şey olan okumaya dalıyor.

JB hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misiniz? Ona bir göz atın, başka hiçbir şey olmasa bile iyi bir kahkaha garanti edeceksiniz.

Web sitesi: www.jbtheindie.com

Amazon: www.amazon.com/author/jbheller

Facebook: www.facebook.com/authorjbheller

Posta Listesi: <http://www.subscribepage.com/jbtheindie>

OceanofPDF.com

Vipers Den Novella Serisi

Birinci Bölüm- Piper &
Kade İkinci Bölüm- Pixie
& Jake Üçüncü Bölüm-
Tay & Nate

Dördüncü ve Beşinci Bölüm ~ 2016 sonu / 2017 başında geliyor

Cazibe Serisi

İnkâr Edilemez Cazibe
Saf Cazibe
Şiddetli Cazibe

Bağımsız

Ya doğruysa?

The Parlor~ Coming 2016/2017 OceanofPDF.com

YA DOĞRUYSA?

Copyright © 2016 by JB Heller

Tüm hakları saklıdır.

Yayınlayan- JB Heller

jb@jbthindie.com

Kapak Tasarımı- MGBBOOKCOVERS

İletişim- mgbookcovers@gmail.com

Düzenleme- Elizabeth tarafından

düzenleme

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

